ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΕΥΓΕΝΙΑΣ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΕΤΟΣ 4ον ΤΕΥΧΟΣ 39
ΑΘΗΝΑΙ, Ἰανουάριος 1911.

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ

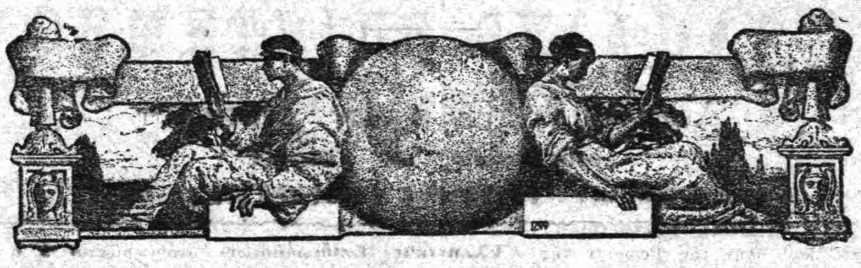

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νέος χρόνος : ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΧΑΤΖΗ'ΓΩΑΝΝΟΥ *(Βουλευτοῦ ἐκ Κύπρου).—Μέτρα δι' ὧν εἶνε δυνατὴ ἡ ἀναγέννησις τῆς Ἑλλάδος :* ΔΩΡΟΘΕΟΥ.—*Ἀπὸ τὰς ἀναμνήσεις τῶν Παρισίων.(Ρεβγιών) :* ΕΥΓΕΝΙΑΣ ΖΩΓΡΑΦΟΥ.—*Ἀναμνήσεις Ἱεροσολυμητικαὶ (Ἡ Ἁγία Σιὼν - Τὸ Φρέαρ τῆς Σαμαρείτιδος)* Δ. Α. Ζ.—*Ἡ Δις Ζωγράφου ἐν Λονδίνῳ :* Π.—*Ὁ Χριστιανισμὸς ἐν Εὐρώπῃ :* ΙΕΖΕΚΙΗΛ ΘΕΛΑΝΙΔΙΩΤΟΥ.—*Σ' ἕνα σαλόνι (Ποίησις) :* Κ. ΤΕΛΗ.—*Ἡ θέσις τῆς γυναικὸς ἐν ταῖς Θρησκείαις :* Δ. Σ. ΜΠΑΛΑΝΟΥ.—*Ἡ ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος φορολογία :* Α. ΣΠΟΥΡΓΙΤΟΥ *Δρ.—Ἀλέξανδρος Παπαδιαμάντης :* Ζ. ΜΑΚΡΗ.—*Λαογραφικά :* Ι. Π. ΣΤΑΜΑΤΟΥΛΗ.—*Ἐθνικὴ Τράπεζα (Στέφανος Στρέϊτ - Ἰωάννης Βαλαωρίτης).—Ἀπὸ τὴν ζωὴν τοῦ μηνὸς (Ἰανουάριος) :* ΕΥΓ. ΖΩΓΡ.—*Ἀπὸ τὴν καλλιτεχνικὴν κίνησιν τοῦ μηνός :* Γ. Σ.—*Ὀλιγόστιχα.—Βιβλία καὶ περιοδικά.*

ΚΟΣΜΟΙ : *Πρὸς τὰς ἐπαρχιακὰς συναδέλφους.—Παρασημοφορία Ἑλλήνων Λογίων.—Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας.—Ἡ μεγάλη Ἐπιτροπὴ τῶν Κρητῶν.—Ποῦ κρύπτονται ;—Αἱ Ἑλληνίδες μας.—Ἐλπὶς Καλογεροπούλου.—Γυναικεῖαι Λέσχαι εἰς Λονδῖνον.—Πολιτικαὶ φυλακαί.—Ὁ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων Δαμιανός.—Ὁ χορὸς ὑπὲρ τοῦ Ἀσύλου τῶν Ἀνιάτων καὶ ἡ συναυλία τῆς Πολυκλινικῆς.*

ΕΙΚΟΝΕΣ : *Οἱ Διάδοχοι τῆς Εὐρώπης.—Γενικὴ Ἄποψις τῆς Ἁγίας Σιών,—Τὸ εἰκονοστάσιον τῆς Ἁγίας Τριάδος.—Τὸ Φρέαρ τῆς Σαμαρείτιδος.—Ἡ Αὐτοκράτειρα Θεοδώρα μετὰ τῆς ἀκολουθίας της.—Ἡ ἀνάπαυσις τῶν στρατιωτῶν.*

EUGÉNIE ZOGRAPHOU

LA REVUE HELLÉNIQUE

4ème Année, N° 39.
ATHÈNES, JANVIER 1911.

REVUE MENSUELLE
ILLUSTRÉE

PRIX DU NUMÉRO : 1 FRANC.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

Διὰ τὸ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ	Δραχ.	12.—
Διὰ τοὺς διδασκάλους	»	8.—
Διὰ τὴν ΑΜΕΡΙΚΗΝ	Δολλάρια	3.—
Διὰ τὴν ΑΙΓΥΠΤΟΝ καὶ ΑΓΓΛΙΑΝ		$^1/_2$ Λίρα Ἀγγλίας
Διὰ τὴν ΚΥΠΡΟΝ		10 Σελίνια
Διὰ τὴν ΕΥΡΩΠΗΝ	Φρ. χρ.	12.—
Ἔκδοσις ἐκλεκτὴ γενικῶς	»	25 ἢ Δρ. 25

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ:

ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΑ ΕΥΓΕΝΙΑΝ ΖΟΓΡΑΦΟΥ

ΟΔΟΣ ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ 83. — ΑΘΗΝΑΣ

Τηλεγραφική διεύθυνσις: "ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ,, — ΑΘΗΝΑΣ

Ἀντιπρόσωπος καθ' ὅλην τὴν Ρωσσίαν τῆς «Ἑλληνικῆς Ἐπιθεωρήσεως» ἀναγνωρίζεται ὁ Καθηγητὴς κ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΑΛΤΟΣ, Ὀδησσός.— Rue Pouschkine, No 66.

» Ἐν Λονδίνῳ ἡ Δις ΟΛΓΑ ΠΑΠΑΔΑΚΗ

» Ἐν Μάντζεστερ ὁ κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ.

» Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Αἰγύπτου: ὁ κ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ ΤΣΙΤΣΕΛΗΣ Βιβλιοπώλης (ἔναντι τοῦ Ἀβερωφείου Γυμνασίου).

» Ἐν Kair-Zayat » ὁ κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΙΑΤΡΙΔΗΣ, παρὰ τοῖς κ. κ. Χωρέμη-Μπενάκη.

» Ἐν Ζαγαζὶκ » ὁ κ. ΖΗΝΩΝ ΣΤΡΑΤΗΣ, πρόεδρος τοῦ Ἑλληνικοῦ Συλλόγου.

» Ἐν Facous » ὁ κ. ΝΕΑΡΧΟΣ ΠΑΠΑΣ.

» Ἐν Μανσούρᾳ » ὁ κ. ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ.

» Ἐν Simbellaweiu » ὁ Ἰατρὸς κ. ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΑΜΙΧΑΣ.

» Ἐν Τάντᾳ » ὁ κ. ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΠΑΠΠΑΧΡΗΣΤΟΔΟΥΛΟΥ, Διευθυντὴς τῶν Ἑλληνικῶν σχολείων Τάντας.

» Ἐν Benha » ὁ κ. ΚΩΝΣΤ. ΔΑΝΙΣΚΑΣ.

» Ἐν Πόρτ-Σαΐτ » ἡ Δνις ΑΓΛΑΪΑ ΓΕΩΡΓΙΑΔΟΥ. Διευθύντρια τοῦ ἐν Πόρτ-Σαΐτ Παρθεναγωγείου.

» Ἐν Ἀμμοχώστῳ Κύπρου ἡ Δνις ΕΛΕΝΗ ΧΑΤΖΗΠΕΤΡΟΥ, Διευθύντρια τοῦ Παρθεναγωγείου Ἀμμοχώστου.

» Ἐν Λευκωσίᾳ » ἡ Δνις ΕΛΕΝΗ ΧΡΗΣΤΟΥ, Διευθύντρια τοῦ Παρθεναγωγείου Φανερωμένης,

» Ἐν Λάρνακι » ἡ Δνις ΕΛΕΝΗ ΧΑΤΖΗΛΟΪΖΟΥ, Ὑποδιευθύντρια τοῦ Παρθεναγωγείου Λάρνακος.

» Ἐν Λεμεσῷ » ὁ κ. ΕΥΓΕΝΙΟΣ ΖΗΝΩΝ, Δικηγόρος.

» Ἐν Πάφῳ » ὁ κ. ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΜΑΥΡΟΜΑΤΗΣ, Δικηγόρος.

» Ἐν Καλάμαις ὁ κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΜΠΑΣ.

» Ἐν Ἱερουσαλὴμ ὁ κ. ΜΑΤΘΑΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ

ΠΑΝ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΟΝ ΔΗΜΟΣΙΕΤΟΜΕΝΟΝ Η ΜΗ ΔΕΝ ΕΠΙΣΤΡΕΦΕΤΑΙ

Πᾶν σύγγραμμα ἀποστελλόμενον εἰς τὰ γραφεῖα τῆς «Ἑλληνικῆς Ἐπιθεωρήσεως» ἀναγγέλλεται δι' αὐτῆς.

ΣΗΜ.— Γνωρίζομεν τοῖς ἐνδιαφερομένοις ὅτι αἱ ἐγγραφαὶ τῶν συνδρομητῶν μας ἄρχονται ἀπὸ 1ης ἑκάστου μηνός.

LE GRAND ETABLISSEMENT

H. RAFF

LE CAIRE, - PLACE ATABA EL KHADRA

VETEMENTS DAMES HOMMES ET ENFANTS

BONNETERIE, CHAPELLERIE, ARTICLES DE VOYAGE

DEMETRIUS SKIADAS

EGYPTE, LE CAIRE. - RUE RUEY N° 5

FOURNISSEUR DE L'ARMEE D'OCCUPATION
MAISON FONDÉE EN 1870

GRANDE FABRIQUE, DISTILLERIE DE LIQUEURS
GRAND DÉPOT DE VINS

IMPORTATION - EXPORTATION

CAIRE

GRAND HOTEL
"CONTINENTAL,,

Maison de tout premier ordre. Position la plus interessante, en face le Jartin de l'Esbekieh.— Nombreuses chambres avec salle de bain privé.— Restaurant.— Grill Room.— Bar.— Billard. — 2 Lifts.— Jartin. — Bureau de Poste dans l'Hotel.
Pension de Frs. 20 à Frs. 25 par jour.

SAVOY HOTEL

L'HOTEL LUXE DE L'EGYPTE,—RESTAURANT,—SALLE DE FÊTES.

HOTEL D'ANGLETERRE

Hotel de Famille, tranquille et confortable.

G. NUNCOVICH HOTELS C°
A. WILD
Directeur Général.

ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΦΕΞΗ

Ἐκδιδομένη ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Δρος Ι. ΖΕΡΒΟΥ

Louis Büchner — Μετ. Ἀν. Φαρμακοπούλου
Ὁ κατ' ἐπιστήμην ἄνθρωπος.

Τὸ ἔργον διαιρούμενον εἰς τρία μέρη ἐξετάζει ἀπὸ βιολογικῆς κυρίως ἀπόψεως: Πόθεν ἐρχόμεθα; Ποῖοι εἴμεθα; Ποῦ βαίνομεν; Ἡ πρωτογενὴς τοῦ ἀνθρώπου κατάστασις, ἡ κατ' ἐξέλιξιν καταγωγή του, ἡ σημερινὴ φυσιολογία καὶ ἡ κοινωνική, ἠθικὴ καὶ πολιτικὴ του ὑπόστασις ἐκτίθενται μὲ τὸ ἀναλυτικὸν πνεῦμα καὶ τὴν ἐξαιρετικὴν εὐρυμάθειαν τοῦ διασήμου ἐπιστήμονος, τὸν ὁποῖον ἀπέδωκε μὲ ἀκρίβειαν ὁ γνωστὸς συγγραφεὺς δημοσιολόγος κ. Φαρμακόπουλος. Δρ. 4.

A. Debay — Μετ. Θ. Ὀρφανίδου
Φιλοσοφία τοῦ γάμου.

Ὁ φυσιολόγος συγγραφεύς, τοῦ ὁποίου ὅλα τὰ ἔργα ἐσημείωσαν καταπληκτικὴν ἐπιτυχίαν ἐκδόσεων ἐν Γαλλίᾳ καὶ πανταχοῦ τῆς Εὐρώπης, πραγματεύεται τὰ τοῦ ἔρωτος, τῆς εὐτυχίας, τῆς συζυγικῆς πίστεως, τῆς ζηλοτυπίας, τῆς μοιχείας, τοῦ διαζυγίου, τῆς ἀγαμίας ἀπὸ βιολογικῆς καὶ ἠθικῆς ἀπόψεως. Ἡ μετάφρασις ἔγινεν ἐκ τῆς 115ης ἐκδόσεως. Δρ. 3.

A. Fouillé — Βράϊλα Ἀρμένη
Ἡ φιλοσοφία τοῦ Σωκράτους.

Τὸ δίτομον σπουδαῖον σύγγραμμα τοῦ Φουγιὲ περὶ τῆς φιλοσοφίας τοῦ Σωκράτους ὡς ἰδεολογίας καὶ ὡς ἠθικῆς συνέπτυξεν ὁ Ἕλλην συγγραφεὺς εἰς βιβλίον γενικῶς προσιτὸν διὰ τὴν σαφήνειαν, τὴν λογικὴν μέθοδον καὶ τὸ ὕψος του. Εἰς αὐτὸ διευκρινίζονται αἱ Σωκρατικαὶ ἀντιλήψεις ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἔργων τοῦ Πλάτωνος καὶ τοῦ Ξενοφῶντος, φαίνεται δὲ ἐναργῶς τὸ ὕψος καὶ ἡ ἔκτασις τῆς διδασκαλίας τοῦ μεγάλου φιλοσόφου. Δρ. 2.

Ernest Renan — Μετ. Η. Οἰκονομοπούλου
Ὁ Ἀντίχριστος.

Ὁ φιλόσοφος καὶ καλλιτέχνης συγγραφεύς, ὁ μέγας Ἀσσυριανολόγος καὶ Ἑβραϊστὴς Ρεναν ἐξιστορεῖ μὲ τὸ θαυμάσιον ὕφος του τὰ τῆς παραδόσεως περὶ Ἀντιχρίστου κατὰ τοὺς πρώτους μετὰ Χριστὸν χρόνους ἐπὶ τῇ βάσει τῶν αὐθεντικῶν κειμένων. Ἡ φανέρωσις τῆς τότε κοινωνικῆς καὶ πολιτικῆς καταστάσεως, ἡ ἀνάπτυξις τῆς Χριστιανικῆς θρησκείας καὶ ὅλα τὰ συναφῆ θέματα φιλοσοφικὰ καὶ ἱστορικὰ καθορίζονται εἰς τὸ ἔργον τοῦτο. Δρ. 3.

Max Nordau — Μετ. Η. Οἰκονομοπούλου
Ψυχολογικὴ φυσιολογία.

Ὑπέρμαχος τῶν ἠθικῶν τῆς κοινωνίας βάσεων, ἀπολογητὴς τῶν παλαιῶν ἀξιῶν κατὰ τρόπον ὄχι δογματικόν, ἀλλὰ ὀρθολογιστικόν, παρουσιάζεται ὁ Νορντάου εἰς τὸ ἔργον του ὑπὸ τὸν τίτλον «Ψυχολογικὴ φυσιολογία τοῦ πνεύματος καὶ τῆς ἰδιοφυΐας». Καταπολεμεῖ τὴν ἐπαναστατικὴν ροπὴν εἰς τὴν ἰδεολογίαν καὶ ἰδίως ἀναλύει καὶ καθορίζει ἀπὸ φυσιολογικῆς ἀπόψεως τί εἶναι ὁ ὀρθὸς νοῦς, ἡ ἰδιοφυΐα καὶ ἡ μεγαλοφυΐα. Δρ. 2.

C. Flammarion — Μετάφρασις Α. Ζάρκου
Ὁ Θεὸς ἐν τῇ φύσει.

Τὰς ἐπιστημονικὰς περὶ τοῦ σύμπαντος γνώσεις, κυρίως τὰς ἀναγομένας εἰς τὸν εὐρὺν ὁρίζοντα τῶν φυσικῶν νόμων καὶ τῆς ἀστρονομίας, παρουσιάζει εἰς τὸ βιβλίον του αὐτὸ ὁ Φλαμμαριών. Ἀφορμώμενος ἀπὸ τὸ δόγμα τοῦ Θεϊσμοῦ καὶ καταλήγων εἰς ἀναγνώρισιν τῆς λογικῆς καὶ τῆς ἁρμονίας τοῦ κόσμου, ἀπὸ τοὺς πλέον γενικοὺς νόμους ἕως εἰς τὰς ἐλαχίστας λεπτομερείας τῶν ὑπάρξεων, παρουσιάζει μὲ πειστικότητα τὴν ὑπόστασιν Ἀνωτάτου Ὄντος δημιουργοῦ τῆς ζωῆς. Δρ. 4.

200 ΔΡΑΧ. ΒΙΒΛΙΑ ΑΓΟΡΑΖΕΤΕ ΠΛΗΡΩΝΟΝΤΕΣ ΑΝΑ 10 ΔΡ. ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ
Ζητήσατε Τιμολόγιον Βιβλίων (δωρεάν).

Monsieur S. VATHIS
PHOTOGRAPHIE FRANCOELLENIQUE
42 · RUE VIVIENNE · 42
PARIS-FRANCE

Ν. ΓΚΑΤ
ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΗΣ
ΕΝ ΟΔΩ ΟΦΘΑΛΜΟΪΑΤΡΕΙΟΥ

Συνιστῶμεν ἰδιαιτέρως τὸν ἐμπορορραπτικὸν οἶκον τοῦ κ. Γκὰτ διακρινόμενον διὰ τὴν ἐκλεκτικότητα τῶν ὑλικῶν του, διὰ τὴν στερεότητα καὶ κομψότητα τῆς ἐργασίας του καὶ διὰ τὴν εὐθηνίαν τῶν τιμῶν του.

Κομψότης, στερεότης, οἰκονομία. Διὰ τοὺς ξένους τῶν Ἀθηνῶν ἐπιβάλλεται ἡ ἐπίσκεψις τοῦ Ἐμπορορραπτικοῦ Οἴκου Γκάτ.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Προσκαλοῦνται οἱ ὑποβαλόντες προσφορὰς διὰ τὸ ἐξ 20,000,000 δάνειον τοῦ Δήμου, ὧν τὰ πληρεξούσια δὲν εὑρέθησαν ἐν ἀπολύτῳ τάξει καὶ οἵτινες δὲν εἶχον καταθέσει τὴν ἐξ ἑκατομμυρίου ἐγγύησιν ὑπὲρ τοῦ Δήμου, μέχρις ὁριστικῆς ἀποφάσεως τούτου, ὅπως συμπληρώσωσι τὰς ἐλλείψεις ταύτας μέχρι τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, κληθησομένου πρὸς τοῦτο τὴν προσεχῆ Τετάρτην 2 Φεβρουαρίου 1911, ὅτε ὁριστικῶς θέλει ἀποφανθῆ περὶ τῆς παραδοχῆς τῶν προσφορῶν των καὶ ἀποφασίσει ἐπ' αὐτῶν ἀμετακλήτως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Ἰανουαρίου 1911.

Ὁ Δήμαρχος Ἀθηναίων — **Σ. Μερκούρης**
Ὁ Πρόεδρος — **Ι. Σόλων**

ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝΤΟΚΟΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ

Καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια

Τροποποιηθείσης τῆς κλίμακος τῶν τόκων τῶν **εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια** νέων ἐντόκων καταθέσεων ἐν ὄψει ἢ ἐπὶ προθεσμίᾳ δηλοποιεῖται ὅτι ἀπὸ 15 τρέχοντος Ἀπριλίου 1909 ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δέχεται παρά τε τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι καὶ τοῖς ὑποκαταστήμασιν αὐτῆς καταθέσεις **εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια** ἀποδοτέας ἐν ὄψει ἢ ἐν ὡρισμένῃ προθεσμίᾳ ἐπὶ τόκῳ.

1 1)2 ταῖς ο)ο κατ' ἔτος διὰ τὰς **ἐν ὄψει** ἀποδοτέας καταθέσεις μέχρι ποσοῦ δρ. 10.000, πέραν τοῦ ποσοῦ τούτου τοῦ τόκου ὁριζομένου εἰς 1 ταῖς ο)ο κατ' ἔτος μέχρι 50.000 πέρα δὲ καὶ τοῦ ποσοῦ τούτου εἰς 1)2 ταῖς ο)ο.. Αἱ καταθέσεις αὗται γίνονται δεκταὶ καὶ εἰς ἀνοικτὸν λογαριασμὸν παραδιδομένου τῷ καταθέτῃ βιβλιαρίου λογαριασμοῦ καὶ βιβλιαρίου ἐπιταγῶν.

2 ταῖς ο)ο κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ **ἓξ μῆνας** τοὐλάχιστον.

2 ταῖς ο)ο κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας **ἐν ἔτος** τοὐλάχιστον.

3 ταῖς ο)ο διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ **δύο ἔτη** τοὐλάχιστον.

3 1)2 ταῖς ο)ο διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ **Τέσσαρα ἔτη** τοὐλάχιστον.

4 ταῖς ο)ο διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ **πέντε ἔτη** τοὐλάχιστον ὡς καὶ διὰ τὰς πέραν τῶν πέντε ἐτῶν διὰ τὰς διαρκεῖς.

Καταθέσεις εἰς χρυσόν.

Δέχεται ἔτι ἐντόκους καταθέσεις εἰς χρυσόν, ἤτοι εἰς φράγκα καὶ λίρας Ἀγγλίας, ἀποδοτέας ἐν ὡρισμένῃ προθεσμίᾳ ἢ διαρκεῖς ἐπὶ τόκῳ:

1 1/2	ταῖς % κατ' ἔτος διὰ καταθ.	6 μηνῶν τοὐλ.	
2	» » » » »	1 ἔτους	»
2 1/2	» » » » »	2 ἐτῶν	
3	» » » » »	4 »	
4	» » » » »	5 »	»

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται κατ ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου ὀνομαστικαὶ ἢ ἀνώνυμοι.

Τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι τῶν ὁμολογιῶν πληρώνονται παρὰ τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι καὶ τῇ αἰτήσει του καταθέτου παρὰ τοῖς Ὑποκαταστήμασι τῆς Τραπέζης εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα εἰς ὃ ἐγένετο ἡ κατάθεσις.

MELLE LUISE COLLIN
3 — ΟΔΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ — 3

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΓΥΝΑΙΚΕΙΩΝ ΠΙΛΩΝ

Ἡ τελευταία τέχνη πρὸς κατασκευὴν γυναικείων πίλων. Ἡ γνησία **ΠΑΡΙΣΙΝΗ** κομψότης, χάρις καὶ γοητεία διακρίνουσι τοὺς πίλους τῆς Melle COLLIN, Μία ἁπλῆ ἐπίσκεψις πείθει περὶ τῆς ἀληθείας. Ὅσαι ἀθῖδες ἐπιδιώκετε τὴν Παρισινὴν χάριν, ἰδοὺ εὐκαιρία, ἐπωφεληθῆτε αὐτῆς. Συνιστῶμεν ἐκθύμως τὸ νέον αὐτὸ Κατάστημα.

3 — Ὁδὸς Μητροπόλεως — 3

Σ. Π. Α. Π.

Ἀναχωρήσεις ἐξ Ἀθηνῶν

6.20 π. μ.	Διὰ Κόρινθον, Ναύπλιον, Τρίπολιν, Μεγαλόπολιν, Κυπαρισσίαν Καλάμας.
7.— »	Διὰ Κόρινθον, Καλάβρυτα, Πάτρας, Κυλλήνην, Πύργον, Ὀλύμπια.
8.30 »	Τοπικὴ διὰ Κόρινθον.
11.30 »	Διὰ Κόρινθον Ναύπλιον, Πάτρας.
1.20 μ. μ.	Ταχεῖα διὰ Πάτρας, κατὰ Δευτέραν καὶ Τετάρτην.

Ἀναχώρησις ἐκ Πατρῶν

7.10 π. μ.	Διὰ Κόρινθον, Ναύπλιον, Ἀθήνας.
8.15 »	Ταχεῖα δι' Ἀθήνας, κατὰ Τρίτην καὶ Παρασκευήν.
11.35 »	Διὰ Καλάβρυτα, Κόρινθον, Ἀθήνας.
6.30 »	Διὰ Κυλλήνην, Ὀλύμπια, Κυπαρισσίαν, Καλάμας, Μεγαλόπολιν, Τρίπολιν.
3.45 μ. μ.	Διὰ Κυλλήνην, Πύργον, Ὀλύμπια.

Ἀναχωρήσεις ἐκ Καλαμῶν

7.— π. μ.	Διὰ Κυπαρισσίαν, Πύργον, Πάτρας, Μεγαλόπολιν, Τρίπολιν, Ἀθήνας.
12.40 μ. μ.	Διὰ Κυπαρισσίαν, Πύργον, Ὀλύμπια, Μεγαλόπολιν, Τρίπολιν.

Ἀφίξεις εἰς Ἀθήνας

2.45 μ. μ.	Ταχεῖα ἐκ Πατρῶν (δὶς ὡς ἄνω).
4.45 »	Ἐκ Πατρῶν, Τριπόλεως, Ναυπλίου.
6.15 »	Τοπικὴ ἐκ Κορίνθου.
7.05 »	Ἐξ Ὀλυμπίων, Πύργου, Κυλλήνης, Πατρῶν, Καλαβρύτων,
8.15 »	Ἐκ Καλαμῶν, Κυπαρισσίας, Μεγαλοπόλεως Τριπόλεως, Ναυπλίου.

ΓΑΛΑΚΤΟΥΧΟΝ ΑΛΕΥΡΟΝ **ΝΕΣΤΛΕ**

ΤΕΛΕΙΑ ΤΡΟΦΗ ΔΙΑ
ΤΑ ΒΡΕΦΗ, ΑΝΑΡΡΟΝΥΑΣ ΚΑΙ ΓΕΡΟΝΤΑΣ
ΠΕΡΙΕΧΕΙ ΤΟ ΚΑΛΛΙΤΕΡΟΝ ΕΛΒΕΤΙΚΟΝ ΓΑΛΑ
Πωλεῖται εἰς ὅλα τὰ φαρμακεῖα καὶ φαρμακευπορεῖα.
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ Διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ Κρήτην.
Κος ΕΥΓ. ΠΛΟΚ ΑΘΗΝΑΙ

La Soierie Suisse est la meilleure!

Demandez les échantillons de nos nouveautés en noir, blanc ou couleur: **Crêpon, Duchesse, Cachemire, Messaline, Côtelé, Eolienne, Shantung, Mousseline** largeur 120 cm à partir de fr. 1.25 le mètre, pour Robes, Blouses etc., de même que les **Blouses et Robes brodées** en batiste, linon, toile, soie.

Nous vendons nos soies garanties solides directement aux consommateurs franco de port & douanes.

Schweizer & Co., Lucerne V 10 (Suisse)

Exportation de Soieries — Fournis. de la Cour Royale.

ΕΝ ΟΔΩ ΕΡΜΟΥ

ΑΡΙΘΜ. 42

ΜΕΓΑΣ ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ

PRINTEMPS

J. & Δ. ΜΟΥΤΣΟΠΟΥΛΩΝ

Εἰς τὸν ἄφθονον καὶ ποικιλώτατον καὶ πολύμορφον καὶ πολύχρωμον ἐμπορικὸν πλοῦτον τοῦ καταστήματος τῶν ἀδελφῶν Μουτσοπούλων ζητήσατε τὰ τελειότερα **ἀσπρόρρουχα** διὰ ΠΡΟΙΚΑΣ, τὰ πλέον πολυποίκιλλα **κεντήματα** καὶ **δαντέλλας** καὶ τὰ τελευταίας μόδας **ὑφάσματα**. Δὲν θὰ σᾶς προσελκύσῃ μόνον ὁ πλοῦτος καὶ ἡ εὐθηνία τοῦ καταστήματος, ἀλλὰ καὶ ἡ ἰδιάζουσα εἰς τοὺς καταστηματάρχας τούτους εὐγένεια καὶ ἀβρότης τῶν τρόπων.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΟΝ ΔΡ. 50.000.000

ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΑ ΔΡ. 10.275.000

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ: Ἐν Πειραιεῖ, Πάτραις, Σύρῳ, Καλάμαις, Τριπόλει, Βόλῳ καὶ Λαρίσσῃ.
ΕΝ ΚΡΗΤΗ: Ἐν Χανίοις, Ἡρακλείῳ καὶ Ρεθύμνῳ.
ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ: Ἐν Κωνσταντινουπόλει (Ὑποκατάστημα ἐν Γαλατᾷ μετὰ Πρακτορείου ἐν Σταμπούλ), Ἀμισῷ, Τραπεζοῦντι, Κερασοῦντι, Μερσίνῃ, Σμύρνῃ, Θεσσαλονίκῃ, Σέρραις, Καβάλλᾳ, Ξάνθῃ, Ἰωαννίνοις καὶ Χίῳ.
ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ: Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ (μετὰ παραρτήματος ἐν τῇ συνοικίᾳ Mikan), Καΐρῳ (μετὰ παραρτήματος ἐν τῇ συνοικίᾳ Mousky), Μανσούρᾳ καὶ Ζαγαζικίῳ.
ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ: (No 22, Fenchurch Street).
ΕΝ ΛΕΜΕΣΩ (Κύπρου) καὶ ΕΝ ΧΑΡΤΟΥΜ (Σουδάν).

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Σ. Φραγκιιάδης, Πρόεδρος. **Ἰωάννης Μπότασης**, Ἀντιπρόεδρος. **Ἰω. Βαλαωρίτης**, **Κ. Βερούγκ**, **Ἐ. Ἐμπειρίκος**, **Δ. Εὐγενίδης**, **Λ. Ζαρίφης**, **Δ. Ε. Ἡλιόπουλος**, **Ζ. Κ. Μάτσας**, **Ἐμμ. Μπενάκης**, **Μαρκήσιος δὲ Ρεβεροά**.

Γενικὸς Διευθυντής
Ζαφείριος Κ. Μάτσας

Διεύθυνσις Τηλεγραφική:
ΑΘΗΝΑΙ ΚΛΗΝ - ATHENOCLES

ΙΟΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ (LIMITED)

Κεφάλαιον ἐγκεκριμένον £ 600.000
Κεφάλαιον καταβεβλημένον £ 315.510

ΕΔΡΑ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ

Γενικὴ διεύθυνσις ἐν Ἑλλάδι, ἐν Ἀθήναις

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, Κερκύρᾳ, Κεφαλληνίᾳ, Ζακύνθῳ, Πάτραις, Ναυπλίῳ. Πειραιεῖ καὶ Τριπόλει.

Οἱ τόκοι τῶν καταθέσεων ὡρίσθησαν ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1910 ὡς κάτωθι:

1ον εἰς Δραχμὰς

3 % ἐτησ. ἐπὶ ἀποδόσει εἰς πρώτην ζήτησιν διὰ ποσὰ μέχρι δρ. 100.000
3 1/2 % » » » » ζήτησιν διὰ ποσὰ πέραν τῶν 100.000
3 1/2 % » » » » 6 μῆνας μέχρι 2 ἐτῶν
4 % ἐτησ. ἐπὶ ἀποδόσει μετὰ 1 ἔτη μέχρι 4 ἐτῶν
4 1/2 % » » » » 4 ἔτη καὶ ἐπέκεινα

Εἰς cheques ἐπὶ Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας

3 % ἐτησίως ἐπὶ ἀποδόσει εἰς πρώτην ζήτησιν ἄνευ δρίου ποσοῦ
3 1/2 % » » » μετὰ 6 μῆνας
3 1/4 % » » » » 1 ἔτος.
4 % » » » » 2 ἔτη.
4 1/2 % » » » » 4 ἔτη καὶ ἐπέκεινα.

Αἱ εἰς ἐπιταγὰς (chèques) ἐπὶ Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας καταθέσεις ἀποδίδονται εἰς ὃ εἶδος ἐγένετο ἡ κατάθεσις, παντὸς δικαιώματος χαρτοσήμου ἐπιβαρύνοντος τὸν καταθέτην.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΕΤΟΣ 4ον | ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 31 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1911 | ΤΕΥΧΟΣ 39ον

ΕΙΚΩΝ ΔΙΑΔΟΧΩΝ

1) Ὁ Πρίγκηψ τῶν Ἀστουριῶν, Διάδοχος τῆς Ἱσπανίας 3 ἐτῶν. 2) Ὁ Πρίγκηψ Ὀυμβέρτος Διάδοχος τῆς Ἰταλίας 6 ἐτῶν. 3) Ὁ Μέγας Δοὺξ Ἀλέξιος, Διάδοχος τῆς Ρωσσίας 6 ἐτῶν. 4) Ὁ Πρίγκηψ Ὀλὰφ Διάδοχος τῆς Νορβηγίας 7 ἐτῶν. 5) Ὁ Πρίγκηψ Λεοπόλδος Διάδοχος τοῦ Βελγίου 9 ἐτῶν. 6) Ὁ Πρίγκηψ Κάρολος Διάδοχος τῆς Ρουμανίας 18 ἐτῶν. 7) Ὁ Πρίγκηψ τῆς Οὐαλλίας Διάδοχος τῆς Ἀγγλίας 17 ἐτῶν. 8) Ὁ Πρίγκηψ Ἀλέξανδρος Διάδοχος τῆς Σερβίας 22 ἐτῶν. Εἰς τὴν εἰκόνα ταύτην περιλαμβάνονται οἱ πλεῖστοι τῶν μικρῶν Πριγκήπων οἱ ὁποῖοι προορίζονται νὰ καταλάβουν Θρόνους καὶ νὰ φέρουν Στέμματα Βασιλέων καὶ Αὐτοκρατόρων. Ἐκ τῆς εἰκόνος ὅμως ταύτης ἡ ὁποία παρουσιάζει τοὺς μικροὺς ἐν σπέρματι Βασιλεῖς, ἀποκλείονται, λόγῳ ἡλικίας, οἱ Διάδοχοι Γερμανίας, Ἑλλάδος, Δανίας, Αὐστρίας, κτλ.

ΝΕΟΣ ΧΡΟΝΟΣ

Ὁ νέος χρόνος εὑρίσκει τὴν Ἑλλάδα ἀναγεννωμένην. Ἡ ἐθνικὴ ψυχὴ ἀφυπνισθεῖσα ἀποτινάσσει τὴν νάρκην τοῦ παρελθόντος, ὑπὸ τὴν ὁποίαν ἔκειτο ἄτονος καὶ λιπόψυχος ἡ ἐθνικὴ δύναμις καὶ ζωτικότης. Εἶνε λυπηρόν, ὅτι ἐχρειάσθη 90 ἐτῶν ἐλεύθερος βίος, ἵνα κατανοηθῇ πόσον ἐπιβλαβὲς ἦτο τὸ σύστημα ὑπὸ τὸ ὁποῖον διεξήγετο ἡ πολιτικὴ ζωὴ ἐν Ἑλλάδι. Κατὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα πολλὴ πρόοδος συνετελέσθη καὶ ἐν τοῖς Γράμμασι, καὶ ἐν ταῖς Ἐπιστήμαις καὶ Τέχναις, καὶ ἐν τῇ Ἐμπορίᾳ, καὶ ἐν τῷ συνόλῳ τοῦ ἐθνικοῦ βίου, ὥστε πρὸς οὐδὲν τῶν λεγομένων Βαλκανικῶν κρατῶν νὰ φοβῆται τὴν σύγκρισιν ἡ μικρὰ Ἑλλάς. Ἀλλὰ κατὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα δὲν συνετελέσθη καὶ ἀνάλογος πρόοδος τῆς πολιτικῆς ζωῆς καὶ τοῦ δημοσίου βίου τῆς χώρας. Τοῦτο ὑπῆρξε τὸ κυριώτερον σφάλμα καὶ τὸ κυριώτερον αἴτιον, ὅπερ παρημπόδισε τὴν συγκρότησιν ἰσχυρᾶς καὶ ἑνιαίας ἐθνικῆς δυνάμεως, ἀποκρυσταλλουμένης ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ Κράτους, καὶ ὅπερ ἐξέθηκε παρὰ τῷ ἔξω κόσμῳ τὴν ὑπόληψιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου, ὡς ἀνισχύρου ὀργανισμοῦ πρὸς μεγάλα ἔργα.

Τὰ ἄλλα Βαλκανικὰ κράτη ἀριθμοῦσι βίον ἐλεύθερον μικροτέρας διαρκείας τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου. Ἠθικῶς καὶ πνευματικῶς οὐδεὶς δύναται νὰ ἰσχυρισθῇ ὅτι ὑπερέχουσιν ἡμῶν τῶν Ἑλλήνων. Καὶ ὅμως κατὰ τὸ βραχύτερον αὐτὸ διάστημα τοῦ ἐλευθέρου βίου των παρουσίασαν εἰκόνα ἰσχυρῶν πολιτικῶν καὶ πολιτειακῶν ὀργανισμῶν, ἐφ' ὧν μετ' ἐμπιστοσύνης ἀποβλέπει ἡ Εὐρώπη. Τίς ὁ λόγος τῶν ἀντιθέσεων τούτων, τῶν διαφόρων τούτων φαινομένων;

Ὁ κύριος λόγος εἶνε ἡ στρατιωτικὴ αὐτῶν ὀργάνωσις καὶ σύνταξις. Παρὰ πάσας τὰς ἄλλας αὐτῶν ἐλλείψεις καὶ διοικητικὰς ἀτασθαλίας, ἐμεριμνησαν νὰ συγκροτήσουν δύναμιν στρατιωτικήν. Δι' αὐτῆς καὶ

τὴν ἀκεραιότητα τῆς ἰδίας χώρας δεικνύουσιν, ὅτι εἶνε ἱκανοὶ νὰ ὑπερασπίσωσι καὶ τὰς ἐθνικάς αὐτῶν ἀξιώσεις ἕτοιμοι νὰ διεκδικήσωσι. Τοῦτο ἀποτελεῖ τὸ κατ' ἐξοχὴν κεφάλαιον τῆς ἐκτιμήσεως καὶ τοῦ σεβασμοῦ, ὃν ἀπολαμβάνουσι διεθνῶς. Ἡ Εὐρώπη δὲν ἐνδιαφέρεται πῶς διοικοῦνται καὶ πῶς ἀναπτύσσονται ἐσωτερικῶς τὰ μικρὰ κράτη τῆς Ἑλληνικῆς χερσονήσου. Ὅ,τι κυρίως ἐνδιαφέρει Αὐτὴν εἶνε ἡ ἀνάπτυξις αὐτῶν ὡς παραγόντων διεθνοῦς σημασίας. Ἡ Εὐρώπη ἐξετάζει μόνον τὸν ἀριθμὸν τῶν λογχῶν, ἃς θὰ δύνανται νὰ παρατάξωσι. Προσέχει μόνον ἐκείνους, οἵτινες δύνανται νὰ ὑπερασπίσωσιν ἢ ἀπειλήσωσι τὴν εἰρήνην. Οὔτε ἡ σοφία, οὔτε ἡ νοημοσύνη τῶν Λαῶν τούτων τὴν ἐνδιαφέρει. Τὸ ἰδανικὸν τῆς εὐρωπαϊκῆς Διπλωματίας εἶνε ἡ ὑλικὴ δύναμις.

Ὑπὸ τὴν ἔποψιν ταύτην ἡ Ἑλλάς, ἡ ἠθικῶς καὶ πνευματικῶς καὶ ἐμπορικῶς μεγάλως προαχθεῖσα, καθυστέρησεν ἐπιζημιώτατα. Ἂν τοὐλάχιστον εἶχε σταθερὰν καὶ προδιαγεγραμμένην στρατιωτικὴν πολιτικήν, ἂν κατώρθωνε νὰ δημιουργήσῃ ἀνάλογον καὶ ἑτοίμην, ἐν πάσῃ ἐνδεχομένῃ περιπτώσει, στρατιωτικὴν δύναμιν, ἀσφαλῶς θὰ παρωρᾶτο ὅλη ἡ ἄλλη ἐσωτερικὴ ἀκαταστασία καὶ σήμερον θὰ ἦτο ἀλλοία ἡ ἐξωτερικὴ θέσις τῆς Ἑλλάδος, ἥτις θὰ ἀπήλαυε τοῦ γενικοῦ σεβασμοῦ. Θὰ ἐπεδαψιλεύοντο πρὸς αὐτὴν αἱ θωπεῖαι καὶ περιποιήσεις τῆς Διπλωματίας ἀπαραλλάκτως ὡς γίνεται σήμερον καὶ πρὸς αὐτὴν τὴν Τουρκίαν, ἥτις ὑπολογίζεται ὡς στρατιωτικὴ δύναμις, χωρὶς νὰ λαμβάνηται ὑπ' ὄψει καὶ ἡ παραλυσία τῶν δημοσίων κλάδων καὶ ἡ κακοδαιμονία, ἥτις λυμαίνεται τὴν ὅλην Ὀθωμανικὴν Αὐτοκρατορίαν.

Ὅ,τι παρελείφθη ἐν τῷ παρελθόντι θὰ συντελεσθῇ τώρα; Εἶνε ὁ γενικὸς πόθος καὶ ἡ γενικὴ ὑπόδειξις τῶν δυσκόλων περιστάσεων, αἵτινες μᾶς κυκλοῦσιν. Ἡ ἀληθὴς ὅμως Ἑλληνικὴ ἀναγέννησις δὲν πραγματοποιεῖται ἐν μόνῃ τῇ στρατιωτικῇ συντάξει τῆς χώρας. Ἡμεῖς ἀποβλέπομεν πρὸς κάτι βαθύτερον καὶ ὑψηλότερον, ἀντάξιον τῆς ἑλληνικῆς φύσεως. Ἡ ἀνύψωσις τῶν πολιτικῶν ἠθῶν, ἡ μόρφωσις χαρακτήρων διὰ τὸ καθῆκον καὶ τὴν ἰδέαν, εἶνε τὸ ἰδεῶδες, πρὸς ὃ τείνει—πρὸς ὃ ὀφείλει νὰ τείνῃ—πᾶσα ἑλληνικὴ ἐξέλιξις. Ὅταν ἡ ἀνατροφὴ τῶν ἑλληνικῶν τέκνων στραφῇ ἀποτελεσματικῶς πρὸς τὸ ἰδεῶδες τοῦτο, τότε θὰ ἀναδημιουργηθῇ Ἔθνος καὶ Κράτος ἰσχυρότατον. Τότε αἱ πατροπαράδοτοι ἐθνικαὶ ἀρεταὶ θὰ ἀναλάμψουν πρὸς κατεύθυνσιν εὐθεῖαν καὶ σκόπιμον. Τότε θὰ ὑπάρχωσι πολῖται σωσιπόλιδες, στρατιῶται πρόθυμοι διὰ τὴν θυσίαν, ἄνθρωποι γενναῖοι, δίκαιοι, ἔντιμοι, φιλόπονοι, ἀσκοῦντες τὴν ἀρετὴν ἐν παντί, ὑπηρετοῦντες τὴν πρόοδον ἐν παντί, ἀψηφοῦντες τὸν πόνον, τὴν στέρησιν, τὴν παρεξήγησιν, ἀποβλέποντες μόνον πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τὴν ἱκανοποίησιν τῆς ἰδίας συνειδήσεως. Τότε θὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ κοινωνικὴ καὶ πολιτικὴ ἐκείνη πειθαρχία, ἥτις καθιστᾶ τόσον μέγα καὶ ἰσχυρὸν τὸ Ἀγγλικὸν Κράτος καὶ ἧς τόσην ἔχει ἀνάγκην ἡ μικρὰ Ἑλλάς μας.

Ἡ Ἑλλὰς ἔχει κατ' ἐξοχὴν ἀνάγκην τῆς πειθαρχίας ταύτης. Αἱ Κυβερνήσεις τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου τότε μόνον θὰ δύνανται ἀπερίσπαστοι νὰ συγκεντρώσωσι πᾶσαν αὐτῶν τὴν προσοχὴν καὶ ἐνέργειαν πρὸς μεγάλας βλέψεις καὶ γενναῖα ἔργα, ὅταν ὁ Λαὸς ἐκλέγων τὰς κυβερνήσεις του ἐπιδίδεται κατόπιν εἰς τὰ ἴδια ἔργα, ἀσχολούμενος αὐστηρῶς εἰς τὴν προαγωγὴν τῶν ἰδιωτικῶν συμφερόντων του. Θὰ εἶνε ἀρκετὸν δι' αὐτὸν νὰ φωτίζεται διὰ τὰ κοινὰ ὑπὸ τοῦ τύπου καὶ τῶν ἐν συλλόγοις ρητόρων, ἀναμένων τὸν νόμιμον χρόνον, καθ' ὃν ἐλεύθερος θέλει ἐξασκήσει τὴν ἐκλογικὴν ψῆφόν του συμφώνως πρὸς ὅ,τι διεφωτίσθη καὶ ἔσχε πεῖραν κατὰ τὴν προλαβοῦσαν περίοδον. Ἡ ὑποταγὴ πρὸς τὴν ἰδέαν τῆς τάξεως καὶ πάσης νομίμου ἀρχῆς, ἡ αὐτοπροαίρετος τήρησις παντὸς ὅ,τι εἶνε νόμος, κανονισμός, πρέπον, ἄνευ καταναγκασμοῦ, φόβου, παροτρύνσεως ἢ ὑποσχέσεως, εἶνε δύναμις κοινωνικὴ καὶ πολιτική, ἥτις παρουσιάζει εὔκοσμον τὴν κοινωνίαν καὶ παρέχει ἑδραῖον στήριγμα εἰς τὴν Πολιτείαν. Διότι ὁλόκληρος ἡ λαϊκὴ δύναμις, ἡ οὕτως ὑποτασσομένη εἰς τὴν ἰδέαν τοῦ νόμου καὶ τοῦ καθήκοντος, χειραγωγεῖται συμπαγὴς καὶ ἐπιβλητικὴ ὑπὸ τοῦ Κράτους πρὸς ὡρισμένην καὶ σκόπιμον κατεύθυνσιν. Τὸ Κράτος δύναται οὕτω νὰ ὑπολογίζῃ ἐπὶ πειθαρχοῦντος μεγάλου στρατοῦ, οἷος θὰ εἶνε ἅπας ὁ Ἑλληνικὸς Λαός, εἰς τὴν προθυμίαν καὶ αὐταπάρνησιν τοῦ ὁποίου θὰ στηρίζηται πᾶσα μεγαλοπραγμοσύνη.

Ἀλλὰ πῶς θέλει κατορθωθῇ ἡ ἀνάπλασις αὕτη τῶν χαρακτήρων, ἡ ἐξυγίανσις τῶν ψυχῶν; Ἡ ἑλληνικὴ οἰκογένεια ἐγκλείει εἰς τοὺς κόλπους της τὰ κατάλληλα στοιχεῖα καὶ ἐφόδια. Ἂς ἐμπνευσθῇ ἀπὸ τὰς μεγάλας παραδόσεις καὶ ὑποχρεώσεις τῆς φυλῆς μας. Τὸ Σχολεῖον ἂς βοηθήσῃ τὸ ἔργον τροποποιοῦν τὸ ἐκπαιδευτικόν του σύστημα εἰς ὀλιγωτέρας γνώσεις καὶ πλειοτέραν ἐκπόνησιν τοῦ σώματος καὶ τῶν ψυχῶν. Ὁ τύπος, ὁ ἐπιδρῶν καθ' ἑκάστην ἐπὶ τοῦ πνεύματος τῶν λαϊκῶν τάξεων, ἂς διοργανώσῃ σταθερὰν καὶ μελετημένην ἐκστρατείαν ἐθνικῆς καὶ πολιτικῆς διαπαιδαγωγήσεως. Οἱ ὁμιληταί, οἱ συγγραφεῖς εὐληπτων λαϊκῶν μορφωτικῶν βιβλίων, ἂς ἐνισχύσουν καὶ ἂς συμπληρώσουν τὴν ἐργασίαν ταύτην.

Μία ἐργασία νέα, ζωντανή, ὁρμητική, μία πνοὴ ζωῆς ὡραίας, ἐμπνευσμένης, παραγωγικῆς ἂς σκορπίσῃ παντοῦ τὸ ζωογόνον ἄρωμά της, ἂς τονώσῃ τὸν ἐθνικὸν ὀργανισμόν, ἂς στερεώσῃ τὴν πίστιν καὶ τὸ θάρρος διὰ τὸ μέλλον. Δὲν χάνονται οἱ Λαοὶ οἱ γινώσκοντες νὰ ἐργασθοῦν καὶ νὰ ζήσουν. Ἡ Ἑλληνικὴ φυλὴ διετράνωσε τὴν ἀλήθειαν ταύτην ἐν τῷ παρελθόντι. Ἂς τὴν ἐπαναλάβῃ καὶ τώρα. Εἶνε ἡ μόνη ὁδὸς τῆς σωτηρίας. Εἶνε ὅτι δύναται νὰ ποθήσῃ καὶ εὐχηθῇ τις διὰ τὸ Ἔθνος ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τοῦ νέου χρόνου.

Εἰσερχόμεθα εἰς τὸν νέον χρόνον πάνοπλοι καὶ φερέλπιδες ἂν βαδίσωμεν μὲ τὴν σταθερὰν ἀπόφασιν ἅπαξ ἅπαντες νὰ ἀνακαινίσωμεν ἡμᾶς αὐτούς. Ἐργασθῶμεν λοιπόν. Σώσωμεν τὴν ὡραίαν, τὴν μεγάλην καὶ ἀθάνατον Πατρίδα μας. Εἶνε τόσον ὡραῖον, τόσον γλυκύ, καὶ ἐξυψωτικὸν νὰ ἐργάζηται τίς διὰ τὴν Ἑλληνικὴν Πατρίδα, ὥστε ἀξίζει πᾶσα θυσία καὶ πᾶς μόχθος διὰ τὴν εὐτυχίαν καὶ τὴν ἀνύψωσίν της, ἥτις εἶνε εὐτυχία καὶ ἀνύψωσις ἰδική μας.

Ὁ οὐρανὸς τῆς Ἀνατολῆς πρέπει νὰ φωτισθῇ καὶ πάλιν ἀπὸ τὸν ἥλιον τῆς Ἑλληνικῆς μεγαλοπραγμοσύνης καὶ ὁ κόσμος νὰ ἐνωτισθῇ καὶ πάλιν τὸ θεσπέσιον κήρυγμα τῆς Ἑλληνικῆς ἐργασίας, τῆς Ἑλληνικῆς προόδου, ἥτις προσφέρεται τροφὴ εἰς τοὺς μεγάλους σκοποὺς τῆς ἀνθρωπότητος.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΧΑΤΖΗ Ἰ ΩΑΝΝΟΥ
Βουλευτὴς ἐκ Κύπρου

ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΚΑΣ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΥΣ

Ἡ «Ἑλληνικὴ Ἐπιθεώρησις» ζητεῖ τὴν ἄδειαν νὰ ἀπευθύνῃ μίαν συναδελφικὴν σύστασιν εἰς τὰς ἐπαρχιακὰς ἐφημερίδας τῆς Ἑλλάδος. Σήμερον πλέον ἡ πρόοδος τοῦ Ἑλληνικοῦ τύπου ἐτημείωσεν ἱκανὰ ἅλματα ὄχι μόνον ἐν τῇ Πρωτευούσῃ ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς σπουδαιοτέρας πόλεις τῶν ἐπαρχιῶν ὅπου, ὡς αἱ Πάτραι, Καλάμαι, Βῶλος, Λάρισσα, Τρίπολις, Τρίκκαλα, ἐκδίδονται καθημεριναὶ ἐφημερίδες πλειότεραι τῆς μιᾶς. Ἀλλὰ καὶ εἰς ἄλλας πόλεις τῆς Ἑλλάδος ὑπάρχει ἑβδομαδιαῖος τύπος ἀντάξιος τῆς ἀποστολῆς του καὶ τοῦ εὐγενοῦς σκοποῦ του. Διὰ τῶν γραμμῶν μας λοιπὸν αὐτῶν ἀπευθυνόμεθα πρὸς ὅλας αὐτὰς τὰς προοδευτικὰς συναδέλφους καὶ ζητοῦμεν παρ' αὐτῶν νὰ συντελέσωσιν εἰς τὴν εὐδοκίμησιν τοῦ νέου Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας. Ἡμεῖς οἱ ὁποῖοι ἐπὶ μακρὸν ἤδη μελετῶμεν ἐκ τοῦ πλησίον τὸν ἀπαντοχοῦ Ἑλληνισμὸν δυνάμεθα νὰ συνοψίσωμεν τὰς παρατηρήσεις μας εἰς τὴν ἑξῆς γνώμην. Ἡ πατρίς μας θὰ φθάσῃ εἰς τὸν προορισμόν της τὴν στιγμὴν καθ' ἣν θὰ ἔχῃ Στρατόν, Στόλον καὶ ἀληθῆ Ἀντιπροσωπείαν εἰς τὸ Ἐξωτερικόν. Δι' αὐτὰ ὅμως ἀπαιτοῦνται σταθεροὶ πόροι ἀνάλογοι πρὸς τὰς ἀνάγκας ἑνὸς Ἔθνους καλῶς παρεσκευασμένου καὶ ἀξιοπρεπῶς ἀντιπροσωπευομένου. Ἄνευ τῶν σταθερῶν αὐτῶν πόρων οὔτε Στρατὸν ἀνάλογον πρὸς τὸν πληθυσμόν μας δυνάμεθα νὰ διατηρήσωμεν, οὔτε πολυάριθμον Στόλον νὰ συντηρήσωμεν, πλημμελῆ δὲ καὶ ἐλλιπῆ καὶ ἀνάπηρον ἀντιπροσωπείαν διατηροῦμεν εἰς τὸ Ἐξωτερικόν ὡς βραδύτερον εἰς εἰδικὴν μελέτην θὰ ἀποδείξωμεν. Τὸ νὰ μᾶς δωρήσῃ ὁ Ἑλληνισμὸς τῆς Ἀμερικῆς μονάδας πολεμικὰς καὶ ἡ Κύπρος πυροβολαρχίαν εἶνε μία μεγάλη ἠθικὴ νίκη τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἀνταξία τοῦ ἱστορικοῦ παρελθόντος του, καὶ τῶν μεγάλων σίσθημάτων του, δὲν παρέχουν ὅμως θετικὰς ὑπηρεσίας εἰς τὸ Ἔθνος ὅταν τὸ Κράτος στερῆται τῶν μέσων νὰ συντηρήσῃ τὰ δωρούμενα πλοῖα καὶ νὰ αὐξήσῃ τοὺς διὰ τὴν Πυροβολαρχίαν ἀπαιτουμένους ἀξιωματικοὺς καὶ στρατιώτας, δὲν δύναταί τις δὲ νὰ ἰσχυρισθῇ ὅτι τὰ ἐκ τῶν ἐπαιτεῖῶν τῶν Καλάνδων καὶ τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ποιητικῶν διαλέξεων συλλεγόμενα ὀλίγιστα ποσὰ ὑπὲρ τοῦ Στόλου θὰ ἐξασφαλίσουν τοὺς ἀπαιτουμένους ἐκείνους πόρους διὰ τὴν αὔξησιν τῶν δαπανῶν τῶν νέων ὑπηρεσιῶν. Ὡς ἐκ τούτου εἶνε ἀνάγκη νὰ δημιουργήσωμεν νέους ἐθνικοὺς πόρους διὰ νὰ δυνάμεθα καὶ τὰς ποικίλας ἐθνικάς μας δυνάμεις ν' αὐξάνωμεν καὶ τὰ ὑπὸ τῶν εὐγενῶν τέκνων τῆς πατρίδος δωρούμενα νὰ δεχώμεθα χαίροντες καὶ οὐχὶ στενοχωρούμενοι λόγῳ ἀνεπαρκείας τῶν ἀπαιτουμένων πρὸς συντήρησιν. Δέον λοιπὸν ὁλόκληρον τὸ σκεπτόμενον ἔθνος νὰ στρέψῃ τὴν προσοχήν του εἰς τὴν Γεωργικὴν ἀνάπτυξιν τῆς χώρας συντρέχον τὸ νεοσυσταθὲν Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας ἐξ οὗ θὰ ἀπορρεύσῃ ἡ προσδοκωμένη ἀνάπτυξις τοῦ Ἐθνικοῦ πλούτου. Πρὸς τοῦτο νομίζομεν ὅτι κατὰ πολὺ δύναται νὰ συντρέξῃ ὁ Ἐπαρχιακὸς τύπος ἐργαζόμενος συστηματικῶς καὶ μετὰ περισκέψεως πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ Κέντρου. Προτείνομεν λοιπόν, ἑκάστη ἐπαρχιακὴ ἐφημερὶς νὰ ἀποτανθῇ εἰς τοὺς διδασκάλους, τοὺς ἱερεῖς, τοὺς μεγαλοκτηματίας, τοὺς ἐμπόρους καὶ ἐξαγωγεῖς γεωργικῶν προϊόντων, τοὺς ἐγγραμμάτους καὶ μορφωμένους γεωργούς, τοὺς γεωπόνους τῆς περιφερείας της (ἂν ὑπάρχουν) καὶ εἰς πάντα ἄλλον πεπειραμένον καὶ ἐνδιαφερόμενον περὶ τὰ γεωργικὰ καὶ δι' ὧν αὐτῶν νὰ γίνῃ μία μελέτη τῆς γεωργικῆς κινήσεως καὶ παραγωγῆς, τῶν γεωργικῶν ἀναγκῶν, τῶν καλλιεργειῶν ἑκάστου εἴδους, τῶν εὐδοκιμούντων εἰδῶν, τῶν ζωοτεχνικῶν ὅρων κ.τ.λ. κ.τ.λ. ν' ἀποκρυσταλλωθῇ δὲ κατόπιν μία γνώμη θετική, σαφής, ἀπηλλαγμένη θεωριῶν καὶ λεπτολογιῶν ἡ ὁποία δημοσιευομένη διὰ τῆς ἐφημερίδος νὰ δίδῃ τὰ στοιχεῖα εἰς τὸ Κέντρον διὰ νὰ παρακολουθῇ, νὰ μανθάνῃ, νὰ πληροφορῆται καὶ νὰ γνωρίζῃ τὰς πραγματικὰς ἐλλείψεις καὶ ἀνάγκας, τὰς ἐλπίδας καὶ τοὺς πόθους ἑκάστης γεωργικῆς περιφερείας τῆς Ἑλλάδος, ν' ἀφεθῇ δὲ εἰς αὐτὸ ὁ τρόπος τῆς ἐπιστημονικῆς ἐνεργείας πρὸς ἐξυπηρέτησιν καὶ ἐπιτέλεσιν τῆς γεωργικῆς ἀναγεννήσεως τοῦ τόπου μας ἥτις μαζὶ μὲ τὴν ἄλλην ἐπιδιωκομένην ἀνόρθωσιν θὰ ἐνισχύσῃ τὴν Ἑλλάδα διὰ τὴν ἐπιτυχῆ σταδιοδρομίαν της. Ἀπὸ τοὺς προοδευτικοὺς συναδέλφους τῶν Ἐπαρχιῶν δικαιούμεθα νὰ ἀναμένωμεν τὴν πραγματοποίησιν τῆς συστάσεώς μας ταύτης.

Ζ.

ΜΕΤΡΑ ΔΙ' ΩΝ ΕΙΝΕ ΔΥΝΑΤΗ Η ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Α') Βελτίωσις τῆς νομοθετικῆς μηχανῆς

Κατὰ τὸ τελευταῖον εἰς Εὐρώπην ταξείδιόν μας καθ' ὃ ἐπεσκέφθημεν τὰς μεγαλειτέρας ἑλληνικὰς παροικίας, πολλάκις μᾶς ἐδόθη εὐκαιρία ν' ἀνταλλάξωμεν γνώμας καὶ ἰδέας περὶ τῶν ἐθνικῶν μας πραγμάτων μετὰ πλείστων διακεκριμένων λόγῳ μορφώσεως, πείρας καὶ κοινωνικῆς θέσεως συμπατριωτῶν μας.

Ἐκ τῶν μετ' αὐτῶν συζητήσεων ἀπεκομίσαμεν πεποίθησιν ὅτι οἱ ἐν τῇ ξένῃ ὁμογενεῖς, προκειμένου περὶ τῶν μεγάλων γραμμῶν τῆς ἐθνικῆς μας ζωῆς καὶ τῆς πολιτικῆς μας σταδιοδρομίας, ἔχουσι περὶ τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων τὰς ἀρίστας γνώμας καὶ ἰδέας. Κρίνοντες ἀπὸ μακρὰν τὰ πράγματα· ἀπηλλαγμένοι

ἀπὸ τὰς προσωπικὰς προστριβὰς καὶ μικροσυμφέροντα· ζῶντες δὲ εἰς περιβάλλον διδακτικόν· εἰς ὁρίζοντας μεγάλους καὶ κοινωνίας προηγμένας καὶ προοδευτικάς, ἔχουσιν ὅλα τὰ ἐφόδια διὰ τὴν μόρφωσιν ὀρθῶν καὶ σοβαρῶν γνωμῶν.

Ἀγόμενοι ἐκ τοῦ πόθου νὰ μεταδώσωμεν ἀπὸ τῶν στηλῶν τῆς «Ἑλλ. Ἐπιθεωρήσεως» οὕτω πεφωτισμένας καὶ ὀρθὰς κρίσεις καὶ ἐπὶ πλέον νὰ καταδείξωμεν ὅτι οἱ ἔξω ὁμογενεῖς ἀνέκαθεν τὰ ἄριστα καὶ τὰ ὠφέλιμα διὰ τὸν τόπον φρονοῦσι παρεκαλέσαμεν διακεκριμένον ἐν Λονδίνῳ ὁμογενῆ, πολλάκις καὶ ποικιλοτρόπως ἐκφράσαντα τὰς ἰδέας του ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον *Δωρόθεος*, νὰ μᾶς διατυπώσῃ εἰς σειρὰν ἄρθρων τί ἐφρόνει καὶ τί ἐκήρυττεν ἀπὸ μακροῦ διὰ τὰ ἑλληνικὰ πράγματα. Οὕτω δὲ διττῶς θέλομεν κερδίσει διότι θὰ παρακολουθήσωμεν ὅ,τι πρὸ ἐτῶν προεῖδε καὶ προεῖπε διακεκριμένος τοῦ ἐξωτερικοῦ ὁμογενὴς καὶ συγχρόνως θὰ παραθέσωμεν μελέτην διαφωτίζουσαν καὶ λύουσαν πλεῖστα ὅσα προβλήματα ἀφ' ὧν ἐξαρτᾶται ἡ πρόοδος καὶ ἡ ἀκμὴ τῆς πατρίδος μας ἐν τῷ παρόντι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι.

Αἱ πεφωτισμέναι γνῶμαι αὐτοῦ διετυπώθησαν διὰ τῶν ἑξῆς:

Α.'

Καὶ πρὸ τοῦ ἀτυχοῦς ἡμῶν πολέμου ἦτο κοινῶς ἀποδεδεγμένον καὶ εἶχε κατασταθῆ δόγμα οὐ μόνον τῶν πολιτειολόγων, ἀλλὰ καὶ τοῦ κοινοῦ λαοῦ, ὅτι τὰ καθ' ἡμᾶς εἶχον κάκιστα καὶ ὅτι ἦτο ἀνάγκη ταχείας τῶν πραγμάτων μεταβολῆς, πρὸς ἀποφυγὴν τοῦ ὀλέθρου, ὃν πάντες ἠσθανόμεθα ἐπικείμενον. Αἱ συζητήσεις τότε, ἔν τε τῷ τύπῳ καὶ τῇ κοινωνίᾳ, τόσον σαφῶς εἶχον καταδείξει τὰ αἴτια εἰς ἃ ὀφείλεται ἡ ἀποσύνθεσις τῆς Δικαιοσύνης, τῆς Διοικήσεως, τοῦ Στρατοῦ τοῦ Ναυτικοῦ καὶ ὅλων ἐν γένει τῶν κλάδων τοῦ πολιτειακοῦ ἡμῶν ὀργανισμοῦ, ὥστε ἡ συζήτησις διεξήγετο, οὐχὶ πλέον ἐπὶ τοῦ ἐπικινδύνου νοσήματος, περὶ τῆς ὑπάρξεως τοῦ ὁποίου ἀμφισβήτησις δὲν ὑπῆρχε, ἀλλ' ἐπὶ τῶν μέσων τῆς θεραπείας αὐτοῦ. Ὁ πόλεμος ἀπέδειξεν ὀρθὴν τὴν ἐθνικὴν κρίσιν, ἐξέπληξαν δὲ τὰ κατ' αὐτὸν καὶ μετ' αὐτὸν ἀποκαλυφθέντα αἴσχη καὶ αὐτοὺς τοὺς πρὸ τοῦ πολέμου μᾶλλον ἀπαισιοδόξους πατριώτας, διότι ἡ πραγματικότης ἀπεδείχθη πολὺ χείρων τῶν φόβων των. Ἡ μετὰ τὸν πόλεμον συζήτησις διεξήχθη καὶ διεξάγεται ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ πεδίου· πάντες συμφωνοῦμεν ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἐξακολουθήσωμεν τὸν αὐτὸν δρόμον, ἀλλ' εἰς τὸ ἐρώτημα «τίνα δρόμον πρέπει νὰ ἀκολουθήσωμεν;» ἀπαντῶμεν, ὡς γνησιώτατοι Ἕλληνες, διὰ τῆς ὑποβολῆς ἰδίου ἕκαστος συστήματος, καὶ τούτου ἕνεκα καμμία γνώμη δὲν ἐσχηματίσθη παρὰ τῷ λαῷ, οὐδὲν δ' ἐκ τῶν προταθέντων συστημάτων φαίνεται ἐξασφαλίσαν ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἐν τῇ συνειδήσει τοῦ ἔθνους τὴν ἐπὶ τῶν ἄλλων ὑπεροχὴν καὶ προτίμησιν. Αἱ διϊστάμεναι ἐν τούτοις γνῶμαι συμπίπτουσιν ἐν τούτῳ, ὅτι ἵνα δυνηθῇ τὸ Κράτος νὰ ὀρθοποδήσῃ ἀπαιτεῖται γενικὴ ἀναδιοργάνωσις, ἐπὶ βάσεων νέων, ἐπιτακτικῶς ἐπιβαλλομένων ὑπὸ τῆς ἀθλιότητος εἰς ἣν περιέστημεν, σαφῶς δ' ἐνδεικνυομένων ὑπὸ τῆς νεωτέρας πολιτικῆς ἐπιστήμης.

⁂

Διὰ νὰ ἐπιτευχθῇ τοιαύτη τις ἀναδιοργάνωσις ἀπαιτοῦνται πολλά, πρὸ παντὸς δ' ἀπαιτεῖται ἡ βελτίωσις καὶ συμπλήρωσις τῆς νομοθετικῆς μηχανῆς, ἡ πλημμελὴς τῆς ὁποίας λειτουργία μᾶς ἔφερεν ἐκεῖ ὅπου σήμερον εὑρισκόμεθα. Ἡ μηχανὴ αὕτη στηρίζεται, κατὰ τὸ σύνταγμα, ἐπὶ δύο σκελῶν, τῆς Βουλῆς καὶ τοῦ Βασιλέως, ἀλλὰ κατ' οὐσίαν ἀμφότεραι αἱ βάσεις αὗαι ἔπαθον γενικὴν παραλυσίαν. Ἡ μὲν Βουλὴ ἐπώλησεν εἰς τοὺς ὑπουργούς, ἀντὶ εὐτελεστάτων παροχῶν εἰς τὰ μέλη αὐτῆς, τὸ δικαίωμα τοῦ παρασκευάζειν τοὺς νόμους, ἐγκρίνει δ' ἀσυζητεὶ πᾶν ὑπουργικὸν κατασκεύασμα εἰσαγόμενον εἰς αὐτήν. Ὁ δὲ Βασιλεὺς πυρῃτήθη ἑκουσίως πάσης εἰς τὴν κατάρτισιν τῶν νόμων συμπράξεως, μηδέποτε ἀρνηθεὶς τὴν κύρωσιν οἱουδήποτε τῶν οὕτωσὶ ψηφιζομένων νόμων. Τὰ σοβαρώτερα ἐλαττώματα τοῦ νομοθετικοῦ ἡμῶν συστήματος εἶνε τὰ ἑπόμενα: Ὅτι ἡ Βουλή, ὅπως ἐκλέγεται, σπανίως ἀντιπροσωπεύει τὴν πλειονότητα τοῦ ἔθνους, πάντοτε δὲ μένει ἄνευ ἀντιπροσωπεύσεως μειονοψηφία μικρὸν ὑπολειπομένη κατ' ἀριθμὸν τῆς πλειονοψηφίας. Τὸ σύστημα τῶν συνδυασμῶν, δι' οὗ ἄνθρωποι μηδεμίαν ἔχοντες κοινότητα ἀρχῶν ἢ πολιτικῶν φρονημάτων, ἑνοῦσι τὰ ἐκλογικά των κεφάλαια, ὡς εἶδος κερδοσκοπικῆς ἑταιρείας, διὰ νὰ ἐξασφαλίσωσι τὴν ἐκλογήν των καὶ ἐκμεταλλευθῶσι τὸ βουλευτικόν των ἀξίωμα, δὲν θὰ ἠνείχετο κανεὶς Λαός, πλὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ. Διὰ τοῦ συστήματος αὐτοῦ ἀπεκλείσθησαν πολλάκις τῆς Βουλῆς ἄνδρες πανελλήνιοι, μεγάλην κεκτημένοι πολιτικὴν ἀξίαν, εἰσῆλθον δ' ἀντ' αὐτῶν ζωοκλέπται καὶ λῃσταποδόχοι. Δι' αὐτοῦ ἀπεκλείσθη ὁ ἀοίδιμος Τρικούπης καὶ εἰσῆλθεν ὁ κ. Γουλιμῆς, διὰ τῆς προσθήκης τῶν ὀλίγων του ψήφων εἰς τὰς πολλὰς τοῦ κ. Δεληγεώργη. Εἰς πόσα ἄτοπα ἄγει τὸ σύστημα τοῦτο δεικνύουσι τὰ ἑπόμενα ὀλίγα παραδείγματα: Κατὰ τὰς γενικὰς ἐκλογὰς τοῦ 1892, οἱ ἀντιτρικουπικοὶ ὑποψήφιοι ἐν Ἀττικῇ συνεκέντρωσαν 10,000 ψήφων καὶ ἐξέλεξαν ἕνα βουλευτήν· οἱ τρικουπικοὶ συνεκέντρωσαν 11,000 καὶ ἐξέλεξαν δέκα βουλευτάς· οἱ δέκα ἀντιπροσώπευον 1100 ἐκλογεῖς ἕκαστος ὁ εἷς ἀντεπροσώπευε 10,000. Ἐν Καλαβρύτοις οἱ τρικουπικοὶ ἔλαβον 4500 ψήφων καὶ οἱ ἀντίθετοί των 4000, ἀλλ' αἱ 4500 ἐξέλεξαν τέσσαρας βουλευτὰς καὶ αἱ 4000 κανένα, ἀποκλεισθέντος καὶ τοῦ κατόπιν πρωθυπουργοῦ (τοῦ κ. Ἀλεξάνδρου Ζαΐμη). Ἐν Αἰγιαλείᾳ ἡ διαφορὰ μεταξὺ ἐπιτυχόντων καὶ ἀποτυχόντων ἦτο 30—40 ψῆφοι, καὶ τοιουτοτρόπως τὸ ἥμισυ τῶν ἐκλογέων ἐν ταῖς δύο αὐταῖς ἐπαρχίαις, βεβαίως δὲ καὶ ἐν πολλαῖς ἄλλαις, ἔμεινεν ἀναντιπροσώπευτον. Ἐν Ἀγγλίᾳ ὑπάρχει ὁμάς, ἧς ἡγοῦνται οἱ διακεκριμένοι πολιτικοὶ ἄνδρες Λόρδοι Ἀτβμπουρυ καὶ Κόρτνεϋ, συνηγοροῦσα ὑπὲρ τῆς ἀναλογικῆς λεγομένης ἀντιπροσωπεύσεως, τοιοῦτον δὲ περίπου σύστημα εἶχεν ὑποβάλει εἰς τὴν Βουλὴν καὶ ὁ ἀοίδιμος Κουμουνδοῦρος, τῷ 1871, ἐν συνεργασίᾳ νομίζω μετὰ τοῦ μακαρίτου Ζηνοπούλου συνταχθέν, ἀλλὰ τὸ σύστημα τοῦτο καίτοι θεωρητικῶς ὀρθότερον καὶ δικαιότερον παντὸς ἄλλου νῦν ἐν χρήσει, εἶνε πολύπλοκον καὶ ἐκρίθη ἀκατάλληλον καὶ διὰ Λαοὺς πλειότερον τοῦ ἑλληνικοῦ μορφωμένους πολιτικῶς· διὰ τοῦτο ὅλα τὰ μᾶλλον πολιτικῶς προηγμένα Κράτη, ἡ Ἀγγλία, ἡ Γαλλία, ἡ Ἰταλία ἐφαρμόζουν τὸ σύστημα τῆς ὑποδιαιρέσεως τῶν ἐκλογικῶν περιφερειῶν εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἐκλέγῃ ἑκάστη ἕνα μόνον βουλευτήν. Διὰ τοῦ συστήματος τούτου καταργοῦνται ἔργῳ οἱ συνδυασμοὶ καὶ ἐπιτυγχάνεται πιστοτέρα ἡ ἀντιπροσώπευσις τῆς πλειονοψηφίας τοῦ λαοῦ, ἰδίως δ' ἐπιτυγχάνεται ἡ εἰς τὴν Βουλὴν εἴσοδος ἀνδρῶν ἀνεξαρτήτων, λαμβανομένων ἐκ τῶν διαφόρων ἐπαγελματικῶν καὶ παραγωγικῶν τοῦ λαοῦ τάξεων καὶ γνωριζόντων τὰς ἀνάγκας αὐτοῦ, ἀντὶ τῶν ἐξ ἐπαγγέλματος πολιτευομένων, οἵτινες διεκδικοῦσι πάντοτε

τὸ ἀποκλειστικὸν προνόμιον τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος, καὶ οἱ ὁποῖοι, στρατολογούμενοι κυρίως ἐκ τῶν ἀποφοίτων τοῦ Πανεπιστημίου, μηδεμίαν ἔχουσι γνῶσιν τῶν πραγματικῶν τοῦ λαοῦ ἀναγκῶν, ἐκτὸς τῆς πείρας καὶ τῆς ἐπιτηδειότητος τοῦ σχηματίζειν ἐκλογικοὺς παράγοντας ἐν ταῖς αἰθούσαις τῶν ποινικῶν δικαστηρίων.

⁂

Τὸ σύστημα τῆς εὐρείας περιφερείας ἐδοκιμάσθη ἀλλαχοῦ καὶ ὁριστικῶς ἐγκατελείφθη· ὁ Γαμβέττας ἠττήθη, κατὰ τὴν μόνην αὐτοῦ πρωθυπουργίαν, τῷ 1881, ἐπὶ νομοσχεδίου περὶ ἀντικαταστάσεως τῆς στενῆς διὰ τῆς εὐρείας, ὅτε δὲ κατόπιν, μετὰ τὸν θάνατόν του, ἡ αὐτὴ Βουλὴ ἐψήφισε τὴν μεταρρύθμισιν καὶ ἐγένετο κατὰ τὸ νέον σύστημα τῆς εὐρείας ἡ ἐκλογὴ τοῦ 1885, κατεδείχθησαν εἰς πάντας τὰ πολλὰ αὐτοῦ μειονεκτήματα, καὶ αὐτὴ ἡ ἐκ τῆς εὐρείας προελθοῦσα Βουλή, ἐπανέφερε τὴν στενήν, ἀναγνωρίσασα παγκυριακῶς τὴν ὑπεροχήν της ἀπέναντι τοῦ συστήματος εἰς ὃ ὤφειλε τὴν καταγωγήν της. Τὸ σύστημα τῆς στενῆς περιφερείας ἐπιβάλλεται τῇ Ἑλλάδι ἐπιτακτικώτερον ἢ τῇ Γαλλίᾳ καὶ τῇ Ἀγγλίᾳ, διότι εἰς τὰς χώρας αὐτὰς ὁ ἐκλογεὺς ἔχει εὐρύτερον ὁρίζοντα καὶ οἱ μὴ ἀναγινώσκοντες ἐφημερίδα, ἅπαξ τοὐλάχιστον τῆς ἑβδομάδος, μετροῦνται εἰς τὰ δάκτυλα. Ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν βουλευτῶν μας εἶναι μέγας καὶ δυσανάλογος πρὸς τὸν πληθυσμόν, ἐντεῦθεν δὲ πολλὰ γεννῶνται ἄτοπα, εἰς τοῦτο δὲ σὺν τοῖς ἄλλοις ὀφείλεται καὶ ἡ κατάπτωσις τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος ἐν τῇ συνειδήσει τοῦ λαοῦ. Καμμία χώρα ἐκ τῶν ἐχουσῶν τὸν αὐτὸν περίπου μὲ τὴν Ἑλλάδα πληθυσμὸν δὲν εἶναι τόσον πλουσία εἰς βουλευτάς. Ἡ Δανιμαρκία μὲ πληθυσμὸν 2,300,000, ἔχει Βουλὴν συγκειμένην ἐκ βουλευτῶν 102· ἡ Νορβηγία μὲ πληθυσμὸν 2,200,000 ἔχει 85 βουλευτάς· ἡ Σαξωνία μὲ 3,700,000 μόνον 80· ἡ Ἐλβετία μὲ 3,400,000 ἔχει 145· ἡ Βυρτεμβέργη μὲ 2,200,000 ἔχει 93· ἡ Βολιβία μὲ 2,400,000 ἔχει 64· ἡ Χιλὴ μὲ 3,200,000 ἔχει 126· ἡ Περουβία μὲ 3 200,000 ἔχει μόνον 80· ἡ Βενεζουέλα μὲ 2.500,000 ἔχει 52. Ἄλλαι χώραι μὲ διπλάσιον πληθυσμὸν ἔχουσιν ὀλιγωτέρους τῆς Ἑλλάδος βουλευτάς, ὡς ἡ Βαυαρία μὲ ἓξ ἑκατομμύρια πληθυσμὸν ἔχει βουλευτὰς 159· ἡ Βελγικὴ μὲ 6,500,000 ἔχει 138· ἡ Ὀλλανδία μὲ 5,300,000 ἔχει 100· ἡ Πορτογαλλία μὲ 5,300,000 ἔχει 173· ἡ Ρουμανία μὲ 6,000,000 ἔχει 183· καὶ τέλος ἡ Ἀργεντίνη μὲ 4,500,000 ἔχει βουλευτὰς μόνον 88.

Ὅτι τὰ συντηρητικὰ τοῦ ἔθνους στοιχεῖα εἶναι ἀποκεκλεισμένα πάσης εἰς τὴν σύνταξιν τῶν νόμων συμμετοχῆς, διότι τὸ πολίτευμα ἡμῶν, ἑδραζόμενον ἐπὶ μιᾶς Βουλῆς, καὶ ταύτης ἐκλεγομένης διὰ καθολικῆς ψηφοφορίας, ἀπεδείχθη ὑπὸ τῆς πείρας ἑτεροσκελές, μηδεμιᾶς ὑπαρχούσης ἀντιρρόπου δυνάμεως περισταλτικῆς τῶν ἐνδεχομένων ὑπερβασιῶν τοῦ λαϊκοῦ Σώματος. Ὡς τοιαύτην ἀντίρροπον δύναμιν τὸ Σύνταγμα ἐθέσπιτε τὴν Βασιλείαν, ἀλλ' ἡ Βασιλεία, ἐξ ὑπερβάλλοντος ἴσως σεβασμοῦ πρὸς τὴν ἐθνικὴν θέλησιν, παρῃτήθη ἑκουσίως τῶν νομοθετικῶν αὐτῆς δικαιωμάτων. Ἡ ἔλλειψις τοιαύτης ἀντιρρόπου δυνάμεως εἶναι χαραγμένη εἰς πάντα τὰ νομοθετικὰ προϊόντα τῆς ἡμετέρας Βουλῆς, διότι τὰ λαϊκὰ σώματα εἰσὶ σχεδὸν πάντοτε καρποὶ ἐφημέρου ὀχλοκρατικοῦ ρεύματος, δημιουργουμένου πολλάκις ἐξ ἀφορμῶν παροδικῶν, ἐξεγειρουσῶν τὸν ἄκριτον ἐνθουσιασμὸν καὶ τὰ πάθη τῆς στιγμῆς ἐν τῇ δίνῃ τῶν ὁποίων καταπνίγεται ἡ φωνὴ τῆς κρίσεως καὶ τῆς ὀρθοφροσύνης.

Ἡ διὰ καθολικῆς ψηφοφορίας ἐκλεγομένη Βουλή, ἀντιπροσωπεύει κατὰ τὸν ἄλλοτε καὶ πολλάκις, Ἄγγλον Πρωθυπουργὸν Λόρδον Σώλσβαρυ, τὴν πσροδικὴν καὶ ἐπιπολαίαν γνώμην τοῦ ἐκλογέως, κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὴν δευτέραν Βουλήν, τὴν ἐμμέσως ἐκλεγομένην, ἥτις ἀντιπροσωπεύει τὴν μόνιμον καὶ συνεπῶς τὴν μελετημένην τοῦ ἔθνους ἀπόφασιν. Διὰ τοῦτο καὶ σπανίως Βουλὴ διάδοχος συνεφώνησε μὲ τὴν προκάτοχον εἰς πολιτικὰ ζητήματα, οὐδέποτε δὲ συνέβη τοῦτο ἐν Ἑλλάδι, ὅπου αἱ διάδοχοι ἠσχολήθησαν κυρίως εἰς τὴν κατάργησιν τῶν ὑπὸ τῶν προκατόχων νομοθετηθέντων. Ἡ σύστασις δευτέρας Βουλῆς δὲν ἔχει πολλοὺς συνηγόρους ἐν Ἑλλάδι, καὶ τοῦτο διότι ὁ Τόπος ἀπεγοητεύθη ἐκ τῆς μιᾶς. «Θ' αὐξήσητε ἁπλῶς τοὺς ἀπαιτητὰς ρουσφετίων», λέγουσιν ἀπερισκέπτως, οἱ ἐπιπολαίως κρίνοντες. Καὶ ὅμως ὀλίγιστοι καὶ ἄσημοι εἰσὶ σήμερον οἱ ἐκ τῶν συνταγματιολόγων ὑποστηρίζοντες τὴν θεωρίαν τῆς μιᾶς καὶ μόνης Βουλῆς· τοῦτο ἐγένετο κατάδηλον τῷ 1894, ὅτε ἐπῆλθεν ἡ μεταξὺ τῆς ὑποστηριζούσης τὸ ὑπουργεῖον Γλάδστωνος-Ρόσβερυ Βουλῆς τῶν Κοινοτήτων καὶ τῆς Βουλῆς τῶν Λόρδων σύγκρουσις καὶ τὸ ζήτημα τῆς μιᾶς ἢ δύο Βουλῶν ἐτέθη ἐπὶ τοῦ τάπητος τῶν δημοσιολόγων τοῦ τε παλαιοῦ καὶ νέου κόσμου. Καὶ διαιροῦνται μὲν αἱ γνῶμαι τῶν συνταγματολόγων, ἀλλ' ὀλίγιστοι, ὡς ἐρρέθη, καὶ ἄσημοι εἰσὶν οἱ ὑποστηρίζοντες τὴν θεωρίαν τῆς μιᾶς Βουλῆς. Ἡ ἀντίθετος γνώμη ἔχει ὑπὲρ αὐτῆς τὸ κῦρος τῆς ἐφαρμογῆς ἐν ταῖς πλείσταις καὶ σημαντικωτέραις ἐπικρατείαις τῆς ὑφηλίου.

Αἱ χῶραι αὗται εἶναι, ἐν Εὐρώπῃ αἱ ἑπόμεναι: Ἀγγλία, Γαλλία, Γερμανία, Ρωσσία (τὰ αὐτοκρατορικὰ οὐκάζια ὑποβάλλονται εἰς τὴν προεπεξεργασίαν νομοθετικῶν σωμάτων πρὸ τῆς ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος κυρώσεώς των) Αὐστροουγγαρία, Βάδη, Βαυαρία, Βέλγιον, Δανιμαρκία, Ἰταλία, Νορβηγία, Σουηδία, Ὀλλανδία, Πορτογαλία, Ρουμανία, Σαξωνία, Ἱσπανία, Ἐλβετία καὶ Βυρτεμβέργη. Ἐν Ἀμερικῇ, αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι, Καναδᾶς, Μεξικόν, Χαϊγουάη, Νικαραγουάη, Ἀργεντίνη, Βολιβία, Βραζιλία, Χιλῆ, Κολομβία, Ἐκουαδόρ, Περουβία, Οὐρουγκαίη καὶ Βενεζουέλα. Ἐν τῷ εἰρηνικῷ, ἡ Ἰοπωνία. Ἐν Ἀφρικῇ, ἡ Νότιο-Ἀφρικανικὴ δημοκρατία, ἡ Νατάλ καὶ τὸ ἀκρωτήριον τῆς Καλῆς Ἐλπίδος. Ἐν Αὐστραλίᾳ ἡ Κουησλάνδη, ἡ Δυτικὴ Αὐστραλία, ἡ Νέα-Οὐαλία, ἡ Βικτωρία, ἡ Νότιος Αὐστραλία, ἡ Τασμανία καὶ ἡ Νέα Ζηλανδία, δηλαδή, τεσσαράκοντα πέντε Κράτη, ἐξ ὧν τέσσαρες αὐτοκρατορίαι, δέκα πέντε συνταγματικαὶ μοναρχίαι καὶ εἴκοσι ἓξ δημοκρατίαι, συμπεριλαμβανομένων τῶν αὐτονόμων ἀγγλικῶν ἀποικιῶν. Πόσα δὲ καὶ ποῖα τὰ Κράτη τὰ ἔχοντα μίαν Βουλήν; Ἡ Ἑλλάς, ἡ Βουλγαρία, τὸ Μαυροβούνιον, ἡ Σερβία, ἡ Χαϊτή, ἡ Κόστα Ρίκα, ἡ Γουατεμάλα, αἱ Χονδοῦραι, ὁ Σαλβαδῶρος, ὁ Σὰν-Δομίγκος καὶ ἡ Ἀνδόρα. Ἡ παράθεσις τῶν ὀνομάτων εἶναι ἀρκετὴ καὶ σχόλια δὲν χρειάζονται.

Οὐ μόνον ἡ χρησιμότης ἀλλὰ τὸ ἀπαραίτητον δευτέρας Βουλῆς παρ' οὐδενὸς ἐπιφανοῦς πολιτειολόγου φιλονικεῖται σήμερον· συζητεῖται μόνον ἡ καταγωγὴ καὶ ὁ κατατρισμός της, καὶ ἡ ἔκτασις τῆς δικαιοδοσίας καὶ τῶν προνομίων αὐτῆς. Καὶ ὡς πρὸς μὲν τὴν καταγωγὴν εἶναι καταδικασμένη ἀμετακλήτως ἡ ἀρχὴ τῆς κληρονομικότητος, ἡ κρατοῦσα νῦν ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ ἐν Οὐγγαρίᾳ, ὑποστηρίζεται δὲ ὑπὸ τῶν πλειόνων ἡ ἔμμεσος ἐκλογή, ἡ κρατοῦσα ἐν Γαλλίᾳ καὶ ἐν πολλαῖς ἄλλαις χώραις. Ὡς πρὸς δὲ τὴν δικαιοδοσίαν, οἱ ἄγαν συντηρητικοὶ πάσης χώρας θέλουσι τὴν δευτέραν Βουλὴν ἰσοδύναμον καὶ ἰσότιμον τῆς πρώτης, τῆς ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ Λαοῦ ἐκλεγομένης, ἀλλ'

οἱ προοδευτικοὶ τὴν θέλουσι περιωρισμένην ἐντὸς προδιαγεγραμμένου στενοῦ κύκλου, ἔχουσαν ψῆφον συμβουλευτικὴν καὶ ἀνασταλτικήν, ἀναθεωροῦσαν τῆς πρώτης βουλῆς τὴν νομοθετικὴν ἐργασίαν, ἀλλὰ καὶ ὑποχωροῦσαν, ἐν διαφωνίᾳ, εἰς τὴν γνώμην αὐτῆς, ἐμμενούσης εἰς τὰς πρώτας της ἀποφάσεις. Τοιαύτην θέλουσι τὴν δευτέραν Βουλὴν ὅλοι οἱ ἐλευθερόφρονες δημοσιολόγοι, αἱ γνῶμαι δ' αὐτῶν εἶνε προφανῶς καὶ αἱ ὀρθότεραι, ἀφοῦ ἡ ἐπικράτησις τῶν ἐναντίων συνεπάγεται περιοδικὰς συγκρούσεις μεταξὺ δύο ἰσοδυνάμων βουλῶν, ὡς συνέβη πολλάκις ἐν Ἀγγλίᾳ, καὶ πρό τινων ἐτῶν ἐν Οὐγγαρίᾳ. Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἰδοὺ πῶς ἀποφαίνεται ὁ λόρδος Χομπχάους, νομοδιδάσκαλος διακεκριμένος καὶ μέλος τοῦ ἀνωτάτου δικαστικοῦ συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας: «Ἔχομεν ἀνάγκην πολλῶν νομοθετημάτων, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ἦναι καλῶς διατεταγμένα, ἵνα μὴ ἀπαντᾷ δυσχερείας ἡ ἐφαρμογή των. Ἡ βουλὴ τῶν Κοινοτήτων, καὶ ἕνεκα τῆς καταγωγῆς της, καὶ ἕνεκα τοῦ τρόπου καθ' ὃν διεξάγει τὴν νομοθετικὴν αὐτῆς ἐργασίαν, παράγει ἐνίοτε νομοθετήματα ἀτελῆ καὶ ἀνεπεξέργαστα, τὰ ὁποῖα, ὡς καὶ αὐτοὶ οἱ θαυμαστοί της ὁμολογοῦσι, δέονται ἀναθεωρήσεως. Οὐδεὶς δύναται νὰ ἀρνηθῇ ὅτι εἴτε ἕνεκα βίας, εἴτε ἕνεκα ἀπροσεξίας, εἴτε ἕνεκα πολλῆς ἐργασίας, εἴτε ἕνεκα κοπώσεως κατόπιν μακροῦ κοινοβουλευτικοῦ ἀγῶνος, εἴτε καὶ ἕνεκα τυχαίου ὅλως συνδυασμοῦ διαφόρων περιστάσεων, ψηφίζονται πολλάκις νομοσχέδια ὧν ἡ ἀναθεώρησις εἶνε ἀπαραίτητος καὶ τὰ ὁποῖα ἄνδρες συναισθανόμενοι τὴν εὐθύνην τῆς θέσεώς των κρίνουν ὀρθὸν καὶ δίκαιον νὰ τροποποιήσουν, ἢ καὶ τελείως ν' ἀπορρίψουν, ἐπικροτούσης τῆς κοινῆς γνώμης. Ἡ βουλὴ τῶν Κοινοτήτων δὲν προβαίνει συνήθως εἰς τὴν λύσιν σπουδαίων ζητημάτων εἰμὴ ἀφοῦ ἀποφανθῇ τὸ ἔθνος, τότε δ' ἐνεργεῖ μετὰ ταχύτητος, ἥτις δύναται νὰ ἦναι καὶ μεγαλητέρα, ἄνευ βλάβης τῶν κοινῶν πραγμάτων· ἐν τούτοις, ὑπάρχει πάντοτε ὁ φόβος τῆς διαπράξεως, ἔστω καὶ μικρῶν σφαλμάτων καὶ πρὸς ἀποφυγὴν αὐτῶν οὐδὲν ἐπροτάθη μέτρον προσφυέστερον τῆς δευτέρας Βουλῆς». (Contemporary Review, December 1894).

Πρὸς πρόληψιν συγκρούσεων μεταξὺ τῶν δύο βουλῶν ὁ λόρδος Χομπχάους εἶναι γνώμης ὅτι τὰ δικαιώματα τῆς δευτέρας Βουλῆς πρέπει νὰ εἶναι περιωρισμένα εἰς τὴν ριζικὴν ἀναθεώρησιν, τροποποίησιν ἢ καὶ ἀπόρριψιν τῶν ὑπὸ τῆς πρώτης Βουλης ψηφιζομένων νομοσχεδίων. Ἂν ἡ δευτέρα Βουλὴ διαφωνήσῃ δὶς ὡς πρὸς τὰς τροποποιήσεις ἢ καὶ ἀπορρίψῃ ἐκ δευτέρου νομοσχέδιον ψηφισθὲν ὑπὸ τῆς πρώτης, ἡ τοῦ λαϊκοῦ Σώματος ἀπόφασις νὰ ἐπικρατῇ καὶ τὸ νομοσχέδιον νὰ γίνεται νόμος διὰ τῆς κυρώσεως τοῦ Στέμματος, ἀφοῦ πρῶτον, διὰ ψηφίσματος, ἡ πρώτη βουλὴ ἀποφανθῇ ἐκ τρίτου, ὑπὲρ τοῦ νομοσχεδίου, ὡς ἐψηφίσθη ὑπ' αὐτῆς, καὶ κατὰ τῶν μεταβολῶν ἃς ἐπήνεγκεν ἡ δευτέρα Βουλή.

Τοιοῦτον εἶναι περίπου τὸ περὶ Κοινοβουλίου νομοσχέδιον (Parliament Bill) τὸ ὑποβληθὲν ὑπὸ τῆς παρούσης Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως τὸν Παρελθόντα Νοέμβριον. Ἐπ' αὐτοῦ ἐγένοντο αἱ ἄρτι διεξαχθεῖσαι βουλευτικαὶ ἐκλογαὶ αἱ ἀποδοῦσαι τῇ Κυβερνήσει πλειονοψηφίαν 126 ψήφων ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Κοινοτήτων.

Ἀλλά, λέγουσιν οἱ ὑπέρμαχοι τοῦ ἀθλίου κοινοβουλευτικοῦ ἡμῶν καθεστῶτος, «καὶ πόθεν θὰ στρατολογήσητε τὰ μέλη τῆς Δευτέρας βουλῆς; Οὔτε τάξιν προνομιοῦχον, οὔτε Ἀριστοκρατίαν ἔχομεν». Καὶ μὴ ἔχουσιν ἀριστοκρατίαν αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς, ὧν τὸ Σύνταγμα εἶναι, κατὰ τὸν Γλάδστωνα, τὸ τελειότερον κατόρθωμα τῆς ἀνθρωπίνης διανοίας; (the most perfect effort of human genius). Ἔπειτα, πᾶσα χώρα, πᾶσα κοινωνία, πᾶσα πόλις ἐνέχει πάντοτε τάξιν πολιτῶν ὑπερέχουσαν· δὲν ἐφθάσαμεν, οὔτε εἶναι φυσικῶς δυνατὸν νὰ φθάσωμεν ποτὲ εἰς τὴν ἰσοπέδωσιν τῶν πάντων· ὑπῆρξεν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου καὶ θὰ ὑπάρχῃ πάντοτε καὶ πανταχοῦ ἡ ὑπεροχὴ τοῦ πνεύματος, ἡ ἀριστοκρατία τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς πείρας. Μὴ οὐτὴ ἡ Βουλὴ τῶν Λόρδων, τὸ ἀριστοκρατικώτερον Νομοθετικὸν Σῶμα τῆς οἰκουμένης, δὲν ἐνισχύεται περιοδικῶς διὰ τῶν ἀρίστων πολιτῶν, ταπεινῆς ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον καταγωγῆς, τῶν διαπρεψάντων ἐν οἵῳ ὁήποτε κλάδῳ τῆς ἐθνικῆς δράσεως; Ἡ ἀριστοκρατορικὴ καταγωγὴ δὲν θεωρεῖται πλέον ἐπαρκὲς προσὸν διὰ τὸ ἄξίωμα τοῦ νομοθέτου· εὑρίσκονται δὲ τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα εἰς πᾶσαν κοινωνικὴν τάξιν, ἀφότου ὁ πολιτισμὸς κατέστησεν εἰς πάντας προσιτὴν τὴν διανοητικὴν ἀνάπτυξιν.

Βεβαίως ἡ σύστασις Δευτέρας Βουλῆς, ἔγραφον καὶ ἔλεγον ἔκτοτε, προαπαιτεῖ παρ' ἡμῖν τὴν ἀναθεώρησιν τοῦ συντάγματος καὶ ἀναθεώρησις κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ συντάγματος ἦτο, κατὰ τοὺς πολλοὺς λίαν δυσχερὴς ἂν μὴ ἀπολύτως ἀδύνατος· «ὑπάρχει τις, ἔλεγον οὗτοι ὁ πιστεύων ὅτι ἡ Βουλή, ὅπως ἐκλέγεται, θὰ ψηφίσῃ τὴν σύγκλησιν ἐθνοσυνελεύσεως, διὰ τῶν τριῶν τετάρτων τοῦ ὅλου αὐτῆς ἀριθμοῦ, καὶ εἰς δύο συνεχεῖς περιόδους;».

Ἀναγνώριζον τὸ δύσκολον τοῦ πράγματος, ἀλλ' ἀδύνατον δὲν τὸ ἐθεώρουν. Τὸ κοινοβουλευτικὸν ἡμῶν σύστημα ἐχρεωκόπησεν ἀπὸ πολλοῦ ἤδη ἐν τῇ συνειδήσει τοῦ ἔθνους καὶ «νομίζω, ἔγραφον, ὅτι ἂν ὁ Βασιλεὺς »καλέσῃ ἑπτὰ τιμίους καὶ διακεκριμένους ἄνδρας, προθύ»μους ν' ἀναλάβωσι τὴν εὐθύνην τῆς προσφυγῆς εἰς τὸν »λαόν, μὲ σαφὲς πρόγραμμα ἀναθεωρήσεως, ὁρίζον ἐκ »τῶν προτέρων τὰ ἀναθεωρητέα, ὁ λαὸς θὰ ὑποστηρίξῃ »τὸν Βασιλέα διὰ τῆς ἐκλογῆς βουλευτῶν κεκηρυγμένων »ὑπὲρ τῆς ἀναθεωρήσεως. Ἐντὸς ἑνὸς ἔτους εἶναι δυνατὸν »νὰ ἐκλεχθῶσι διαδοχικῶς αἱ δύο Βουλαὶ καὶ νὰ ψηφί»σωσι τὴν σύγκλησιν Ἐθνοσυνελεύσεως ἂν ὁ Λαὸς ἐπιθυ»μῇ τὴν ἀναθεώρησιν. Διὰ νὰ ἐπιτευχθῇ ὅμως ἡ σύμπρα»ξις Λαοῦ καὶ Βασιλέως, πρέπει νὰ λάβῃ τὴν πρωτοβου»λίαν ὁ Βασιλεύς ἐφ' ὅσον ὁ Βασιλεὺς κλείεται ἐντὸς τοῦ »κελύφους Του· ἐφ' ὅσον δὲν ἀναλαμβάνει τὴν πραγματι»κὴν ἡγεμονίαν τοῦ Λαοῦ Του, ὁ Λαὸς οὐδὲν δύναται νὰ »πράξῃ ἄνευ συγκλονισμοῦ τῆς τάξεως· Ἐν τούτοις τὶ »πράγματα τοῦ ἔθνους ἔφθασαν εἰς τὸ ἀπροχώρητον καὶ ἂν »ὁ Βασιλεὺς δὲν λάβῃ τὴν πρωτοβουλίαν, εἴτε ἐκ δειλίας, »εἴτε ἐκ κακῆς ἀντιλήψεως τῶν καθηκόντων Αὐτοῦ ὡς Βα»σιλέως Συνταγματικοῦ, δύναται νὰ ἦναι βέβαιος ὅτι τὴν »πρωτοβουλίαν θὰ λάβῃ ὁ Λαός, ἀργὰ ἢ γρήγορα, ὅπως »ἄρῃ τὰ κωλύματα τὰ καθιστῶντα ἀδύνατον τὴν ἐπ' ἀγαθῷ »καὶ σωτηρίᾳ τῆς πολιτείας ἀναθεώρησιν καταστατικοῦ »νόμου βεβιασμένως ψηφισθέντος». Τὸ σύνταγμα ἐγένετο χάριν τῆς Ἑλλάδος καὶ οὐχὶ ἡ Ἑλλὰς χάριν τοῦ Συντάγματος ὅπως θυσιασθῇ αὕτη πρὸς αὐτό. Ἐν Ἀγγλίᾳ, τῇ κοιτίδι τοῦ κοινοβουλευτικοῦ πολιτεύματος, Σύνταγμα εἶναι ἡ θέλησις τοῦ λαοῦ, ἐκδηλουμένη διὰ τοῦ Κοινοβουλίου, τοῦ ὁποίου ἡ ἐξουσία ἕνα μόνον ἔχει περιορισμόν, ὅτι δὲν δύναται νὰ μεταβάλῃ τὸν ἄνδρα εἰς γυναῖκα καὶ τἀνάπαλιν. Ἐν Γαλλίᾳ, τὸ σύνταγμα τοῦ 1875 ἀνεθεωρήθη δεκάκις ἔκτοτε, διότι οἱ σοφοὶ αὐτοῦ συντάκται προενόησαν περὶ τῆς ἀναθεωρήσεώς του. Οἱ καιροὶ μεταβάλλονται καὶ μετ' αὐτῶν οἱ ἄνθρωποι, νόμοι δὲ πρόσφοροι εἰς τὴν ψηφίζουσαν αὐτοὺς γενεάν, καθίστανται ἀκατάλληλοι διὰ τὰς ἐπερχομένας. Καὶ ταῦτα φρονῶν εἶχον

τὴν γνώμην ὅτι οἱ φιλόνομοι πολῖται ἐπιθυμοῦν νὰ λάβῃ τὴν πρωτοβουλίαν ὁ Βασιλεὺς διὰ νὰ μὴ διαταραχθῇ ἡ δημοσία τάξις, ἐνόμιζον δὲ ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἤτοι πρὸ δωδεκαετίας, τὴν περίστασιν λίαν πρόσφορον. Τὸ γόητρον τῆς Βασιλείας εἶχεν ἀνυψωθῇ τότε, ὅσον εἶχε καταπέσει τὸ γόητρον καὶ ἡ ἐπιροὴ τῶν δημαγωγούντων πολιτικῶν. Καὶ ἐξηκολούθουν γράφων «Ἡ Βασιλεία γνω»ρίζει οὐ μόνον ἀπό τὶ πάσχει, ἀλλὰ καὶ τί ἐπιζητεῖ ὁ »Λαὸς πρὸς θεραπείαν του. Ἡ Βασιλεία δύναται καὶ ἐπο»μένως ὀφείλει νὰ παράσχῃ εἰς τὸν Λαὸν τὴν εὐκαιρίαν νὰ »ἐκδηλώσῃ τὴν θέλησίν του, ν' ἀποφασθῇ δηλαδὴ διὰ τῆς »ψήφου του ἂν ἐπιθυμῇ ἢ οὐ τὴν σύγκλησιν Ἐθνοσυνε»λεύσεως. Ἡ Βασιλεία ἔχει δικαίωμα καὶ ἑπομένως ἔχει »καθῆκον νὰ εἴπῃ εἰς τὸν Λαόν, διὰ στόματος τῶν ὑπουρ»γῶν τῆς ἐκλογῆς της: Ἐπὶ 35 ἔτη ἐκυβερνήθης κατὰ τὸ »Σύνταγμα, ὅπως ἐρήρμοσαν τὸ Σύνταγμα οἱ ἐκλεκτοί σου· »εἶσαι εὐχαριστημένος; Ψήφισον **Ναί**, εἶμαι καὶ δὲν θέλω »Ἐθνοσυνέλευσιν·—δὲν εἶσαι εὐχαριστημένος; Ψήφισον »**Ὄχι**, δὲν εἶμαι καὶ θέλω Ἐθνοσυνέλευσιν».

«Τὸν ὅρκον της δὲν παραβιάζει ἡ Βασιλεία ἐρωτῶσα τὸν »Λαόν· δὲν τὸν παραβιάζει ἄρα γε ὀχυρουμένη ὄπισθεν τῶν »τύπων, ἀνάλγητος εἰς τὰ δεινοπαθήματα τοῦ Ἔθνους, »νίπτουσα τὰς χεῖρας ὡς ὁ Πιλάτος; Κατὰ τί θὰ πάθουν »τὰ δικαιώματα τοῦ Λαοῦ ἢ τῆς Βασιλείας, ἂν δι' ἐκλο»γῶν, ἐχουσῶν χαρακτῆρα δημοψηφίσματος, ἐκδηλωθῇ τοῦ »Λαοῦ τὸ φρόνημα; Ὅτι ὅμως θὰ πάθουν καὶ τὰ μὲν καὶ »τὰ δέ, ἂν ἡ ἐκδήλωσις γίνῃ διὰ λαϊκῆς ἐξεγέρσεως, δὲν »ὑπάρχουν νομίζω οἱ ἀντιφρονοῦντες, τοιαύτη δ' ἐξέγερσις »εἶναι ζήτημα χρόνου διὰ τοὺς μακρὰν πάσης κομματικῆς »προκαταλήψεως ἐξετάζοντας τὰ καθ' ἡμᾶς καὶ τὴν παρὰ »τῷ Λαῷ ἱερέμα μορφουμένην πεποίθησιν, ὅτι ἡ Βασιλεία »εἶναι ἀνίσχυρος ἢ ἀνίκανος νὰ διευθύνῃ εἰς λιμένα σωτη»ρίας τὸ κλυδωνιζόμενον σκάφος τῆς Πολιτείας.» Ταῦτα ἔγραφα καὶ ἐφρόνουν τότε, ἦλθον δ' ἤδη τὰ πράγματα νὰ ἀποδείξουν ἐὰν ὀρθὰ ἢ μὴ ἐκήρυττα ἀφ' οὗ ἡ δυσχέρεια τῆς ἀναθεωρήσεως τοῦ Συντάγματος ἤρθη, οὐχὶ μὲν τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ Βασιλέως ἢ τοῦ Λαοῦ, τῇ συνεργασίᾳ ὅμως ἀμφοτέρων. Καὶ ἔχομεν ἤδη Βουλὴν ἀναθεωρητικὴν μὲ ἐξουσίαν εὐρυτάτην. Εὐχηθῶμεν ὅπως αὕτη ἐπιτελέσῃ τὸ σοβαρώτατον ὄντως ἔργον της μετὰ φρονήσεως καὶ φιλοπατρίας, ἐπ' ἀγαθῷ τῆς φιλτάτης πατρίδος.

Λονδῖνον 1911.

ΔΩΡΟΘΕΟΣ

ΠΑΡΑΣΗΜΟΦΟΡΙΑ ΕΛΛΗΝΩΝ ΛΟΓΙΩΝ

Ἐπιδοκιμάζομεν ἀνεπιφυλάκτως τὴν ἀπόφασιν τῆς Κυβερνήσεως ἡ ὁποία ἐπαρασημοφόρησεν ἀρκετοὺς Ἕλληνας ἀνθρώπους τῶν γραμμάτων. Ἡ τοιαύτη ἐνέργεια τῆς Κυβερνήσεως ἔτυχε τῆς ἐπιδοκιμασίας ὁλοκλήρου τοῦ Ἔθνους ὅπερ διαβλέπει ἤδη εὐχαρίστως μίαν τάσιν ὅπως ἐπανορθωθοῦν πολλαὶ ἐλλείψεις καὶ παραλείψεις τοῦ παρελθόντος. Εἰς τὸν ἀτίθασσον ὅμως καὶ ἀνυπότακτον αὐτὸν τόπον δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ λείψουν καὶ διαμαρτυρίαι καὶ σχόλια καὶ ἐπικρίσεις, διότι παρελείφθησαν γνωστά τινα ὀνόματα ἐκ τοῦ καταλόγου τῶν παρασημοφορηθέντων, ὡσὰν ἡ σπουδαιότης τῆς Κυβερνητικῆς αὐτῆς ἐνεργείας νὰ ἐξηρτᾶτο ἐκ τῆς ἐξαντλήσεως ὁλοκλήρου τῆς μακρᾶς σειρᾶς τῶν ὀνομάτων, ὅσα εἰς πυκνὰς φάλαγγας κατεργάζονται τὴν πνευματικὴν παραγωγὴν τῆς Ἑλλάδος. Καὶ παρέστημεν οὕτως εἰς τὸ περίεργον θέαμα ἀνθρώπων τῶν γραμμάτων διαμαρτυρομένων, διότι ἐτιμήθησαν συνάδελφοί των καὶ ἐβραβεύθη ἡ πνευματικὴ ἐργασία τοῦ τόπου των! Παρ' ὅλας ὅμως αὐτὰς τὰς διαμαρτυρίας αἱ ὁποῖαι ἐπεβεβαίωσαν τὴν γνώμην ὅτι εἴμεθα Λαὸς πολὺ νευρικός, τὸ εὐχάριστον γεγονὸς συνετελέσθη ἤδη ὡς εὐοίωνος ἀπαρχὴ ἠθικῆς ἐνισχύσεως τῶν ἀνθρώπων τοῦ πνεύματος οἱ ὁποῖοι προσδοκοῦν πλέον ἀπὸ τὴν πολιτείαν τὸν ἀπαιτούμενον σεβασμὸν καὶ ἐκτίμησιν ἤτις ἂν δὲν ἐξεδηλώθη σήμερον δι' ὅλους θὰ ἐκδηλωθῇ αὔριον διὰ τοὺς ὑπολειφθέντας.

Οἱ παρασημοφορηθέντες συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ μεγάλου διηγηματογράφου Παπαδιαμάντη τὸν ὁποῖον ὁ θάνατος ἀφήρπασε χωρὶς νὰ τὸν ἀφήσῃ νὰ πληροφορηθῇ ὅτι ἔτυχε τῆς διακριτικῆς αὐτῆς τιμῆς ὑπὸ τῆς πολιτείας, εἶνε οἱ ἑξῆς: Οἱ κ. κ. Π. Ἀξιώτης, Π. Ἀποστολίδης, Μ. Ἀργυρόπουλος, Γ. Βῶκος, Ι. Δαμβέργης, Π. Δημητρακόπουλος, Γ. Δροσίνης, Α. Καρκαβίτσας, Ι. Κονδυλάκης, Α. Κουρτίδης, Α. Κωνσταντινίδης, Γ. Μαρκορᾶς, Σ. Μαρτζώκης, Ἀλ. Μωραϊτίδης, Γ. Ξενόπουλος, Σ. Παγανέλης, Κ. Παλαμᾶς, Ι. Πολέμης, Α. Προβελέγγιος, Γ. Στρατήγης καὶ Γ. Τοσκόπουλος, οὓς καὶ θερμῶς συγχαίρεται ἡ Ἑλλ. Ἐπιθεώρησις.

Γ. Γ. Μέχρι τῆς στιγμῆς αὐτῆς καθ' ἣν γράφομεν Β. Διάταγμα δὲν ἐξεδόθη, πληροφορούμεθα δὲ ὅτι εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἐγένοντο παραστάσεις ὄχι μόνον διὰ τὴν παράλειψιν τῶν ἀξίων αὐτῆς τῆς τιμῆς ἐκ τοῦ κύκλου τῶν γραφόντων ἀλλὰ καὶ διότι δὲν συμπεριέλαβε καὶ καλλιτέχνας τῆς Σκηνῆς, τῆς Ζωγραφικῆς, τῆς Γλυπτικῆς καὶ τῆς Μουσικῆς. Ἡ Κυβέρνησις παρεδέχθη τὸ ὀρθὸν τῶν παρατηρήσεων καὶ ἐδήλωσεν ὅτι σκέπτεται νὰ προβῇ εἰς συμπληρωματικὰς παρασημοφορίας κατὰ τὴν προσεχῆ 25 Μαρτίου, τοῦτο ὅμως ἀπήρεσεν εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους καὶ ἡ πολεμικὴ δὲν ἔπαυσεν, ἀτυχῶς δὲ ἡ Κυβέρνησις ἄγνωστον πῶς παρασυρθεῖσα ἔδωκε τὴν πλέον ἀτυχῆ καθ' ἡμᾶς λύσιν. Ἀνέστειλε τὴν δημοσίευσιν τοῦ Β. Διατάγματος. Καὶ ἂν αἱ πληροφορίαι μας δὲν εἶνε ἀσφαλεῖς ὡς πρὸς τὰς λεπτομερείας πάντως τὸ γεγονὸς εἶνε ἀναμφισβήτητον, ὅτι παράσημα δὲν δίδονται εἰς τοὺς λογίους μας ὅπερ λυπηρόν.

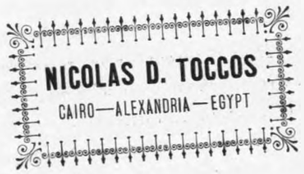

ΡΕΒΕΓΙΟΝ

Μία ὡραία ἀνάμνησις θὰ εἶνε δι' ἐμὲ ἡ ἑσπέρα τῆς Παραμονῆς τῶν Χριστουγέννων εἰς τὸ Παρίσι. Ὅπως ὅλοι οἱ εὐρωπαϊκοὶ λαοὶ θεωροῦν τὰ Χριστούγεννα ὡς τὴν ὡραιοτέραν οἰκογενειακὴν καὶ θρησκευτικὴν ἑορτὴν—ἀντιθέτως πρὸς τοὺς ὀρθοδόξους οἱ ὁποῖοι θεωροῦμεν ὡς τοιαύτην τὸ Πάσχα — οὕτω καὶ οἱ Γάλλοι συγκεντρώνουν τὴν προσοχήν των καὶ τὰς φροντίδας των εἰς τὴν ἑορτὴν τῶν Χρισιουγέννων. Ἀπὸ δεκαπέντε καὶ εἴκοσιν ἀκόμη ἡμερῶν ἀρχίζουν αἱ προπαρασκευαί. Εἰς ὅλας τὰς ταβέρνας,—ὅπως ὀνομάζουν ἐκεῖ τὰ καφφενεῖα,—καὶ τὰ ξενοδοχεῖα, καὶ τὰ ἑστιατόρια, καὶ τὰ εὔθυμα κέντρα, τοιχοκολλοῦν χαρτιὰ μὲ ἐρυθρὰ γράμματα διὰ τῶν ὁποίων προαναγγέλουν εἰς ποίαν τιμὴν θὰ δοθῇ ἡ ρεβεγιὼν ἤτοι τὸ μεταμεσονύκτιον χριστουγεννιάτικον δεῖπνον. Κάθε Παρισινὸς καὶ κάθε Παρισινὴ θεωροῦν ἀπαραίτητον νὰ δειπνήσουν ἐκτὸς τῶν οἴκων των καὶ εἰς ἕνα ἀπὸ τὰ κέντρα αὐτὰ τὴν ἑσπέραν τῶν Χριστουγέννων.

✻

Ἀπὸ ἑνωρὶς ἀρχίζει μία ἀσυνήθης κίνησις εἰς ὅλους τοὺς δρόμους. Τὰ θεατρα πλημμυροῦν τὴν ἑσπέραν αὐτὴν περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλην φοράν. Οἱ φοιτηταὶ ἀνὰ ὁμίλους, ἐπὶ κεφαλῆς ἔχοντες τοὺς ζωηροτέρους ἐξ αὐτῶν, κρατοῦντες ἑνετικὰ φαναράκια διέρχονται τὰς ὁδοὺς ψάλλοντες, μέχρι τῆς στιγμῆς, καθ' ἣν θὰ φθάσῃ ἡ ὥρα τῆς ἑορτῆς. Καὶ ἐνῷ ἀπὸ τῆς δεκάτης ἐκκενοῦνται αἱ ταβέρναι διὰ νὰ προετοιμασθοῦν διὰ τὸ δεῖπνον, καὶ γεμίζουν ἀσφυκτικῶς τὰ θέατρα, ἀπὸ τὸν κόσμον τὸν ζωηρὸν, τὸν εὔθυμον, ὁ ἄλλος κόσμος ὁ σοβαρός, ὁ ἐμμένων εἰς τὰς παραδόσεις του, ὁ ἀρεσκόμενος εἰς τὰς θρησκευτικὰς προσηλώσεις διευθύνεται πρὸς τὰς ἐκκλησίας. Ὅλα τὰ κορίτσια τῆς μεσαίας τάξεως, ὅλους τοὺς νέους μὲ τὰς οἰκογενειακὰς ἀρχάς, ὅλας τὰς σοβαρὰς οἰκοδεσποίνας, ὅλας τὰς πτωχικὰς μητέρας, ὅλους τοὺς ἐργατικοὺς πατέρας καὶ γυναῖκας ἀκόμη τοῦ εὐθύμου κόσμου θὰ τοὺς εὕρῆτε συγκεντρωμένους εἰς τοὺς Ναούς, θὰ τοὺς εὕρῆτε πιστοὺς εἰς τὰς πατροπαραδότους παραδόσεις, θὰ τοὺς ἴδῆτε μὲ θρησκευτικὸν φανατισμὸν παρακολουθοῦντας τὴν νυκτερινὴν λειτουργίαν καὶ τοὺς θρησκευτικοὺς ῥήτορας.

✻

Περὶ τὸ μεσονύκτιον τελειώνουν τὰ θέατρα. Ὅλος ἐκεῖνος ὁ ὡραῖος, ὁ πλούσιος, ὁ εὔθυμος, ὁ γλεντζέδικος κόσμος, τρέπεται εἰς τὰς ταβέρνας καὶ τὰ ἑστιατόρια, εἰς τὰ ὁποῖα δὲν ἠδύνασθε νὰ εἰσέλθετε ἐὰν δὲν ἔχετε πρὸ ἡμερῶν προμηθευθῇ εἰσιτήριον εἰσόδου τὸ ὁποῖον θ' ἀντιστοιχῇ πρὸς ἐνοικίασιν τραπέζης. Τόση εἶνε ἡ κοσμοπλημμύρα, ὥστε θὰ μείνετε ἐκτὸς τοῦ νυμφῶνος, ἐὰν δὲν φροντίσητε πρὸ ἡμερῶν περὶ ἐξασφαλίσεως μιᾶς θέσεως, ἰδίᾳ εἰς τὰ ἐκλεκτὰ καφφεστιατόρια τῶν μεγάλων λεωφόρων.

✻

Καὶ ἀπὸ τῆς στιγμῆς αὐτῆς ἀρχίζει ἡ ἐκδήλωσις τῆς εὐθυμίας, τῆς χαρᾶς, τὴν ὁποίαν μόνον ἡ Παριζιάνικη ζωὴ γνωρίζει νὰ χρωματίζῃ μὲ τὰ ὡραιότερα χρώματα. Τὸ τί γίνεται, τὸ τί συμβαίνει, τὸ τί λαμβάνει χώραν κατὰ τὰς ὥρας αὐτὰς τῆς γενικῆς εὐθυμίας, τῆς καθολικῆς χαρᾶς, τῆς γενικῆς διασκεδάσεως δὲν εἰμπορεῖ τις νὰ περιγράψῃ εἰς τὰς πετακτὰς αὐτὰς ἐντυπώσεις. Ἡ μέθη σκορπίζεται παντοῦ, ἡ τρέλλα εἶνε κοινή, ἡ εὐθυμία καταλαμβάνει καὶ τὸν πλέον σοβαρὸν καὶ νηφάλιον ἄνθρωπον.

Τοῦτο διαρκεῖ καθ' ὅλας τὰς ὥρας τῆς νυκτός. Καὶ εἶνε μία ἀντίθεσις τῶν ἐκκλησιαζομένων εἰς τοὺς Ναοὺς τῶν σοβαρῶν ἀνθρώπων, πρὸς ὅλους ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς τοῦ μεσονυκτίου ῥίπτονται ἀκράτητοι εἰς ὅλων τῶν εἰδῶν τὰς διασκεδάσεις. Ἀλλὰ καὶ ἡ ἀντίθεσις αὐτὴ δὲν διαρκεῖ ἐπὶ πολύ, ἀφοῦ καὶ οἱ ἐκκλησιαζόμενοι ὅταν ἐξέλθουν τῆς ἐκκλησίας θὰ τραποῦν εἰς τὰ εὔθυμα κέντρα τῶν διασκεδάσεων, διὰ νὰ αἰσθανθοῦν ὅτι δύναται νὰ παράσχῃ μία νὺξ ἑορτῆς καὶ εὐθυμίας εἰς τὸ κατ' ἐξοχὴν κέντρον τῆς διασκεδάσεως, ὅπως θεωρεῖται ἡ μεγάλη πρωτεύουσα τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας.

✻

Δὲν εἰξεύρω ἐὰν οἱ Παρισινοὶ ἀπὸ τὰ ἀρχαῖα Διονύσια ἐδανείσθησαν τὰς στιγμὰς αὐτὰς τῆς γενικῆς μέθης τῶν Παρισίων. Ἐὰν ὅμως οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες τρὶς τοῦ ἔτους ἐώρταζον πρὸς τιμὴν τοῦ εὐθύμου αὐτοῦ θεοῦ, οἱ Παρισινοὶ συνεκέντρωσαν εἰς μίαν μόνον ἑορτὴν ὅτι ἔπραττον οἱ πρόγονοί μας εἰς τρεῖς διαφορετικὰς περιστάσεις. Καὶ ὅταν σκεφθῇ τις τοῦτο, δύναται εὐκόλως νὰ φαντασθῇ ποίας στιγμὰς μέθης καὶ τρέλλας διέρχονται ὅλοι κατὰ τὴν νύκτα αὐτὴν ἡ ὁποία καλεῖται παραμονὴ τῶν Χριστουγέννων.

Εἶνε ἀληθὲς ὅτι τὸ Παρίσι δὲν περιμένει νὰ διασκεδάσῃ μόνον τὴν ἑσπέραν αὐτήν, καθ' ἣν ὑπάρχει μία γενικὴ ἐλευθερία. Κάθε ὥραν, κάθε στιγμήν, κάθε ἑσπέρας δὲν λείπει ἀπὸ τὰ κέντρα ὁ διασκεδάζων καὶ εὐθυμῶν κόσμος. Τὴν ἑσπέραν ὅμως τῆς Παραμονῆς ἡ διασκέδασις γενικεύεται εἰς ὅλας τὰς τάξεις καὶ εἰς ὅλον τὸ πλῆθος, καὶ δὲν παρεξηγεῖται ὁ συμφυρμὸς καὶ ἡ ἀνάμιξις ξένων καὶ ἀγνώστων, ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, νέων καὶ ἡλικιωμένων, ἀδιάφορον εἰς οἱανδήποτε τάξιν καὶ ἂν ἀνήκῃ ἕκαστος, καὶ εἰς οἷον δήποτε μέρος καὶ ἂν συναντᾶται.

✻

Τὸ πρωὶ τὸ Παρίσι ἐξυπνᾶ ἀπηυδησμένον. Ἡ κίνησίς του, καὶ ἡ ζωή του ἀρχίζει πολὺ ἀργά. Οἱ διαβάται φαίνονται εἰς τοὺς δρόμους ὠχροί, νυσταλέοι, ἄτονοι, καὶ ἴσως νὰ ὑπάρχουν πολλοὶ ἐξ αὐτῶν οἱ ὁποῖοι τὴν μεσημβρίαν τῆς ἑπομένης παύουν τὴν διασκέδασιν καὶ διευθύνονται εἰς τὴν κατοικίαν των διὰ νὰ ἀναπαυθοῦν ἀπὸ τὸν ἑορτασμὸν τῆς παραμονῆς τῶν Χριστουγέννων.

✻

Αὐτὸ λέγεται Ρεβεγιὸν εἰς τὸ Παρίσι, καὶ αὐτὸ ἀπομένει ἀλησμόνητον, εἰς τοὺς ξένους ἰδίᾳ ὅσοι παρακολουθοῦν τὴν Παρισινὴν αὐτὴν ἑορτὴν διὰ πρώτην φοράν.

ΕΥΓΕΝΙΑ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

Εἶνε ἔργον τῆς Ἐπαναστάσεως τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας καὶ δύναται αὐτὴ δι' αὐτὸ καὶ μόνον νὰ καυχᾶται. Ἀημιουργεῖ διὰ τὴν Ἑλλάδα τὴν ἀληθινὴν ζωὴν ἡ ὁποία τῆς ἔλλειπε καὶ ἀναμένεται νὰ ἐμφανίσῃ πνοὴν ἐκεῖ ὅπου ὑπῆρχε νέκρωσις καὶ μαρασμός. Καὶ ἡ Κυβέρνησις Βενιζέλου, ὀρθῶς σκεφθεῖσα, ἔσπευσε νὰ υἱοθετήσῃ τὸ σπουδαῖον αὐτὸ ἔργον τῆς Ἐπαναστάσεως καὶ ἀνέθηκε τὴν διεύθυνσίν του εἰς τὸν κ. Μπενάκην ὅστις ἔχει τὴν τιμὴν νὰ εἶνε ὁ πρῶτος Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας τῆς Ἑλλάδος καὶ ἑπομένως ὁ ἄμεσος διάδοχος τοῦ μόνου Ὑπουργοῦ ὅστις εἰργάσθη εὐσυνειδήτως διὰ τὴν Γεωργίαν τοῦ τόπου, τοῦ ἀειμνήστου Καποδιστρίου. Δύο δηλαδὴ λόγοι διὰ νὰ ἐννοήσῃ ὁ κ. Μπενάκης ὁπόση μεγάλη εἶνε ἡ εὐθύνη, ἀλλὰ καὶ ὁπόση ἡ δόξα του ἂν φανῇ ἀντάξιος τῶν προσδοκιῶν, ἃς στηρίζει ἐπ' αὐτοῦ ἡ ἀναγεννωμένη Ἑλλάς. Τὸ νέον Ὑπουργεῖον ἐνεκατέστη εἴς τι τῆς ὁδοῦ Σταδίου Μέγαρον καὶ τὰ ἐγκαίνιά του ἐτελέσθησαν μετὰ χαρακτηριστικῆς ἁπλότητος. Ὁ νέος Ὑπουργὸς, εἰς τὰς μετὰ τῶν δημοσιογράφων καὶ ἄλλων ἀντιπροσώπων Συλλόγων καὶ Σωματείων συνομιλίας του, ἀνέπτυξε τὰς ἰδέας καὶ τὰ σχέδιά του καὶ ἐξεδήλωσε τὸν πόθον του ὅπως ὑπηρετήσῃ ἐπωφελῶς τὸ ἔργον ὅπερ ἐτέθη ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν του. Ἐλπίζομεν καὶ ἀναμένομεν πολλὰ ἀπὸ τὴν δρᾶσιν τοῦ κ. Μπενάκη, ὅστις ἔγνω νὰ ἐκλέξῃ καὶ τοὺς ἀρίστους τῶν συνεργατῶν του ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ κ. Χασιώτου ὡς Τμηματάρχου καὶ κ. Ἰασεμίδου ὡς Ἐπιθεωρητοῦ.

ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗΝ

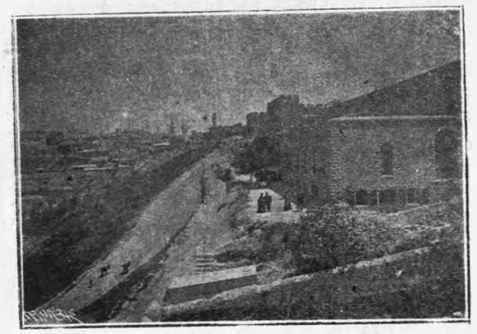

Γενικὴ ἄποψις τῆς «Ἁγίας Σιὼν»

Φωτογραφία τοῦ κ. Ἐπαμ. Κοντοπούλου

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΙΤΙΚΑΙ

Η ΑΓΙΑ ΣΙΩΝ

Α'.

Ὁ ἱερὸς καὶ πολυύμνητος αὐτὸς Λόφος, ἡ Ἀκρόπολις τοῦ Χριστιανισμοῦ, ἡ μήτηρ τῶν Ἐκκλησιῶν, τὸ «Κατοικητήριον» τοῦ Θεοῦ, «ἡ Ἁγία Σιὼν» καὶ αὕτη ὑπέστη πᾶν ὅτι ἡ ἔνδοξος «Ἁγία Πόλις» ἐδοκίμασε κατὰ τοὺς μακροὺς ἱστορικοὺς αἰῶνας κατὰ τοὺς ὁποίους βαρβάρων καὶ ἀλλοπίστων πνοὴ ἐμίανε πᾶν ἱερὸν καὶ ὅσιον τοῦ πάντοτε νικηφόρου Χριστιανισμοῦ. Καὶ ὁ ἱερὸς Λόφος, ὁ ἐπικληθεὶς «Ὄρος Ἅγιον», ὁ λαμπρυνθεὶς δι' οἰκοδομῶν καὶ κτιρίων καὶ μνημείων ἀρρήτου κάλλους καὶ μεγαλοπρεπείας, ὁ καθηγιασθεὶς ὑπὸ γεγονότων ὑπερφυῶν τῆς Χριστιανικῆς θρησκείας, συνεζυμώθη καὶ οὗτος μὲ τὰς τύχας τῆς Ἱεροσολυμιτικῆς Ἐκκλησίας καὶ συνήλγησε καὶ συνέπαθε καὶ ὑπέστη δηώσεις, καταστροφὰς καὶ βεβηλώσεις. Καὶ παρέμεινε λεία ἰσχυρῶν δεσποτῶν καὶ ἀπλήστων κατακτητῶν οἵτινες κατέλαβον καὶ διεμοίρασαν αὐτὸν... εἰς οἰκόπεδα καὶ γήπεδα!! Εὐτύχημα τοῦτο διὰ τὴν Σιωνίτιδα Ἐκκλησίαν ἥτις ἐπωφελήθη πάσης εὐκαιρίας διὰ νὰ ἐξαγοράσῃ καὶ θέσῃ ὑπὸ τὴν κυριότητά της τὰ ἱερὰ καὶ πολύτιμα αὐτὰ ἐδάφη ἅτινα μάλιστα ἐσχάτως ἄπληστον ἐπέσυραν τὴν προσοχὴν τοῦ μεγαλεπιβόλου καὶ τολμηροῦ Αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας Γουλιέλμου.

Καὶ ἐὰν μὲν ὁ πόθος τοῦ Μονάρχου τούτου δὲν ἱκανοποιήθη διὰ τῆς καταλήψεως τοῦ «Ὑπερῴου» τὸ ὁποῖον πᾶν μέσον μετεχειρίσθη ὅπως θέσῃ ὑπὸ τὴν κυριότητά του, ἐν τούτοις ἐπέτυχε χάρις εἰς τὴν φιλίαν του μετὰ τοῦ τέως Μονάρχου τῆς Τουρκίας, νὰ γίνῃ κύριος ἐκτεταμένου γηπέδου ἐφ οὗ ἀνηγέρθη ἐπιβάλλον καὶ μεγαλοπρεπὲς κτίριον διακηρύττον τὰς βλέψεις του καὶ ἐξωτερικεῦον τοὺς πόθους του. Θεία ὅμως συνάρσει ἐκεῖ, ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ αὐτοῦ ἐδάφους ἡ

γεραρὰ Ἁγιοταφικὴ Ἀδελφότης, ἡ ὀλιγάριθμος, ἀλλὰ μεγάλη εἰς αἰσθήματα καὶ ἐμπνεύσεις ἐθνικὴ αὐτὴ Στρατιά, ἔγνω νὰ ἀνεγείρῃ Ναὸν καὶ Μονὴν ἀντάξια τῆς ὑπερόχου θέσεως ἣν κατέχει ἐν Ἱερουσαλὴμ ἡ γεραρὰ Μήτηρ τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς αἴγλης τὴν ὁποίαν σκορπίζει τὸ ὀγκῶδες καὶ ἀπειλητικὸν οἰκοδόμημα τῆς Γερμανικῆς ἐργασίας καὶ ἰσχύος.

✻

Ὁ Ναὸς τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἁγίας Τριάδος ἡ δὲ Μονὴ θέλει χρησιμεύσει ὡς ξενὼν τῶν εὐλαβῶν προσκυνητῶν οἵτινες ἀθρόοι συρρέουσι κατ' ἔτος ἀπὸ πάσης γωνίας γῆς πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν ἁγίων καὶ Θεοβαδίστων Τόπων.

Ταῦτα ἀνήγειρεν ἰδίαις δαπάναις καὶ τῇ ἀρωγῇ τῶν εὐσεβῶν Χριστιανῶν, Πατριαρχικῇ δὲ ἐγκρίσει καὶ Συνοδικῇ ἀποφάσει, ὁ ἐκ τῶν σεβαστοτέρων Ἁγιοταφιτῶν κ. *Γεράσιμος Ἀρχιμανδρίτης καὶ Παρασκευοφύλαξ τοῦ Ἁ. Τάφου.*

Ὁ Σεμνὸς τὸ ἦθος, ὁ εὐγενὴς τὰ αἰσθήματα καὶ τὴν καρδίαν, ὁ πρᾶος καὶ ἄκακος τὴν ψυχὴν, ὁ γενναῖος τὰ αἰσθήματα οὗτος κληρικὸς θεωρεῖται τὸ σέμνωνα τῆς Ἁγιοταφικῆς Ἀδελφότητος ἡ ὁποία εὐτυχῶς πολλοὺς ἐκλεκτοὺς Ἀδελφοὺς περικλείει εἰς τοὺς κόλπους της.

Ἡ προέχουσα ἀρετὴ τοῦ πολυσεβάστου ἁγιοταφίτου εἶνε ἡ μετριοφροσύνη. Ἀληθὴς στρατιώτης τῆς ἰδέας καὶ τῆς θρησκείας ἐπιτελεῖ τὰ ἑαυτοῦ καθήκοντα μετὰ ζηλευτῆς καὶ παραδειγματικῆς ἀφοσιώσεως μὴ στέργων οἷαν δήποτε ἄλλην ἐπασχόλησιν ἡ ὁποία θὰ τὸν ἀπεμάκρυνεν ἀπὸ τὴν ὑψηλὴν διακονίαν του πρὸς τὸν Πανίερον Ναὸν τῆς Ἀναστάσεως καὶ ἀπὸ τὰς πολυχρονίους αὐτοῦ ἕξεις αἵτινες ἐρριζώθησαν καὶ ἐμεγαλύνθησαν ἐν τῇ ἀκραιφνεῖ αὐτοῦ λατρείᾳ πρὸς τὴν Θεομήτορα ἧς ἐπὶ μακρὰ ἔτη εὐλαβὴς καὶ ταπεινὸς προσκυνητὴς καθ' ἑκάστην — χειμῶνος καὶ θέρους—ἐπισκέπτεται τὸν πανίερον Τάφον ἐν Γεσθημανῇ. Ἐνθυμοῦμαι ὡραῖον ἐπεισόδιον τὸ π. Πάσχα λαὸν χώραν ἐντὸς τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Ἁγίας Τριάδος, τοῦ περικαλλοῦς αὐτοῦ μνημείου τῆς δράσεως τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Γερασίμου, τὸ ὁποῖον ἀθρόοι ἐπεσκέφθησαν οἱ ἐξ Ἑλλάδος προσκυνηταί. Ἡγουμένων τῶν κ.κ. Κλεώπα, Ἀρχιδιακόνου τῶν Πατριαρχείων καὶ Ἰακώβου Ἀρχατζιχάκη, Ἀρχιμανδρίτου καὶ Σχολάρχου, μετέβημεν πάντες εἰς τὴν Ἁγίαν Σιὼν πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν ἔργων τοῦ Πανοσιολογιωτάτου κ. Γερασίμου. Ἐκεῖ οἱ ἀνωτέρω εὐπαίδευτοι κληρικοὶ διὰ μακρῶν ἀνέπτυξαν τὴν ἱστορικὴν καὶ θρησκευτικὴν σημασίαν τοῦ ἱεροῦ ἐκείνου τόπου καὶ διετράνωσαν διὰ λόγων παλλομένων ὑπὸ συγκινήσεως τὴν ὀφειλομένην εὐγνωμοσύνην πρὸς τὸν ἐργάτην καὶ δημιουργὸν τοῦ περιλάμπρου αὐτοῦ ἔργου τοῦ τιμῶντος τὴν Σιωνίτιδα Ἐκκλησίαν. Οἱ ὑπερεκατὸν προσκυνηταὶ αἰσθανόμενοι τὴν καρδίαν πλημμυρουμένην ἀπὸ αἰσθήματα ἀγάπης καὶ ἀφοσιώσεως πρὸς τὴν εὐγενῆ καὶ πατριωτικὴν αὐτὴν ἁγιοταφικὴν φυσιογνωμίαν, πρὸς τὸν πολυσέβαστον Γεράσιμον, ἀφ' οὗ ἐζητωκραύγασαν ἐγκαρδίως ὑπὲρ αὐτοῦ, ἐζήτησαν ἐπιμόνως νὰ τύχωσι τῆς τιμῆς ν' ἀσπασθῶσι τὴν χεῖρά του ἥτις γνωρίζει νὰ ὑπηρετῇ μετὰ τόσης σκοπιμότητος τὴν μεγάλην ἰδέαν ἣν ἐκπροσωπεῖ ἡ Ἁγιοταφικὴ Ἀδελφότης εἰς τοὺς ἱεροὺς ἐκείνους Τόπους. Ἡ εὐγενὴς καὶ ἄδολος ἐκείνη θέλησις τῶν συγκεκινημένων καὶ δακρυόντων προσκυνητῶν τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος ἦτο ἀδύνατον νὰ πραγματοποιηθῇ, διότι ὁ ἀγαθὸς Γέρων κατ' οὐδένα λόγον θὰ ἔστεργε νὰ ἐμφανισθῇ πρὸ τόσου κόσμου καὶ δεχθῇ οὕτω πανηγυρικῶς ἐκδηλώσεις τιμῆς, σεβασμοῦ καὶ ἀγάπης, τοὐναντίον ὁ Ἀρχιμανδρίτης Γεράσιμος φοβούμενος τοιαύτην τινὰ ἐκδήλωσιν εἶχεν ἤδη λάβῃ τὰ μέτρα του καὶ εἶχεν ἀποκρυβῇ τεχνιέντως, ὥστε νὰ μὴν εἶνε δυνατὸν νὰ ἀνευρεθῶσι, κατὰ τὴν κρίσιμον ἐκείνην δι' αὐτὸν στιγμήν, τὰ ἴχνη του, εἶχεν ὅμως ὁ εὐγενὴς καὶ μεγαλοπρεπὴς κληρικὸς λάβῃ πᾶσαν φροντίδα, ὅπως οἱ πολυάριθμοι ἐπισκέπται του πληρωθῶσιν ἀναμνηστικῶν δώρων—εἰκόνων, κομβολογίων, ἀνθέων κ.τ.λ.—καὶ τύχωσιν ἐγκαρδίων καὶ ἀλησμονήτων περιποιήσεων.

✻

Τὸν σεβάσμιον Γέροντα μὲ τὴν γλυκεῖαν καὶ εὐγενῆ φυσιογνωμίαν, μὲ τοὺς πλήρεις ἀγαθότητος καὶ καλοσύνης ὀφθαλμούς, εἴχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν καὶ προσφέρωμεν τὰ βαθύτατα σέβη μας ἐντὸς τοῦ Ἱεροῦ, τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως, τὴν Μ. Τετάρτην τῇ συστάσει τοῦ Καθηγητοῦ κ. Καρολίδου παρεπιδημοῦντος ἐπίσης εἰς Ἱεροσόλυμα, βραδύτερον δὲ τὸν παρηκολουθήσαμεν ἐντὸς τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ ἀπὸ τὰ ἄδυτα τοῦ ὁποίου ἐφορεύει ἀκούραστος καὶ ἄγρυπνος καὶ ἕτοιμος εἰς πᾶσαν θυσίαν, χάριν τῆς ἐξασφαλίσεως καὶ τοῦ ἐλαχίστου τῶν δικαιωμάτων τῆς Ἁγιοταφικῆς Ἀδελφότητος. Εὐμενὴς πρὸς τὸ ἔργον τῆς «Ἑλληνικῆς Ἐπιθεωρήσεως» μᾶς ἐπέδειξεν ὅλα τὰ ἱερὰ κειμήλια τοῦ Ναοῦ περὶ ὧν θέλομεν γράψει. καὶ μᾶς ἐπέτρεψε νὰ λάβωμεν τὴν εἰκόνα τῶν πολυτιμοτέρων ἐξ' αὐτῶν, ἣν καὶ ἐδημοσιεύσαμεν εἰς τὸ προηγούμενον τεῦχος, χάριν τῶν ἀπανταχοῦ διεσκορπισμένων ἀναγνωστῶν μας αἵτινες εἴμεθα βέβαιοι ὅτι μὲ πολλὴν συγκίνησιν θέλουσιν ἀντικρύσῃ αὐτήν.

Ὁ Ναὸς τῆς Ἁγ. Τριάδος ἔχει τοῦτο τὸ ἐξαιρετικόν, ὅτι εἶνε ὑπόγειος κατὰ τὴν ἀρχαίαν συνήθειαν, ἄνωθι δὲ αὐτοῦ κεῖνται εὐρύχωροι καὶ μεγαλοπρεπεῖς θάλαμοι, χρίσημοι ὡς ξενῶνες. Ἡ διακόσμησις τοῦ Ναοῦ εἶνε πολυτελεστάτη τὸ δὲ εἰκονοστάσιον αὐτοῦ καλλιτεχνικώτατον, ὡς ἡ δημοσιευομένη, ἐν τῇ ἑπομένῃ σελίδι, εἰκών μας τὸ ἀναπαριστᾶ.

Εἰκονες απο την Παλαιστινην

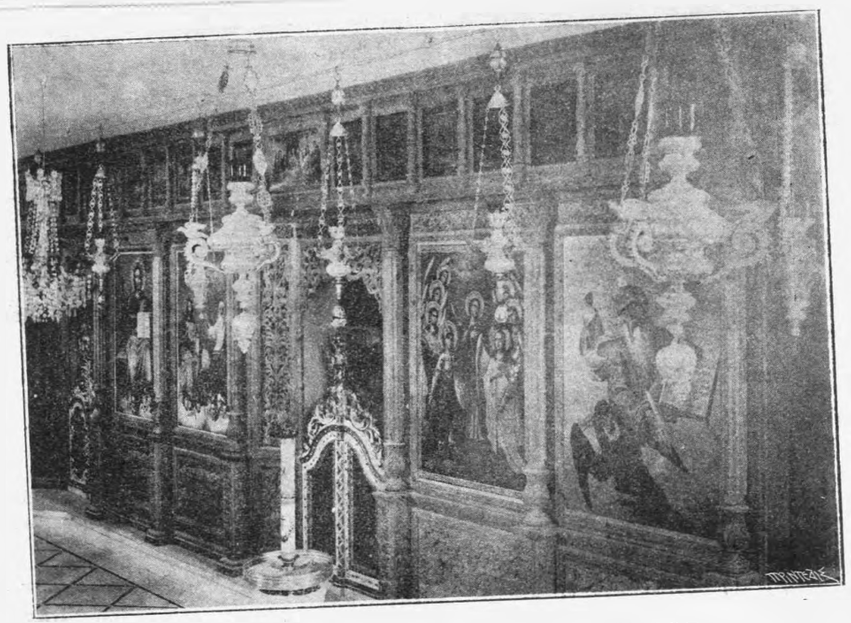

ΤΟ ΕΙΚΟΝΟΣΤΑΣΙΟΝ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

Φωτογραφία κ. Ἐπαμ. Κονιοπούλου

ΤΟ ΦΡΕΑΡ ΤΗΣ ΣΑΜΑΡΕΙΤΙΔΟΣ

Β'.

Ἓν ἐκ τῶν αὐθεντικοτέρων προσκυνημάτων εἶνε καὶ τὸ «Φρέαρ τῆς Σαμαρείτιδος ἢ τοῦ «Ἰακώβου». Ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς εἶνε γνωστὸν ἐκ τοῦ Εὐαγγελίου, ἐπιστρέφων ἐκ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ἐκάθησε κατάκοπος ἀπὸ τὴν ὁδοιπορίαν παρὰ τὸ Φρέαρ τοῦτο καὶ συνωμίλησε μετὰ τῆς Σαμαρείτιδος, ἥτις ἱδρεύετο τὴν στιγμὴν ἐκείνην. Ἐπὶ τῆς θέσεως ταύτης ἔκτισε πρώτη ἡ Ἁγία Ἑλένη Ἐκκλησίαν τύπου Βασιλικῆς 43×25. Ὁ Ναὸς οὗτος ἦτο εἷς ἐκ τῶν μεγαλοπρεπεστέρων καὶ πλουσιωτέρων ἱερῶν προσκυνημάτων τῶν Ἁγίων Τόπων δὲν ἀπέφυγεν ὅμως τὴν καταστροφὴν ὑποστὰς τὴν κοινὴν τύχην τῶν διωγμῶν τῶν πυροπλήσεων καὶ δηώσεων ὅλων τῶν ἔργων ὅσα ἡ πρὸς τὸν Θεάνθρωπον πίστις τῶν ἀνθρώπων ἔταξε πρὸς τιμὴν καὶ δόξαν Αὐτοῦ.

Εἰς τὸ ἱστορικώτατον αὐτὸ προσκύνημα ἔστρεψε τὴν προσοχὴν, Ἱεράρχης σεμνὸς καὶ ζηλωτὴς τῶν πατρίων, ἡ Α Σ. ὁ Μητροπολίτης Γάζης κ. Σωφρόνιος. Ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ οὗτοῦ ἱστορικοῦ λειψάνου ἡ Ἁγιοταφικὴ Ἀδελφότης, πρωτοστατοῦντος τοῦ Μακαριωτάτου κ. Δαμιανοῦ, κατώρθωσε καὶ ἐπαγίωσε τὰ ἀπ' αἰώνων ἀναμφισβήτητα δικαιώματά της καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δόξα τῆς ἀνοικοδομήσεως ἔτυχον ἐπὶ τὸν ἐν λόγῳ Ἱεράρχην ὅστις ὅλας τὰς σκέψεις του καὶ ὅλην τὴν ἐνεργητικότητά του, καὶ ὅλην τὴν προσοχήν του εἰς τὴν εὐγενῆ αὐτὴν ἰδέαν ἀφιέρωσεν. Ὁ Ἁγ. Γάζης φιλοδοξεῖ νὰ ἀνεγείρῃ Ναὸν ἀντάξιον τῆς ἀρχαίας αἴγλης του καὶ τοῦ μεγαλείου του καὶ νὰ προσθέσῃ ἓν ἀκόμη μνημεῖον τῶν ὡραίων ὀνείρων καὶ τῶν μεγάλων πόθων τῶν συγχρόνων ἁγιοταφιτῶν.

Δ. Λ. Ζ.

Η Δ^ΝΙΣ ΖΩΓΡΑΦΟΥ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ.

Ἡ Δίς Εὐγενία Ζωγράφου ἐπισκεπτομένη τὰ διάφορα κέντρα τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἀναπτύσσει, παρουσιαζομένης εὐκαιρίας, τὰς περὶ Ἑλληνίδος γυναικὸς γνώμας της. Ὡμίλησεν ἤδη εἰς Μιτυλήνην, Λευκωσίαν, Λεμεσόν, Λάρνακα, Πὸρτ-Σαΐτ, Κάϊρον καὶ Ζαγαζίκ ἐνώπιον ἑλληνικῶν πληθυσμῶν ἀθρόως συρρεόντων ν' ἀκροασθῶσι τῶν ἐνθουσιωδῶν λόγων τῆς Ἑλληνίδος ἡ ὁποία φέρει τὸν χαιρετισμὸν τῆς ἐλευθέρας πατρίδος πρὸς τὰ ἀπανταχοῦ διεσκορπισμένα τέκνα αὐτῆς.

Ἐν Λονδίνῳ, ὅπου παρέμεινεν ἐπὶ ἀρκετὸν χρονικὸν διάστημα καὶ ὅπου ὑπάρχει ἀκμάζουσα ἑλληνικὴ Παροικία, ἔλαβε τὴν τιμὴν νὰ ὁμιλήσῃ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Πρεσβείαν ἐνώπιον ἐκλεκτοῦ ἀκροατηρίου κεκλημένων.

Εἰκόνες ἀπὸ τὴν Παλαιστίνην

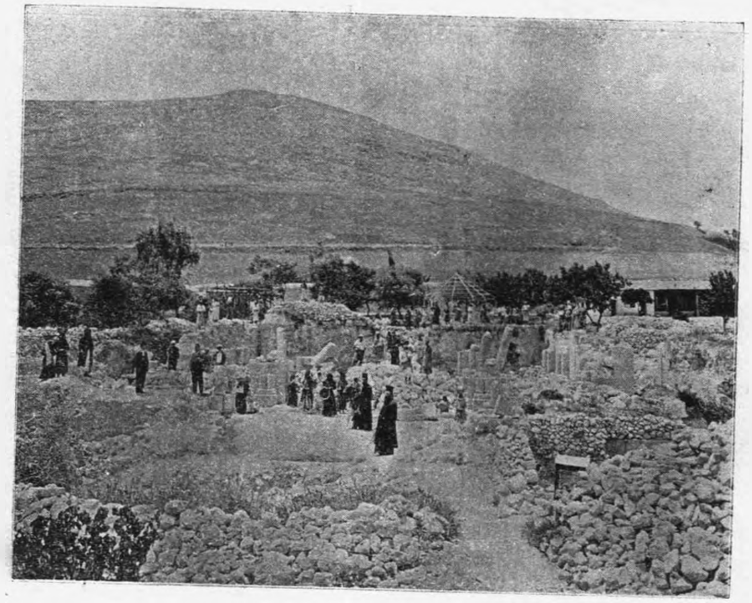

ΤΟ ΦΡΕΑΡ ΤΗΣ ΣΑΜΑΡΕΙΤΙΔΟΣ

Ἡ Α. Ε. ὁ Πρέσβυς τῆς Ἑλλάδος κ. Ἰ. Γεννάδιος καὶ ἡ εὐγενὴς κυρία του, Λαΐδη Γενναδίου, ἀνοίγοντες τὰς πύλας τοῦ μεγάρου των ἠσθάνοντο ἰδιαιτέραν χαρὰν διότι τοὺς παρείχετο ἡ εὐκαιρία νὰ ἴδωσι παρ' ἑαυτοῖς τὴν Ἑλληνικὴν τοῦ Λονδίνου παροικίαν συγκεντρουμένην εἰς μίαν πνευματικὴν ἑορτὴν ἀσυνήθη διὰ τοὺς ἐν τῇ ξένῃ ὁμογενεῖς μας. Ἀλλὰ καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Παροικία τοῦ Λονδίνου ἐμφορουμένη ὑπὸ τῶν αὐτῶν αἰσθημάτων ἔσπευσεν ἀθρόα ν' ἀνταποκριθῇ εἰς τὴν εὐγενῆ καὶ πατριωτικὴν πρόσκλησιν τοῦ Κυρίου καὶ τῆς Κυρίας Γενναδίου.

Ἐγκαίρως ἐπληρώθησαν αἱ πολυτελεῖς καὶ εὐρεῖαι αἴθουσαι τῆς Πρεσβείας μας δεξιουμένου τοῦ Πρεσβευτικοῦ ζεύγους μετὰ τῆς ἰδιαζούσης αὐτῷ ἀριστοκρατορικῆς καὶ ἀρχοντικῆς παραστάσεως ὑπενθυμιζούσης χρόνους ὡραίους τῆς ἐκλειψάσης ἤδη ἀρχοντικῆς Ἑλληνικῆς Οἰκογενείας. Ἰδίᾳ ἡ ἀπέριττος καὶ ἑλληνικωτάτη κ. Γενναδίου, ἡ διατρέφουσα τὸν ἀγνότερον ἐνθουσιασμὸν διὰ πᾶν τὸ ἑλληνικόν, δὲν ἀπέκρυπτε τὰ κατέχοντα αὐτὴν συναισθήματα προκειμένου νὰ ἴδῃ παρ' ἑαυτῇ τὰ ἐκλεκτότερα μέλη τῆς Ἑλληνικῆς Παροικίας ἐπ' εὐκαιρίᾳ ἑορτῆς διδομένης πρὸς τιμὴν Ἑλλήνιδος ἀντιπροσωπευούσης τὰ Ἑλληνικὰ γράμματα, τὴν Ἑλληνικὴν πνευματικὴν ἐργασίαν.

Ὀλίγον πρὸ τῆς ὁμιλίας τῆς ἡμετέρας Διευθυντρίας ὁ κ. Πρέσβυς διὰ τῶν ἑξῆς εὐηρεστήθη νὰ τὴν παρουσιάσῃ εἰς τοὺς εὐγενεῖς ἀκροατάς της:

Κυρίαι καὶ Κύριοι,

«Πρὸ μηνὸς τὸ Λονδῖνον φιλοξενεῖ διαπρεπῆ νεαρὰν Ἑλληνίδα εὐφήμως γνωστὴν ἤδη καὶ ἐν Ἑλλάδι, καὶ ὅπου ἀλλοῦ λαλεῖται ἡ θεία τῶν Ἑλλήνων »γλῶσσα, διά τε τὴν φιλολογικὴν αὐτῆς δρᾶσιν, τὴν »ἁγνὴν φιλοπατρίαν καὶ τὰ ἄλλα περικοσμοῦντα αὐ»τὴν πολλὰ προσόντα, ἅτινα καὶ ὑμεῖς πρόκειται νὰ »ἐκτιμήσητε. Διότι ἡ Δὶς Ζωγράφου ἔσχε τὴν εὐτυχῆ »ἔμπνευσιν νὰ παράσχῃ ἡμῖν πᾶσι τὴν πνευματικὴν »ἐκείνην εὐωχίαν, δι' ἧς ἔθελξεν ἤδη καὶ τῶν ἄλλων »ἀποικιῶν τινάς, ὅσας ἐπεσκέφθη, πραγματευομένη »θέμα διδακτικὸν συνάμα καὶ ἐπαγωγόν. Ἡ ἐπιθυ»μία της αὕτη ἦν αὐθόρμητος· ἡ πρωτοβουλία ἦτο »ἰδική της· καὶ εἰς αὐτὴν ὀφείλονται αἱ ὑμέτεραι εὐ»χαριστίαι. Ἡμεῖς δὲν ἐπράξαμεν ἄλλο τι ἢ νὰ θέσω»μεν εἰς τὴν διάθεσίν της τὰς αἰθούσας ταύτας. Ἀλλὰ »καὶ πάλιν ἡμεῖς εἴμεθα οἱ ὑπόχρεοι· διότι οὕτως· »ἔχομεν τὴν εὐχαρίστησιν νὰ ἴδωμεν συνηγμένους περὶ »ἡμᾶς τόσους πολυτίμους, τόσους ἀρχαίους φίλους, »τόσους ἀγαπητοὺς καὶ τετιμημένους συμπατριώτας, »εἰς οὓς αἱ θύραι τῆς Ἑλληνικῆς Πρεσβείας θὰ εἶνε »πάντοτε γηθοσύνως καὶ φιλοξένως ἠνεῳγμέναι».

Τοὺς ὡραίους λόγους τοῦ Πρεσβευτοῦ μας ὑπεδέχθησαν ραγδαῖα χειροκροτήματα καὶ ἤδη ὅλος ἐκεῖνος ὁ ὡραῖος καὶ ἐκλεκτὸς κόσμος ἐστράφη πρὸς τὴν ῥήτορα ἡ ὁποία τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἐξεπροσώπει τὴν ἰδανικωτέραν ἰδέαν τῆς ὡραίας καὶ μεγάλης πατρίδος μας εἰς τὴν ἀχανῆ ἐκείνην πόλιν ὅπου σπανίως ὁ Ἑλληνισμὸς εὑρίσκει εὐκαιρίαν νὰ ἀφοσιωθῇ πρὸς τὰς μεγάλας αὐτοῦ ἐθνικὰς παραδόσεις.

Μὲ φωνὴν διαυγῆ, μὲ τόνον κατ' ἀρχὰς ἐλαφρῶς κλονούμενον ὑπὸ τῆς συγκινήσεως ἀλλὰ ταχέως καταστάντα σταθερόν, ἡ Δὶς Ζωγράφου περιέγραψε διὰ βραχέων τὰς ἐντυπώσεις της ἃς ἀπεκόμισεν ἐκ τῶν ἀνὰ τοὺς Ἑλληνικοὺς κόσμους ταξειδίων της καὶ τὸ ἀκροατήριόν της συγκεκινημένον ἐπληροφορεῖτο τὴν καταδίωξιν τοῦ Ἑλληνισμοῦ εἰς τὴν ὡραίαν Μιτυλήνην τὰς ἡρωϊκὰς Κυδωνίας καὶ τὴν Ἑλληνικωτάτην Σμύρνην, χαῖρον ἐμάνθανε τὴν πρόοδον καὶ τὰ πατριωτικὰ αἰσθήματα τῆς Κύπρου, μὲ ἀγαλλίασιν ἤκουε τὴν ζωντανὴν περιγραφὴν τῶν δικαιωμάτων τοῦ Ἑλληνισμοῦ εἰς Τοὺς Ἁγίους Τόπους ὅπου μία δρὰξ καλογήρων μάχεται καὶ νικᾷ ὑπερέχουσα πάντοτε πάσης ἄλλης ἐθνικότητος ἡ ὁποία ὑπούλως ἀγωνίζεται νὰ κλονίσῃ τὴν ὑπεροχὴν τῆς Ἁγιοταφικῆς Ἀδελφότητος καὶ μὲ θαυμασμὸν παρηκολούθει τὰς ὡραίας περιγραφὰς τοῦ ζωτικωτάτου καὶ προοδευτικοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Αἰγύπτου, ἔκπληκτον δὲ ἐμάνθανε τὰς τόσας προόδους τῆς γυναικὸς ἐν Ἑλλάδι ὅπου, μὲ ὅλην τὴν ἐγκατάλειψίν της, ἤνοιξε δρόμους καὶ εἰς τὴν τέχνην καὶ εἰς τὰς ἐπιστήμας καὶ εἰς τὴν ἐργασίαν, δρόμους προοιωνιζομένους δρᾶσιν θετικωτέραν καὶ ἀνταξίαν τῆς φιλοπονίας της καὶ τῶν πατριωτικῶν πόθων της. Ἡ ὁμιλία της ὑπῆρξε κομψὸν καὶ θετικὸν λογοτέχνημα, ἐμπνευσμένος ὕμνος πρὸς πᾶν τὸ ἑλληνικόν, τὸ ὑγιές, τὸ ὡραῖον, τὸ ζωντανόν, τὸ ὑπέροχον, ἐκορύφωσε δὲ τὸ ἐνδιαφέρον τῶν ἀκροατῶν της ὅταν ὡμίλησε περὶ τῆς «Θέσεως» τῶν γυναικῶν τῶν διαφόρων κοινωνικῶν τάξεων ἐν Ἑλλάδι καὶ ὑπεστήριξε ἰσχυρῶς τὴν ἀνάγκην δημιουργίας ἐθνικῶν μητέρων, ἐπὶ τῶν γονάτων τῶν ὁποίων ν' ἀνατραφῶσιν, εἰς ὁλόκληρον τὸν Ἑλληνισμόν, τέκνα μὲ φρόνημα ἰσχυρόν, μὲ ψυχὰς εὐγενεῖς, μὲ χαρακτῆρας διὰ τὸ καθῆκον καὶ διὰ τὴν ἰδέαν, ἕτοιμα διὰ τὰς μεγάλας θυσίας, αἱ ὁποῖαι δίδουν ζωὴν καὶ μεγαλύνουν τὰ ἔθνη.

Ἡ ἐντύπωσις τοῦ ἀκροατηρίου ἐξεδηλώθη διὰ ζωηρῶν καὶ ἀτελευτήτων χειροκροτημάτων καὶ ἐπευφημιῶν, τὰς δὲ εὐμενεῖς ὑπὲρ τῆς ῥήτορος διαθέσεις αὐτοῦ εὐηρεστήθη νὰ διατρανώσῃ ὁ ἐκ τῶν ἐξεχόντων μελῶν τῆς Ἑλληνικῆς ἐν Λονδίνῳ Παροικίας κ. Γ. Μαρκέτης ὅστις, ἀφ' οὗ συνεχάρη θερμῶς τὴν ῥήτορα, ἡ ὁποία μὲ τοὺς ὡραίους λόγους της ἐμπνέει εἰς τὸν ἔξω ἑλληνισμὸν τὴν πεποίθησιν ἐπὶ τὸ μέλλον τῆς πατρίδος καὶ ἐδραιώνει τὴν πρὸς αὐτὴν πίστιν τῶν ξενητευμένων τέκνων της, καὶ τὴν ηὐχαρίστησε διότι ἀπεκάλυψεν εἰς αὐτοὺς μίαν ἄγνωστον πτυχὴν τῆς γυναικείας κινήσεως καὶ τάσεως τῆς συγχρόνου Ἑλληνίδος, ἐστράφη πρὸς τοὺς εὐγενεῖς οἰκοδεσπότας καὶ εὐγλώττως ἀπηύθυνε αὐτοῖς εὐχαριστίας διότι παρέσχον πατριωτικὰς στιγμὰς εἰς τοὺς ἐν Λονδίνῳ Ἕλληνας καὶ ἐτίμησαν τὰ ἑλληνικὰ γράμματα διὰ τῆς διοργανώσεως τῆς ἐθνικῆς αὐτῆς ἑορτῆς.

Καὶ ὄντως ἐθνικὴ ἑορτὴ ἐχαρακτηρίσθη καὶ διὰ τὴν ἐγκαρδιότητα τῆς φιλοξενίας τῆς εὐγενοῦς οἰκοδεσποίνης καὶ τοῦ κ. Πρέσβεως, καὶ διὰ τὴν προθυμίαν μὲ τὴν ὁποίαν ἔσπευσεν νὰ παραυρεθῇ ἡ ἐκλεκτοτέρα κοινωνία τῆς Ἑλληνικῆς Παροικίας, καὶ διότι ὑπὸ τὴν στέγην τοῦ ἐθνικοῦ αὐτοῦ ἱδρύματος ἠκούσθησαν λόγοι ἐξάπτοντες τὸ πατριωτικὸν αἴσθημα καὶ συνδέοντες τοὺς Ἕλληνας τοῦ Λονδίνου πλειότερον καὶ πρὸς ἀλλήλους καὶ πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Πρεσβείαν ἡ ὁποία ηὐτύχησε νὰ διευθύνεται ὑπὸ ἀνδρὸς συγκεντροῦντος ὅλα τὰ προσόντα ὅσα ἀπαιτοῦνται διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑψηλῆς ἐντολῆς ἣν τῷ ἐνεπιστεύθη τὸ Ἔθνος.

Κατὰ τὴν ὡραίαν αὐτὴν καὶ ἀλησμόνητον ἑορτὴν μεταξὺ ἄλλων παρευρέθησαν, ὁ Γενικὸς Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος κ. Σταυρίδης μετὰ τῆς ὑπεροχου Ἑλληνίδος κυρίας του, τῆς τιμώσης τὴν Ἑλληνικὴν παροικίαν διὰ τὰ ἁγνὰ αἰσθήματά της καὶ τὴν τελείαν μόρφωσίν της οἱ δύο Ἀρχιμανδρῖται τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας Πανοσιολογιώτατοι Παγώνης καὶ Μοσχοβάκης αἱ κυρίαι καὶ Δες Σκυλίτση, Ράλλη, Σεκιάρη, Εὐμορφοπούλου, Μαρκέτη, Ἀργέντη, Κραίης, Ἐμπειρίκου, Sheridan, Μεσσηνέζη, Παπαδάκη, ἀντιπρόσωπος τῆς «Ἑλληνικῆς Ἐπιθεωρήσεως» ἐν Λονδίνῳ, Μεταξᾶ, Ἀγελάστου, Πετροκοκκίνου, Ροδοκανάκη, Μαυροκορδάτου, Τζίφου, Σκαραμαγκᾶ, Πατρικίου καὶ οἱ κ. κ. Μαρκέτης, Σεκιάρης, Ράλλης, Μεταξᾶς, Ροδοκανάκης, Ἀργέντης, Εὐμορφόπουλος, Παππαντωνόπουλος, Γιαννακόπουλος, Μητσοτάκης, Λαμπελέτ, Θεοδοσίου, Μεσσηνέζης, Ἀγέλαστος, Τζίφος, Κραίης, Sheridan, Πούπτης Διευθυντὴς τοῦ Hellenic Herald, Καίσαρης ἀνταποκριτὴς τῆς Ἑστίας, Κότσης, ἐκ δὲ τῶν παρεπιδημούντων Ἑλλήνων οἱ κ. κ. Π. Βλάσσης ὁ διακεκριμένος Λοχαγὸς τοῦ Πυροβολικοῦ, Ε. Χατζηϊωάννου Βουλευτὴς Κύπρου, Πάλμας, Συμεωνίδης, Παππαδόπουλος, Σταυρινίδης Κύπριοι ἐπιστήμονες, Παλαμᾶς, Κοτταρᾶς, Δ. Ζωγράφος κ.τ.λ. κ.τ.λ.

Ἐπίσης παρέστησαν εἰδικοὶ ἀντιπρόσωποι τῶν διαφόρων ἐφημερίδων τοῦ Λονδίνου πρὸς οὓς διηρμήνευεν ὁ συνάδελφος κ. Πούπτης, τὴν δὲ ἑπομένην διὰ μακρῶν ἔγραψαν περὶ τῆς διαλέξεως μεταξὺ ἄλλων ἐφημερίδων καὶ οἱ «Καιροὶ» τοῦ Λονδίνου καὶ «τὸ Morning Post» δύο ἐκ τῶν σπουδαιοτέρων, ὡς γνωστόν, ἐφημερίδων τῆς Ἀγγλίας.

Τὴν ὁμιλίαν ἐπηκολούθησε δεξίωσις καθ' ἣν οἱ εὐγενεῖς οἰκοδεσπόται ἐπέδειξαν ἀγαστὰ αἰσθήματα φιλόφρονος καὶ ἐγκαρδίου προσηνείας πρὸς τοὺς τιμήσαντας, τὴν ὡραίαν, τὴν ἀλησμόνητον ἐθνικὴν αὐτὴν ἑορτήν.

Π.

Η ΜΕΓΑΛΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΚΡΗΤΩΝ

Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ἡ φωνὴ τῆς ἡρωϊκῆς Μεγαλονήσου θ' ἀκουσθῇ μετὰ προσοχῆς καὶ ἐνθουσιασμοῦ ἀπὸ τοὺς Εὐρωπαϊκοὺς Λαοὺς καὶ θὰ κλονήσῃ τὸ σαθρὸν οἰκοδόμημα ἐφ' οὗ ἡ Εὐρωπαϊκὴ διπλωματία, προσπαθεῖ νὰ στηρίξῃ δεσμοὺς συνδέοντας ἐν εὐελπι παρὸν πρὸς παρελθὸν βαρβαρότητος καὶ δουλείας. Εἶνε ἐξόχως φωτεινὴ καὶ ἀποτελεσματικὴ ἡ ἰδέα τῆς ἐκλογῆς πολυμελοῦς Ἐπιτροπῆς ἐξ ἐπιφανῶν Κρητῶν, οἵτινες ἐπισκεπτόμενοι τὰς Εὐρωπαϊκὰς πρωτευούσας, θὰ διακηρύξωσι τὰ δίκαιά των καὶ θὰ ζητήσωσι τὴν ἐπανόρθωσιν ἀδικήματος διὰ τὸ ὁποῖον μίαν ἡμέραν ἡ ἱστορία θὰ γράψῃ σελίδας ἀμαυρούσας τὸν σημερινὸν πολιτισμὸν καὶ τοὺς σημερινοὺς ἀγῶνας διὰ τὴν πρόοδον τῆς ἀνθρωπότητος. Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ὁ Γαλλικὸς Λαὸς θὰ δείξῃ ἀπεριόριστον σεβασμὸν πρὸς τὰ πρόσωπα τῆς ἐκλογῆς τῶν Κρητῶν καὶ εὐμενῆ θὰ τείνῃ τὴν προσοχήν του πρὸς τὰ δεινοπαθήματά των καὶ τὰ πατριωτικὰ ὄνειρά των. Εἰς τὸν Ἰταλικὸν Λαὸν θὰ εὕρουν οἱ ἀνδρεῖοι Κρῆτές μας τὸν ἀγνὸν ἐκείνον ἐνθουσιασμὸν ὅστις συνεγείρει πάντοτε περὶ τὴν ἀδικουμένην Ἑλλάδα τὰ εὐγενῆ τέκνα τῆς Ἰταλίας τὰ ὁποῖα καὶ διὰ τοῦ αἵματός των συντρέχουσι τοὺς ἀγῶνάς μας. Ὁ Ἀγγλικὸς Λαός, ὁ νηφάλιος, ὁ ψύχραιμος, ὁ κρίνων μὲ δικαιοσύνην καὶ εὐθυδικίαν, ὁ κατ' ἐξοχὴν φίλος τοῦ δικαίου καὶ τῶν ἀδικουμένων, εἴμεθα βέβαιοι ὅτι θὰ παράσχῃ τὴν μεγαλειτέραν καὶ θετικωτέραν ὑποστήριξιν εἰς τὸ ἔργον τῆς Ἐπιτροπῆς. Ὁ Φιλελεύθερος Ἀγγλικὸς Λαός, ὁ ὁποῖος ἐπιτρέπει καὶ τὴν πλέον δυσμενῆ ἐπίκρισιν, ἡ ὁποία γίνεται δημοσίᾳ ἐναντίον τῆς Ἀγγλικῆς Διοικήσεως ἀπὸ τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν Λαῶν μεθ' ὧν εὑρίσκεται εἰς σχέσεις Κυριάρχου πρὸς καταδυναστευομένους, θὰ καταστῇ ὁ ἄριστος φίλος τῆς Κρήτης ὅταν ἀπὸ τὰ χείλη σεβαστῶν καὶ μορφωμένων Κρητῶν διατυμπανισθῇ ὁ πόνος καὶ ἡ ὀδύνη καὶ ἡ φρίκη μιᾶς δρακὸς ἡρωϊκῶν νησιωτῶν οἵτινες ζητοῦσι τὸ κοινὸν ἀγαθόν, τὸ ὁποῖον, ὑπὲρ πᾶν ἄλλο ὁ Ἄγγλος λατρεύει καὶ θεοποιεῖ, τὴν ἐλευθερίαν. Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ἐκ τοῦ διαβήματος αὐτοῦ τῶν Κρητῶν καὶ οἱ Λαοὶ θὰ συγκινηθοῦν καὶ θὰ συμπονέσουν, καὶ αἱ Κυβερνήσεις θὰ ἐννοήσωσιν ὅτι ὁ ἀδάμαστος αὐτὸς Λαὸς εἶνε ἄξιος νὰ ἴδῃ ἀμέσως ἐκπληρούμενα τὰ προαιώνια πατριωτικὰ ὄνειρά του. Ἤδη ἂς εὐχηθῶμεν τὸ ταχύτερον ἡ Ἐθνοσυνέλευσις τῆς Κρήτης νὰ ἐγκρίνῃ τὴν πρότασιν αὐτὴν καὶ νὰ ἐκλέξῃ τὰ πρόσωπα μεταξὺ τῶν ὁποίων οἱ κ. κ. Σφακιανάκης, Μιχελιδάκης, Πωλογεώργης, καὶ ὁ Μητροπολίτης ἐγγυῶνται περὶ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ ἔργου τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ο ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ ΕΝ ΕΥΡΩΠΗ.

Καὶ ἄλλοτε μοὶ ἐδόθη ἀφορμὴ ὥστε νὰ τονίσω ὅτι ὁ Χριστιανισμὸς ἐν Εὐρώπῃ δὲν εἶνε παρηκμακὸς τί γεγονός, ὡς ἴσως οἱ μὴ ἐξελθόντες τῶν ὁρίων τῆς Ἑλλάδος φαντάζονται, ἀλλ' οὐδὲ ἡ ἀλήθεια ἡ ἀποκαλυφθεῖσα ἄλλοτε τοῖς ἀνθρώποις διὰ τοῦ ἐνανθρωπίσαντος Θεοῦ εὑρίσκεται ἐν κλονισμῷ. Τοὐναντίον μάλιστα δύναταί τις εἰπεῖν ὅτι, τό γε νῦν, ἐν Εὐρώπῃ ἀραιοῦται ἄγαν ἡ τάξις τῶν ὑλιστῶν, ἐννοῶ τῶν ἐπιστημόνων ὑλιστῶν, καὶ πάντα σχεδὸν τὰ συστήματα βαίνουσι προσεγγίζοντα εἰς τὴν ἀλήθειαν τῆς ὑπάρξεως τοῦ Θεοῦ.

Βεβαίως ἀπὸ καταβολῆς τοῦ Χριστιανισμοῦ οὐδέποτε ἐξέλιπον οἱ ἀρνούμενοι τὴν πραγματικότητα αὐτοῦ καὶ οἱ διώκοντες τὴν ἀναθάλλουσαν θρησκείαν. Ἀλλ' οὗτοι πάντες συνετέλεσαν οὐχὶ εἰς τὴν ὕφεσιν αὐτοῦ, ἀλλ' ἐξ ἐναντίας εἰς τὴν ἀκμὴν καὶ διάδοσιν τούτου. Ἐκ τῶν μεγάλων τούτων διωγμῶν, οἱ μακάριοι Πατέρες ὡρμήθησαν εἰς τὰς διαφόρους ἀπολογητικὰς καὶ δογματικὰς συγγραφάς, εἰς τὴν συγκρότησιν τῶν διαφόρων Συνόδων, ἐν αἷς τὸ Ἑλληνικὸν πνεῦμα κατέστρωσε καὶ ἐκωδικοποίησε τὸ πολίτευμα τῆς νέας θρησκείας καὶ ἐθεμελίωσε τὰς αἰωνίους ἀληθείας. Τουτ'αὐτὸ καὶ νῦν δύναταί τις εἰπεῖν ὅτι συμβαίνει ἐν Εὐρώπῃ ἴδιμ ὅπου ἐκ τῶν ἐμφανιζομένων ἑκάστοτε ἀντιρρητικῶν περὶ τοῦ Χριστιανισμοῦ διδαγμάτων, προβάλλονται αἱ μεγάλαι ἀπολογητικαὶ ἰδέαι, αἵτινες ἀναπτύσσουσι τοῦ Χριστιανισμοῦ τὴν ἀλήθειαν, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν θεωριῶν τῆς τε φιλοσοφίας καὶ μεταφυσικῆς.

Αἱ διαμάχαι αὗται μήδ' ἐκλόνισαν ἐπὶ αἰῶνας ἤδη, μηδὲ θὰ κλονίσωσι τοῦ Χριστιανισμοῦ τὸ κῦρος, τοὐναντίον ἐπιβραβεύεται διὰ τούτων ἡ ἀξία καὶ οἱ ἀγῶνες τῶν μεγάλων σήμερον ὑπερασπιστῶν τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ καταρρίπτονται σύρριζα τῶν ὀρθολογιστῶν τὰ θεμέλια.

Εἶνε ἀληθὲς ὅτι οἱ μὴ εἰς Εὐρώπην ἀποδημήσαντες παραφέρονται ἀπὸ ψευδεῖς διαδόσεις περὶ τῶν ἐν Εὐρώπῃ θρησκευτικῶν φρονημάτων καὶ νομίζουσιν ὅτι ἡ ἀθεΐα καὶ ὁ ὀρθολογισμὸς εἶνε αἱ σήμερον κρατοῦσαι ἀρχαί. Ἴσως μάλιστα ὑπολαμβάνουσιν τινές, ὅτι μόνον ἐν Ἑλλάδι ἢ ἐν Ἀνατολῇ παραμένει ἐσέτι τὸ θρησκευτικὸν φρόνημα καὶ ὅτι παντοῦ ἀλλαχοῦ ὁ ἄνθρωπος διατελεῖ ἄθρησκος. Μὲ τοιαῦτα ἀτυχῶς ἀσύστατα ψεύδη μολύνουσι τὴν ἐν Ἑλλάδι ἀτμόσφαιραν νέοι τινὲς ἐξ Εὐρώπης ἐπανακάμπτοντες, οἵτινες ὡς προσὸν σοφίας καὶ μαθήσεως, νομίζουσιν ἀπαραίτητον τὴν ἐπίδειξιν ἐλευθερίων θρησκευτικῶν φρονημάτων, καὶ ὑπολαμβάνουσιν ὅτι ἑλλατωματικὴν θὰ παρουσιάσωσι μόρφωσιν ἐὰν φανῶσι κρατοῦντες τὰς θρησκευτικὰς παραδόσεις τὰς ὁποίας ἐδιδάχθησαν. Ἀτυχῶς ἡ ἀθεΐα σήμερον ἐν Ἑλλάδι τείνει

νὰ θεωρηθῇ ὡς προσὸν ἀξίας καὶ ὑπεροχῆς, μεταξὺ ἐκείνων οἵτινες ὑστεροῦσιν εἰς τὴν ἀληθῆ μόρφωσιν καὶ παιδείαν. Μὴ ἔχοντες οὗτοι μεγάλην ἀξίαν, νομίζουσιν ὅτι προσδίδουσι μεγαλεῖον εἰς τὸ ἄτομόν των, ἐπιδεικνύοντες ὅτι καὶ εἰς τοιαῦτα ὑψηλὰ ἐνδιέτριψαν ζητήματα.

*

Μὲ τάς διαδόσεις ἄρα ταύτας νομίζομεν οἱ ἐν Ἑλλάδι ὡς νεκρὸν τέλεον τὸ θρησκευτικὸν τῆς Δύσεως αἴσθημα, καὶ ὅτι ἄνευ ἡμῶν τῶν θρησκευομένων κἄπως πλήρης θὰ ἔπνεεν ὁ τῆς ἀθεΐας ἄνεμος ἐν τῷ κόσμῳ. Καὶ διὰ τοῦτο ἀληθῶς παρουσιάζει ἔκπληξιν εἰς τὸν τὸ πρῶτον ἐπισκεπτόμενον τὴν Εὐρώπην Ἕλληνα, πᾶν ὅτι ὑποπέσει εἰς τὴν ἀντίληψίν του προερχόμενον ἐκ τοῦ θρησκευτικοῦ τῶν κατοίκων αἰσθήματος. Αἴφνης εἷς παρεπίδημος ὁμογενὴς ἠπόρησεν ὅτε εἶδε νεκρουμένην τὴν ἐμπορικωτάτην τῆς Τεργέστης πόλιν, κατάκλειστα ὅλα τὰ ἐργαστήρια, ἀργοῦντα τὰ Τελωνεῖα καὶ τὰ Λιμένια καὶ ὅλα τὰ Δημόσια γραφεῖα, οὐ μόνον κατὰ τὰς Κυριακὰς ἀλλὰ καὶ καθ' ὅλας τὰς Δεσποτικὰς καὶ Θεομητορικὰς ἑορτάς. Ἔτι δὲ πλέον ἐξεπλάγη ὅτε ὡδήγησα αὐτὸν πρὸς ἑσπέραν εἰς τοὺς Λατινικοὺς Ναοὺς καὶ εἶδε πλημμυροῦντα τὸν Λαὸν καὶ ἀκροώμενον τῶν προσευχῶν καὶ κηρυγμάτων μετὰ πολλῆς κατανύξεως.

Πολλὰς τοιαύτας ἐνδείξεις δύναταί τις νὰ παρουσιάσῃ καταδηλούσας τὸ διὰ τούτων ἐξωτερικευόμενον τῆς Εὐρώπης θρησκευτικὸν αἴσθημα. Ἐγὼ αὐτὸς ἔχων ὑπ' ὄψει τὰς ἀταξίας αἵτινες λαμβάνουσι χώραν εἰς τὰς ἐν Ἑλλάδι λιτανείας, ἐξεπλάγην ὅτε παρέστην κατὰ τὴν Λιτανείαν τῆς Ἁγίας Λωρεῖς, διαβλέπων τὴν ἐπικρατοῦσαν τάξιν εἰς τὴν μυριμηκιὰν τοῦ ἀσκεποῦς ἀκολουθοῦντος πλήθους, καὶ μάλιστα ὅταν εἶδον ὑπερεκατὸν Ἀξιωματικοὺς ἐν μεγάλῃ στολῇ ἀκολουθοῦντας ἀσκεπεῖς καὶ τούτους, ἐνῷ τοῦ Ἡλίου αἱ καυστικοὶ ἀκτῖνες περιέλουον δι' ἱδρῶτος τὰ πρόσωπα αὐτῶν. Ἐνεθυμήθην τότε ὁμοίαν περίπτωσιν εἰς ἐπαρχιακὴν τῆς Ἑλλάδος πόλιν, ὅτε λιτανευομένης κατὰ τὴν ἑορτὴν τῆς Ὑπαπαντῆς πανσέπτου Εἰκόνος χιερεὺς συνέστησεν εἰς τὸ πλῆθος, ὅπως ἐν εὐλαβείᾳ καὶ ἀσκεπεῖς παρακολουθήσωσι. Τὴν προτροπὴν ὅμως ταύτην τοῦ Ἀρχιερέως οὐ μόνον ἐλάχιστοι ἤκουσαν, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ οἱ προέχοντες, ὁ Νομάρχης, ὁ Δήμαρχος καὶ λοιπὰ Ἀρχαὶ φέροντες μάλιστα καὶ τὰς ταινίας τοῦ θρόνου ἐφ' οὗ ἡ Εἰκών, παρήκουσαν τοῦ Ἀρχιερέως τὴν εὐσεβῆ προτροπήν.

(ἀκολουθεῖ)

ΙΕΖΕΚΙΗΛ ΒΕΛΑΝΙΔΙΩΤΗΣ
Ἀρχιφανδρίτης ἐν Τεργέστῃ

Σ' ΕΝΑ ΣΑΛΟΝΙ

Θυμᾶσαι μιὰ φορὰ κι' ἕναν καιρὸ
ἕνα τραγοῦδι αἰσθηματικό,
μιὰ γλυκοξυνισμένη μελῳδία
ποῦ τραγουδοῦσε μὲ καϋμὸ
σ' ἕνα σαλόνι μιὰ Κυρία;
Ὁ κόσμος ἄκουγε λυπητερὰ
μιᾶς βοσκοπούλας καστανῆς τὴν πλάνη,
ποῦ τρέχει μέρα νύχτα στὰ βουνὰ
γιὰ νὰ βρῇ τὸν πεντάμορφο τσομπάνη. ..
Κι' ἔτρεχεν ὁ τσομπάνης ἀπ' ἀλλοῦ,
κι' ἀναζητοῦσε μὲ τ' ἀρνιά του, στὰ λειβάδια,
στὰ δάση καὶ στοὺς ποταμούς, παντοῦ,
μιᾶς βοσκοπούλας καστανῆς τὰ χάδια....
«Καὶ δέκα χρόνια πέρασαν
χωρὶς νὰ φιληθοῦνε,
καὶ δέκα χρόνια πέρασαν
προτοῦ ἀνταμωθοῦνε!»
... Μιὰ μέρα, ἀνταμωθήκανε, στὴν τύχη,
σὲ μιὰ μαρμαροκρυσταλλένια βρύσι.
(Ἐδῶ ὁ κόσμος ἄρχισε νὰ βήχῃ
καὶ εἶδα μιὰ παρθένα νὰ δακρύσῃ.)
Σταμάτησε τὸ πιάνο μιὰ στιγμή,
μὲ πάθος βαρειοστέναξε ἡ κυρία,
μοιρμούρισαν ἡ νότες κάτι τί
κι' ἔγινε τραγικὴ ἡ μελῳδία:
Μιὰν ἄλλη βοσκοπούλα τὰ νερὰ
Καθρέφτιζαν! Ἕν' ἄλλονε τσομπάνη!
... Σύρανε ἀμίλητοι, καὶ θλιβερὰ
ἐπῆγεν ὁ καθένας νὰ πεθάνῃ....
Ὅταν τελείωσεν ἡ μουσικὴ
μέσ, στὰ μισοσβυσμένα φῶτα,
κι' ὅλα τ' ἀνθρώπινα βιολιὰ ἐκεῖ
κουρδίσανε τὴν τραγική τους νότα,
μονάχα ἡ δικές μας ἡ ψυχές,
— Θυμᾶσαι πῶς γελάσαμε Τιτσιάνα
γιὰ κεῖνο τὸ ἀτέλειωτο νιρβάνα —
μονάχα ἡ δικές μας ἡ ψυχὲς
μ' ἀριστοκρατικὴν ἀναισθησία,
κρύψανε σὲ ξανθόμαυρες ματιὲς
τὴν πιὸ βαθειά τους εἰρωνεία.
Ὅμως, προχθὲς τὸ βράδυ, (εἶνε ντροπὴ
καὶ θέλω νὰ μὴν εἶμαι ὅταν τὸ νοιώθω)
σὲ κείνη τὴν ἀτέλειωτη σιωπὴ
ποῦ πλήγωνε τὸν μυστικό μας πόθο,
ὅταν ἀκούσαμε προχθὲς
ν' ἀναστενάξῃ ἕνα βιολὶ
ἐκεῖνο τὸ τραγοῦδι τὸ ἀρχαῖο,
ἀρχίνησες ἐσύ, σιγὰ σιγὰ νὰ κλαῖς
κι' ἄρχισα νὰ γελῶ γιὰ νὰ μὴ κλαίω....

23/12 1910

Κ. ΤΕΛΗΣ

Η ΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΟΣ ΕΝ ΤΑΙΣ ΘΡΗΣΚΕΙΑΙΣ

ΚΑΙ ΙΔΙΩΣ ΕΝ ΤΩ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΩ

Ἐκ τῆς διαλέξεως ἐν τῷ Πειραισῷ τοῦ κ. Δ. Σ. Μπαλάνου Ὑφηγητοῦ τῆς Δογματικῆς ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ.

Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου.

Πᾶσαι αἱ θρησκεῖαι, ἐκτὸς τοῦ Χριστιανισμοῦ, ἔδωκαν εἰς τὴν γυναῖκα ἕνα τῶν χαρακτήρων τούτων. Οὐδὲν ὅμως ἀνάλογον παρατηρεῖται εἰς τὰ εὐαγγέλια ἐν τῇ σχέσει τοῦ Χριστοῦ μετὰ γυναικῶν. Συναναστρέφονται μετ' αὐτοῦ, ἡ καρδία των συγκινεῖται, ἡ φαντασία των μεταρσιοῦται διὰ τῆς διδασκαλίας του, τοῦ βίου του, τῶν θαυμάτων του. Ἐμπνέει εἰς αὐτὰς σεβασμὸν πλήρη τρυφερότητος καὶ θαυμασμὸν πλήρη ἐμπιστοσύνης. Ἡ Χαναναία μετὰ δειλίας ἔρχεται πρὸς αὐτόν, ζητοῦσα τὴν θεραπείαν τῆς θυγατρός της· δὲν θεωρεῖ ἀνάξιον ἑαυτοῦ συνομιλῶν μετὰ γυναικὸς Σαμαρείτιδος νὰ κηρύξῃ τὴν διδασκαλίαν περὶ πνευματικότητος τοῦ Θεοῦ. Φιλικοὶ δεσμοὶ συνδέουσιν αὐτὸν πρὸς τὰς ἀδελφὰς Μαρίαν καὶ Μάρθαν· ἡ Μαρία καθημένη παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ ἀκούει αὐτοῦ ἀπλήστως, δὲ Μάρθα παραπονεῖται πρὸς αὐτὸν ὅτι ἡ ἀδελφή της οὐδόλως βοηθεῖ αὐτὴν εἰς τὴν οἰκιακὴν ἐργασίαν. Γυνὴ ἔρχεται πρὸς αὐτὸν ὀδυρομένη καὶ βρέχει διὰ δακρύων μετανοίας τοὺς ἀχράντους αὐτοῦ πόδας, τοὺς ὁποίους ἀλείφει μὲ μύρον καὶ ἀπομάσσει διὰ τῶν τριχῶν τῆς κεφαλῆς της. Πλήρης ἐπιεικείας φέρεται πρὸς τὴν δυστυχῆ ἐκείνην ἁμαρτωλήν, τὴν ὁποίαν, συμφώνως πρὸς τὸν μωσαϊκὸν νόμον, ἐζήτουν οἱ Φαρισαῖοι νὰ λιθοβολήσωσι, καὶ στραφεὶς μὲν πρὸς αὐτοὺς λέγει: «ὁ ἀναμάρτητος ὑμῶν πρῶτος τὸν λίθον ἐπ' αὐτῇ βαλέτω», πρὸς αὐτὴν δὲ μετὰ τὴν ἀποχώρησιν τῶν κατηγόρων: «πορεύου καὶ μηκέτι ἁμάρτανε»

Τὸν Χριστὸν κηρύττοντα παρηκολούθουν, ἐκτὸς τῶν Δώδεκα Ἀποστόλων, πισταὶ γυναῖκες, ὡς ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνή, ἡ Ἰωάννα ἡ τοῦ Χουζᾶ, ἡ Σουσάννα καὶ ἕτεραι, «αἵτινες διηκόνουν αὐτῷ ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων αὐταῖς». Ἐνῷ δέ τινες τῶν μαθητῶν κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας ἐκλονίσθησαν καὶ ἐδειλίασαν, αἱ γυναῖκες ἠκολούθησαν τὸν Κύριον μέχρι τοῦ Γολγοθᾶ καὶ παρηκολούθησαν τὸ δρᾶμα μέχρι τῆς ἐναποθέσεως τοῦ παναχράντου σώματος ἐν τῷ Τάφῳ τὸν ὁποῖον ἔρραναν διὰ μύρων, τέλος δὲ ἐγένοντο οἱ πρῶτοι μάρτυρες τῆς Ἀναστάσεως, «οἱ ἀπόστολοι τῶν ἀποστόλων» διὰ τοῦτο ἐπικληθεῖσαι. Ὁ Ἰησοῦς ἀποδέχεται τὰς τιμὰς καὶ τὰς δεήσεις τῶν γυναικῶν τούτων μετὰ σοβαρότητος καὶ συμπαθείας ὄντος ὑπερανθρώπου καὶ ξένου πρὸς τὰ γήϊνα πάθη. Ἁγνὸς καὶ ἄτεγκτος ἑρμηνευτὴς τοῦ θείου νόμου, γνωρίζει καὶ κατανοεῖ τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν, τὴν ὁποίαν κρίνει μετὰ δικαίας αὐστηρότητος συνδεδεμένης μετ' ἐπιεικείας καὶ οἴκτου πρὸς τὴν ἀνθρωπίνην ἀδυναμίαν. Ἡ πίστις, ἡ εἰλικρίνεια, ἡ ταπεινότης, ἡ θλῖψις, ἡ μετάνοια συγκινοῦσιν αὐτόν, χωρὶς νὰ τὸν ἐξασθενῶσι καὶ διαλαλεῖ τὸν ψόγον ἢ τὴν συγγνώμην μετὰ τῆς αὐτῆς γαληνιαίας αὐθεντίας, βέβαιος ὅτι τὸ βλέμμα του εἰσέδυσε μέχρι τοῦ βάθους τῆς καρδίας, ἔνθα θὰ διεισδύσῃ καὶ ὁ λόγος του. Εἰς τὰς σχέσεις τοῦ Ἰησοῦ μετὰ τῶν γυναικῶν δὲν φαίνεται οὐδ' ἡ ἐλαχίστη ἀνθρωπίνη ἀδυναμία καὶ τὸ ὑπεράνθρωπον ἀποκαλύπτεται μετ' ἀπείρου θελγήτρου καὶ ἁγνότητος. Καὶ ὅταν δὲ πρόκειται περὶ προσωπικῶν σχέσεων ἢ συνομιλιῶν, ὅταν ὁ Ἰησοῦς δὲν ἔχῃ πρὸ αὐτοῦ ἱκέτιδας ἢ ἁμαρτωλάς, ἐπικαλουμένας τὴν παντοδυναμίαν του ἢ τὴν ἐπιείκειάν του, ὅταν ἀσχολῆται γενικῶς περὶ τῆς τύχης τῆς γυναικός, ὑποστηρίζει τὰ δίκαιά της μετὰ συμπαθείας διανοίας διαυγοῦς. Γνωρίζων ὅτι ἡ κοινωνικὴ εὐτυχία ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς κανονικῆς ρυθμίσεως τῶν οἰκογενειακῶν σχέσεων, κηρύττει ὡς θεμελιώδη νόμον τῆς χριστιανικῆς θρησκείας τὴν ἱερότητα τοῦ γάμου. Ἐκ τῶν λεχθέντων φαίνεται πόσον ἀστήρικτος εἶναι ἡ γνώμη ἐκείνων, οἵτινες, ὡς ὁ Schopenchauer καὶ ὁ Tolstoi, θεωροῦσι τὸν Ἰησοῦν ὡς μέγαν ἀσκητὴν καὶ τὸ κήρυγμά του, ὡς τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ ἀσκητισμοῦ καὶ τῆς ἀποφυγῆς τοῦ κόσμου, ἐνῷ ὡς γνωστὸν ἓν τῶν κυρίων γνωρισμάτων τοῦ ἀσκητισμοῦ εἶναι ἡ περιφρόνησις πρὸς τὴν γυναῖκα καὶ τὸν γάμον.

(Ἀκολουθεῖ)

ΠΟΥ ΚΡΥΠΤΟΝΤΑΙ;

Ὅταν ἐπίκειται ἐκλογαὶ σωρεία συμπολιτῶν μας προβάλλει εἰς τὴν ἐπιφάνειαν μὲ ἀξιώσεις νὰ τύχῃ τῆς ὑποστηρίξεως τοῦ Λαοῦ λόγῳ τῶν πρὸς αὐτὸν προσφερθεισῶν ὑπηρεσιῶν. Καὶ εἰς κάθε ἐκλογήν, ἀλλ' ἰδιαίτατα εἰς τὴν τελευταίαν τῆς 28 Νοεμβρίου, ἀθρόοι προβάλλουν οἱ ἀξιοῦντες νὰ τύχωσι τῆς προτιμήσεως καὶ τῆς ψήφου τοῦ Λαοῦ καὶ ἤδη μᾶς γεννᾶται ἡ ἀπορία ὅλοι αὐτοὶ οἱ δίδοντες εἰς τὰς ἐφημερίδας συνεντεύξεις, οἱ ῥητορεύοντες εἰς τὰ ἐκλογικὰ σαλόνια, οἱ σκορπίζοντες ὑποσχέσεις, οἱ ἔχοντες εἰς τὸ στόμα τὸν Λαὸν καὶ τὴν Πατρίδα, οἱ κοπτόμενοι ὑπὲρ τῶν συμφερόντων μας, οἱ διαφημίζοντες τὰς γνώσεις των καὶ τὰ σχέδιά των, οἱ ὀνειροπολοῦντες μὲ λόγια τὸ μεγαλεῖον τοῦ Ἔθνους, οἱ προβάλλοντες ὡς ὑποστηρικταὶ τοῦ Ἐμπορίου ἢ τῆς Γεωργίας ἢ τῆς Βιομηχανίας, οἱ θερμοὶ θιασῶται τῆς ἀνορθώσεως καὶ τῶν νέων ἰδεῶν, ὅλοι αὐτοὶ οἱ ὑποσχόμενοι τὴν σωτηρίαν τῶν πάντων, τὴν διόρθωσιν τῶν κακῶς ἐχόντων καὶ τὴν θεραπείαν πάσης νόσου τῆς πολιτείας, τῆς κοινωνίας, τοῦ Ἔθνους, ὅλοι αὐτοὶ οἱ αὐτοκαλούμενοι τὰ προοδευτικὰ καὶ ἐκλεκτὰ στοιχεῖα τοῦ τόπου δια τί παραμένουσι ἀδρα-

ΑΠΟ ΤΑΣ ΠΛΑΣΤΙΚΑΣ ΕΙΚΟΝΑΣ ΤΟΥ ΦΩΣΙΑΤΡΕΙΟΥ

Η ΑΥΤΟΚΡΑΤΕΙΡΑ ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ ΤΗΣ *(Κατὰ τὸ ψηφιδωτὸν τῆς Ραβέννας)*

νεῖς, ἀφανεῖς, ἄγνωστοι κατὰ τὸ ἄλλο χρονικὸν διάστημα;

Μήπως νομίζουσιν ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς, τὸ κακομαθημένο αὐτὸ παιδί, διεπαιδαγωγήθη ἀπὸ τοὺς λόγους των, ἠθικοποιήθη ἀπὸ τὸ παράδειγμά των, ἠνδρώθη ἀπὸ τὴν περὶ αὐτὸν πολιτειακὴν ζύμωσιν καὶ ἀνῆλθεν εἰς τὸ ζηλευτὸν ἐπίπεδον τὸ χαρακτηρίζον ἄλλους Λαούς; Ἢ μήπως νομίζουσιν ὅτι ὅλη ἡ δρᾶσίς των εἶνε ἀναγκαία μόνον ὅταν πρόκειται: δι' αὐτῆς νὰ ἐξυπηρετήσωσι τὸ νεοελληνικὸν ἐγώ των τὸ ὁποῖον δὲν ἀναγνωρίζει ἀρχὰς, δὲν ἔχει ἰδανικὰ, δὲν ἔχει ὄνειρα γενναῖα καὶ εἶνε ἀκράτητον εἰς ὅτι ἀφορᾷ τὴν προαγωγὴν τῶν προσωπικῶν συμφερόντων;

Δὲν φρονῶ ὅτι σκέπτονται ἄλλως, διότι παρακολουθοῦσα ὅλους αὐτοὺς τοὺς πλήρεις ζωῆς καὶ ἐνεργητικότητος κατὰ τὸ διάστημα τῶν ἐκλογῶν, τοὺς εἶδον ἐξαφανισθέντας ἀπὸ τὴν ἐπαύριον τῆς ἐκλογῆς καὶ ἀδιαφόρους διὰ τὰ λαϊκὰ συμφέροντα ὑπὲρ ὧν διέθετον τότε τὰς ὥρας των, τὰς στιγμάς των, τὰς σκέψεις των, τόσον θορυβωδῶς καὶ τόσον πανηγυρικῶς. Καὶ εἶνε δεῖγμα τοῦτο τῆς μεγάλης ἐπιπολαιότητός μας, τῆς χαρακτηριστικῆς ἀναλγησίας μας καὶ τῆς ἐλλείψεως βαθυτέρων αἰσθημάτων φιλαλληλίας καὶ ἀλτρουϊσμοῦ. Εἰς ἄλλας χώρας, ἀγωνίζονται ἐπὶ ἔτη ὑπὲρ τῶν ἰδεῶν των, ἐργάζονται διὰ τὴν διάδοσιν τῶν ἀρχῶν των, δὲν κρύπτονται οἱ αὐτοκαλούμενοι ἀριστεῖς, ἔχουσι φανερὰν τὴν δρᾶσίν των, εἰς τοὺς Συλλόγους των, εἰς τὰ Σωματεῖά των, ἀναστρεφόμενοι πρὸς τοὺς ὁπαδούς των καὶ μὴ ἐγκαταλείποντες τοὺς συνεργάτας των. Εἰς ἄλλας χώρας μὲ προγράμματα ὡρισμένα, σαφῆ, ἀπευθύνονται διαρκῶς εἰς ὡρισμένας κοινωνικὰς μάζας, τὰς συγκινοῦσι, τὰς συγκλονοῦσι, τὰς ἐνθουσιάζουσι, τὰς προσηλυτίζουσι. Εἰς ἄλλους τόπους εὑρίσκονται εἰς ἐπικοινωνίαν μὲ ὡρισμένα λαϊκὰ στρώματα, μελετῶσι τὰ ζητήματα ὡρισμένων κοινωνικῶν τάξεων καὶ ἐργάζονται διὰ τὴν πρόοδον καὶ εὐτυχίαν αὐτῶν ἥτις εἶνε πρόοδος καὶ εὐτυχία τῆς πατρίδος των ἀφ' ἑνὸς καὶ τῆς ἀνθρωπότητος ὁλοκλήρου ἀφ' ἑτέρου. Ἐδῶ, ἂν ἐξαιρέσητε τὸν κ. Δρακούλην, ἀκαταπόνητον ἀγωνιστὴν ὑπὲρ τῆς εὐτυχίας τῶν ἐργατικῶν τάξεων, δὲν ἔχετε νὰ ἐπιδείξητε οὔτε ἕνα στρατιώτην τῆς ἰδέας, οὔτε ἕνα ἀληθῆ, ἄδολον, ὑποστηρικτὴν τῶν λαϊκῶν συμφερόντων, ἢ σημαιοφόρον τῆς ἠθικῆς διαπαιδαγωγήσεως τοῦ Λαοῦ, ὅστις ἐφ' ὅσον μένει καὶ εἰς τὰς πόλεις καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς, ξένος πρὸς τὰς μεγάλας ἠθικὰς ἀρετὰς ἐφ' ὧν στηρίζονται αἱ εὐνοούμεναι πολιτεῖαι, θὰ παρέχῃ τὴν βάσιμον ὑπόνοιαν ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος εἶνε αἰωνίως καταδικασμένον νὰ φέρεται εἰς μαρασμὸν καὶ ὀπισθοδρόμησιν.

Αὐτὰς τὰς σκέψεις μᾶς ἐγέννησεν ἡ σημερινὴ κατάστασις, ἡ ὁποία, ὅσον καὶ ἂν ὑπάρχουν σημεῖα βελτιώσεως, δὲν παρέχει τὴν βεβαιότητα πραγματικῆς ἀναμορφώσεως ἐφ' ὅσον δὲν βλέπομεν ἄνδρας μὲ χαρακτῆρα ἀφωσιωμένους εἰς τὰς μεγάλας ἰδέας καὶ κατεύθυνσιν ἐργασίας πρὸς ριζικὴν μεταβολὴν τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ ἡμῶν συστήματος.

Εὐγ. Ζ.

Η ΕΠΙ ΤΟΥ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ

(Μὲ ἰδιαιτέραν εὐχαρίστησιν δημοσιεύομεν τὴν κάτωθι μελέτην τοῦ διαπρεποῦς συνεργάτου μας κ. Σπουργίτου, Διευθυντοῦ τοῦ Ὑ)ματος τῆς Τρ. Ἀθηνῶν ἐν Σύρῳ, ὅστις μετὰ τῆς διακρινούσης αὐτὸν γλαφυρότητος καὶ ἐπιστημονικῆς γνώσεως πραγματεύεται τὸ φλέγον αὐτὸ ζήτημα ὅπερ ἐνδιαφέρει τὸν Ἐμπορικὸν κόσμον τῆς Ἑλλάδος. Εἴμεθα εὐτυχεῖς διότι ἀπὸ τῶν στηλῶν τῆς « Ἑλλην. Ἐπιθεωρήσεως » διὰ τοῦ καλάμου τόσον διακεκριμένου ἀνδρός, ἐξετάζεται καὶ διερευνᾶται ζήτημα τόσον σπουδαῖον ὅπερ καὶ τὰς σκέψεις τῆς Κυβερνήσεως ἀπασχολεῖ σοβαρῶς. Ὁ κ. Σπουργίτης, παρακληθεὶς καὶ ὑπὸ τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου Ἑρμουπόλεως, συνελθόντος εἰς σύσκεψιν ἐπ' ἀφορμῇ τῆς ἐπικειμένης ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου τούτου, προέβη εἰς ἀνάπτυξιν τοῦ ζητήματος, ὑποβαλὼν καὶ τὴν δέουσαν εἰσηγητικὴν ἔκθεσις ἧς γνῶσιν ἔλαβε καὶ ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως).

Τὴν 14 Ὀκτωβρίου 1909 ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως ὁ νόμος περὶ φορολογίας τοῦ εἰσοδήματος. Εἰ καὶ ὁ νόμος οὗτος ἔθιγεν ὕψιστα συμφέροντα τῶν ἐπαγγελματικῶν τάξεων ἐν τούτοις δὲν εἵλκυσε τὴν προσοχὴν, ὡς ὤφειλε, καὶ μέχρις ἐσχάτων οὐδεὶς ἠσχολήθη περὶ αὐτοῦ. Ἡ τοιαύτη ἀμεριμνησία τῶν ἐνδιαφερομένων αἰτιολογεῖται ἐκ δύο λόγων, τὸ μέν, διότι κατὰ τὴν ταραχώδη ἐκείνην ἐποχὴν ἡ ψήφισις νομοσχεδίων διαφόρου φύσεως, λόγῳ τῆς ἐπαγγελλομένης ἀνορθώσεως, ἦτο τόσον ἀθρόα καὶ ἀδιάκοπος, γενομένη ὑπὸ τὴν πίεσιν τοῦ ξίφους τοῦ Συνδέσμου, ὥστε οὔτε αὐτοὶ οἱ ψηφίζοντες ἠδύναντο νὰ ἀντιληφθῶσι τί ἐψήφιζον, τὸ δέ, διότι αἱ δηλώσεις ὤφειλον νὰ γίνωσι μετὰ χρόνον τινὰ κατὰ τὸ 1911. Ἐν τούτοις τὸ ἀπαρατήρητον διελθὸν νομοσχέδιον εἶναι ὑψίστης σπουδαιότητος ὑπὸ ἔποψιν ἐγκρύψεως κινδύνων καὶ βλάβης διὰ τὸν ἐν γένει ἐργαζόμενον λαὸν τῆς Ἑλλάδος. Καὶ τοῦτο, μόνον τελευταῖον κατενοήθη καὶ ἤρχισεν ἡ ἀντίδρασις, τὰ δὲ τηλεγραφήματα καὶ ὑπομνήματα ἐκ τῶν διαφόρων Ἐμπορικῶν Ἐπιμελητηρίων, Συλλόγων, Σωματείων, πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως, τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Κυβέρνησιν διαδέχονται ἄλληλα ἕνα ἐπιδιώκοντα σκοπὸν ὅπως ἀνασταλῇ ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ νόμου.

⁂

Ἡ τοιαύτη πανταχόθεν ἀπευθυνομένη πολεμικὴ κατὰ τοῦ φορολογικοῦ τούτου νομοσχεδίου, ὁ γενικὸς

ἀναβρασμὸς καὶ αἱ διαμαρτυρίαι δύνανται νὰ ἐκληφθῶσιν ὡς αἱ συνήθεις πάντοτε ἐξωτερικευόμεναι ἀντιρρήσεις κατὰ παντὸς νέου εἰσαγομένου φορολογικοῦ μέτρου ὑπὸ τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἡγομένων τάξεων. Ἐν τούτοις ὀφείλει νὰ λεχθῇ, πρὸς ἔπαινον τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, ὅτι, εἰ καὶ παραπονεῖται ἑκάστοτε, ἐν τούτοις πάντοτε ὑποκύπτει καὶ πληρώνει. Ἡ παρατηρουμένη ὅθεν γενικῶς μεγαλυτέρα καὶ ἀσυνήθης δυσφορία φαίνεται ὅτι ἔχει βαθυτέρας ῥίζας καὶ συνεπῶς πρέπει νὰ ἐξετασθῇ ἐὰν καὶ κατὰ πόσον εἶναι δικαιολογημένη ἡ τοιαύτη κατὰ τοῦ νομοσχεδίου μῆνις. Τὸ νομοσχέδιον ὡς εἶναι συντεταγμένον δὲν δύναται ἢ νὰ ἔχῃ συνεπείας ἐπιβλαβεστάτας διὰ τὸ ἐν γένει ἑλλην. ἐμπόριον καὶ τὴν βιομηχανίαν, καὶ διὰ τῶν στηλῶν τῆς « Ἑλληνικῆς Ἐπιθεωρήσεως » ὀφείλει νὰ καταδειχθῇ τὸ ἀνεφάρμοστον αὐτοῦ ὅπως καὶ οἱ Ἕλληνες τοῦ Ἐξωτερικοῦ, μεταξὺ τῶν ὁποίων εἶναι διαδεδομένον τὸ φύλλον τοῦτο, πεισθῶσιν ὅτι οἱ ἐν Ἑλλάδι ἐπαγγελματίαι ἔχουσι δίκαιον ἀνθιστάμενοι, πάσῃ δυνάμει, κατὰ τῆς ἐφαρμογῆς αὐτοῦ.

Ὁ χῶρος δὲν ἐπιτρέπει ὅπως εἰσέλθωμεν εἰς λεπτομερείας, οὔτε περὶ τοῦ φόρου τοῦ εἰσοδήματος ἐν γένει, ἀπὸ θεωρητικῆς καὶ πρακτικῆς ἀπόψεως, οὔτε περὶ τοῦ νομοσχεδίου ἐν τοῖς καθέκαστα. Εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ περιορισθῶμεν εἰς γενικὰς γραμμὰς ὅπως δείξωμεν ὅτι τὸ νομοσχέδιον οὐ μόνον εἶναι ἐπιβλαβὲς ἀλλὰ καὶ ἡ ἐφαρμογὴ αὐτοῦ προσκρούει κατ' ἐμποδίων ἀνυπερβλήτων.

Ὁ ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος φόρος δικαίως δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἡ τελειοποίησις καὶ ἡ συμπλήρωσις παντὸς φορολογικοῦ συστήματος. Μόνον διὰ τῆς φορολογίας ταύτης εἶναι δυνατὸν νὰ κατανεμηθῶσιν οἱ φόροι οὕτως ὥστε ἕκαστος νὰ συνεισφέρῃ ἀναλόγως τῶν εἰσοδημάτων του Ὁ περισσότερον ἐτησίως ἐσοδεύων καὶ ἀπολαμβάνων, ἐν μεγαλυτέρῳ μέτρῳ, τῶν ἀγαθῶν τῆς ζωῆς, δίκαιον εἶνε ὅπως καὶ ἐν μεγαλυτέρῳ μέτρῳ συνεισφέρει εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς πολιτείας. Ἐν τούτοις, ὀρθὰ ταῦτα ἀπὸ θεωρητικῆς ἀπόψεως, ἐν τῇ πρακτικῇ ὅμως ἀπαντῶνται τοιαῦται δυσχέρειαι, ἡ βεβαίωσις τοῦ φόρου εἶναι τόσον πλημμελής, ἡ πολιτεία εὑρίσκεται εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ προσφύγῃ εἰς μέσα ἐξετάσεως ἐπαχθεστάτης καὶ φερούσης εἰς φῶς τ' ἀπόρρητα τῶν πολιτῶν, ὥστε εἰς ὀλίγα Κράτη μέχρι τοῦδε ἐτολμήθη ἡ εἰσαγωγή, καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Γαλλίᾳ, ἔνθα γενικεύεται τὸ σοσιαλιστικὸν ῥεῦμα, δὲν κατωρθώθη καὶ ἐκεῖ, μετὰ τόσα ἔτη μελέτης, νὰ τεθῇ εἰς ἐφαρμογήν.

Οἱ ἐν τῇ ἐξουσίᾳ τότε, ἐπιζητοῦντες νὰ προσελκύσωσι τὴν κοινὴν γνώμην, παρασυρομένην ὑπὸ τῶν δῆθεν σοσιαλιστῶν, ὑποστηριζόντων ὅτι ὀφείλει νὰ φορολογηθῇ τὸ κεφάλαιον καὶ ἐλαφρυνθῇ ὁ δυσβαστάκτως φορολογούμενος Λαὸς, εἰσηγήσαντο τὸν φόρον τοῦ εἰσοδήματος. Ἀλλ' ὁ Ὑπουργὸς ἐγνώρισε νὰ ἀποφύγῃ τὸν σκόπελον καὶ πᾶν ἄλλο ἐφορολόγησεν ἢ τὸ ἐκ τοῦ κεφαλαίου ἔσοδον. Ὁ νόμος περὶ φορολογίας τοῦ εἰσοδήματος φορολογεῖ τὸ ἐκ τῆς ἐργασίας τοῦ ἐπιχειρηματίου κέρδος. Αἱ ἐξαιρούμεναι τῆς νέας ταύτης φορολογίας τάξεις εἰσοδημάτων, αἱ ἐξ οἰκοδομῶν, κινητῶν ἀξιῶν, τόκων ἐθνικῶν δανείων, εἰσὶ πολλαὶ ὥστε ὀλίγαι ἀπομένουσιν ὅπως φορολογηθῇ ὁ κεφαλαιοῦχος διὰ τῆς νέας φορολογίας. Καὶ αὐταὶ αἱ ὑπολειπόμεναι, τόκοι ἐκ δανείων, ἐκ ξένων χρεωγράφων κτλ. δύνανται εὐκολώτατα νὰ ἀποκρυβῶσιν, ἐν ᾧ ὁ ἐπαγγελματίας μόνος εἶνε ὑποχρεωμένος νὰ τηρῇ βιβλία, ἃ ὀφείλει καὶ νὰ παρουσιάσῃ. Φορολογούμενον εἶνε πράγματι τὸ ἐκ τῆς ἐπιχειρηματικῆς ἐργασίας προερχόμενον κέρδος. Ὁ νόμος οὐδαμοῦ ποιεῖ διάκρισιν μεταξὺ κέρδους ἐκ τῆς ἐργασίας καὶ κέρδους ἐκ τοῦ κεφαλαίου.

⁂

Τὸ σπουδαιότερον κώλυμα εἰς ὃ προσκόπτει ἡ εἰσαγωγὴ τῆς φορολογίας ταύτης εἶνε τὸ δυσχερὲς τῆς ἀναθέσεως τοιούτων λεπτῶν καθηκόντων, τῆς ἐξακριβώσεως τοῦ εἰσοδήματος τῶν πολιτῶν, εἰς δημοσίους ὑπαλλήλους. Καὶ τοῦτο εἰς Κράτη πολὺ μᾶλλον ἡμῶν προηγμένα. Ἡ παρεχομένη ἐξουσία εἰς τοὺς οἰκονομικοὺς ὑπαλλήλους καθίσταται ὑπερβολικὴ καὶ ἐπικίνδυνος δικαιουμένη νὰ διεισδύσῃ εἰς τὰ ἀπόρρητα παντὸς πολίτου. Εἶνε ὅθεν πολὺ συζητήσιμον, ἐὰν ἡ Ἑλληνικὴ Πολιτεία δύναται νὰ ἐμπιστευθῇ εἰς τοὺς ὑπαλλήλους της τοιαῦτα καθήκοντα.

Ἡ βεβαίωσις τῆς φορολογίας εἶνε ἔτι μᾶλλον τερατώδης. Ὁ φορολογούμενος ὑποβάλλει δήλωσιν περὶ τοῦ τί ἐκέρδισε τὸ προηγούμενον ἔτος, καὶ ὁ Ἔφορος ἐὰν δὲν θεωρήσῃ ταύτην ἀληθῆ συντάσσει ἔκθεσιν καθ' ἑκάστου τῶν ἐλλιπῶς ἢ ἀνακριβῶς δηλωσάντων. Ἀλλὰ πόθεν ὁ Ἔφορος θὰ δυνηθῇ νὰ κρίνῃ τὰ εἰσοδήματα ἑκάστου; Δὲν δύναται νὰ ἔχῃ ἕτερον γνώμονα ἢ τὰς ἀοριστίας τῆς κοινῆς γνώμης. Ἡ ἐνώπιον τῆς Ἐπιτροπῆς, λίαν ἀνεπιτυχῶς καταρτιζομένης, παραπομπὴ τῆς ἐκδικάσεως τῶν ἐνστάσεων περιπλέκει ἀκόμη τὴν λύσιν. Ὅπως ἀμυνθῇ ὁ φορολογούμενος, εὑρισκόμενος ἐν θέσει κατηγορουμένου, κατὰ τοῦ Ἐφόρου, ὅστις ἐκπληροῖ χρέη Εἰσαγγελέως, δὲν ἔχει ἕτερον μέσον ἢ νὰ προσαγάγῃ τὰ βιβλία του. Ἀλλὰ καὶ ἐὰν ὑποθέσωμεν ὅτι τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς εἰσὶ τελείως λογιστικῶς κατηρτισμένα, πάλιν δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ προβῶσιν εἰς ἐξετάσεις βιβλίων ἀπαιτούσας χρόνον μακρόν.

⁂

Ἐν τῇ τοιαύτῃ ὑποχρεώσει τῆς προσαγωγῆς τῶν βιβλίων, ἥτις ὄζει μεσαιωνικῆς ἱεροεξετάσεως, ὁ ἐπαγγελματίας θέλει εὑρεθῇ πρὸ τοῦ διλήμματος ἢ νὰ προσαγάγῃ τὰ βιβλία του, ἤ, ὅπως ἀποφύγῃ τὴν ἐπιζήμιον ταύτην διαδικασίαν, νὰ παραδεχθῇ τὴν ἔκθεσιν τοῦ Ἐφόρου καὶ νὰ ὑποβληθῇ εἰς φορολογίαν εἰσοδήματος ἀνυπάρκτου.

ΑΠΟ ΤΟ ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΤΟΥ ΛΟΥΒΡΟΥ

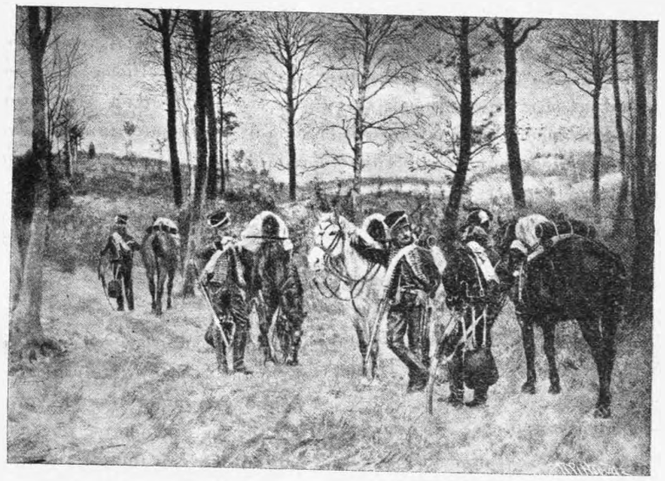

Η ΑΝΑΠΑΥΣΙΣ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΩΝ

Εἰκὼν τοῦ Γάλλου ζωγράφου Ἐρνέστου Meissonier. Διεκρίθη διὰ τὰς εἰκόνας του αἱ ὁποῖαι ἀναπαριστῶσι ἱστορικὰς σκηνάς. Τὸ περίφημον «1814» ἐπωλήθη ἀντὶ 850,000 φρ. κατὰ τὸ 1880. (Θὰ δημοσιευθῇ εἰς προσεχὲς τεῦχος).

Ἡ τοιαύτη εἰς τὸ φῶς τῆς ἡμέρας ἔκθεσις καὶ διαπόμπευσις τῶν ἀπορρήτων τῆς ἐμπορικῆς ἐργασίας δὲν δύναται ἢ νὰ ἔχῃ ἀποτελέσματα καταστρεπτικά. Ἡ πίστις δὲν εὑρίσκεται εἰς τοιοῦτον σημεῖον περιωπῆς ἐν Ἑλλάδι, ὥστε νὰ ἐπιτρέπωνται τοιαῦτα πειράματα. Αἱ παραμικραὶ ἀμφιβολίαι δημιουργούμεναι ἐκ διαδόσεων μεταδιδομένων ἀπὸ στόματος εἰς στόμα καὶ μεγαλοποιουμένων θέλουσι κλονίσει τὴν πίστιν παντὸς ἐμπορευομένου. Ἀλλὰ καὶ ὁ εἰς ἀνθηροτάτην θέσιν εὑρισκόμενος ἔμπορος θέλει εὑρεθῇ εἰς λίαν δυσχερῆ θέσιν ὑποχρεούμενος νὰ δηλώσῃ τί ἐκέρδισεν ἐξ ἑκάστου εἴδους ἐργασίας.

Ὑπάρχει πληθὺς ἐντίμων καὶ ἱκανῶν ἐπιχειρηματιῶν, οἵτινες μὴ ἔχοντες κεφάλαια ἢ μὴ ἐπαρκῆ προσφεύγουσιν εἰς ξένα τοιαῦτα ὅπως ριφθῶσιν εἰς τὴν πάλην καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐπιτυγχάνουσιν. Οὗτοι ἀποτελοῦσι τὴν ἐκλεκτοτέραν μερίδα τοῦ ἐργαζομένου Λαοῦ καὶ εἶνε συμφέρον τῆς κοινωνίας ἁπάσης ὅπως προστατεύωνται. Ἀλλοῦ ἔνθα ἡ ἐπιχειρηματικότης εἶνε διαδεδομένη καὶ ἡ ἐντιμότης καὶ ἱκανότης προστατεύονται, οἱ τοιοῦτοι εὑρίσκουσιν εὐχερῶς κεφάλαια. Ἐν Ἑλλάδι ἐὰν γνωσθῇ, ὅτι ἐργάζονται ἄνευ κεφαλαίων θέλουσιν ἀποστερηθῇ πάσης βοηθείας καὶ καταστραφῇ.

✣

Πολλοὶ τῶν ἐμπόρων, ὅπως αὐξήσωσι τὴν πίστιν των ἢ μὴ κλονίσωσι ταύτην, θέλουσι παρουσιάσῃ ἠλαττωμένους τοὺς τόκους, οὓς πληρώνουσιν ἵνα μὴ γνωσθῶσι τὰ χρέη των. Καὶ δύναται μὲν τὸ Κράτος κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη νὰ εἰσπράξῃ ποσὸν, ἀλλ' αἱ συνέπειαι εἶνε κατάδηλον ὅτι θὰ ὦσι καταστρεπτικαί.

Ἐπειδὴ ὁ ἔλεγχος, ὡς ἐδείξαμεν ἀνωτέρω, δὲν εἶναι δυνατὸς, θὰ ἐπικρατήσωσι τὸ ψεῦδος καὶ ἡ ἀνειλικρίνεια. Ὁ πέλεκυς τοῦ νόμου θὰ ἐπιπέσῃ κατὰ τῶν εἰλικρινεστέρων οἵτινες θέλουσιν ἀπογυμνωθῇ, ἐν ᾧ, οἱ ἐπιτηδειότεροι θὰ εὕρωσι πάντοτε τρόπους ὅπως τὸν ἀποφύγωσιν.

Ὁ φόρος τοῦ εἰσοδήματος εἶναι καλὸς καὶ δίκαιος ἀλλ' ἀπαιτεῖ κατάστασιν διοικητικὴν ἐκ τῶν καλυτέρων καὶ ὑπαλληλικὴν διοργάνωσιν τελείαν. Ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ πράγματι τὸ τέλειον ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ φόρου τούτου καθίσταται ἀνισοτέρα παντὸς ἑτέρου καὶ διὰ τοῦτο παρουσιάζει ἐλλείψεις σπουδαίας καὶ ἐκεῖ ἔνθα ἐφηρμόσθη. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἀπαιτεῖται μακρὰ προπαρασκευαστικὴ ἐργασία μέχρι ὅτου γίνωσι στατιστικαὶ μελέται καὶ δειχθῇ τί δύναται νὰ ἀποφέρῃ ὁ φόρος οὗτος καὶ ἐὰν ἀξίζῃ τὸν κόπον νὰ δημιουργηθῇ τοιαύτη γενικὴ ἀναστάτωσις. Εἶναι ἀνάγκη νὰ μελετηθῶσιν οἱ ὑπάρχοντες φόροι καὶ κριθῇ ἐὰν διὰ καταλλήλων διαρρυθμίσεων δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιτευχθῇ περισσότερον καὶ κατὰ δικαιοτέραν διανομὴν ἐκείνου ὅπερ θὰ ἀποδώσῃ ἡ νέα φορολογία. Τὸ πήδημα εἶναι μέγα καὶ πρέπει νὰ σκεφθῶμεν καὶ μελετήσωμεν πολὺ πρὶν ἢ τὸ τολμήσωμεν ἵνα μὴ ἐμπέσωμεν εἰς τὸν λάκκον.

Α. ΣΠΟΥΡΓΙΤΗΣ ΔΡ.

ΟΙ ΝΕΟΤΟΥΡΚΟΙ

Ἐν συνομιλίᾳ γενομένῃ πρὸ ἐννεαμήνου περίπου μετὰ τοῦ τότε Πρωθυπουργοῦ τῆς Ἑλλάδος κ. Δραγούμη, ἠκούσαμεν παρὰ τοῦ σεβαστοῦ καὶ πατριωτικοῦ ἀνδρὸς τὴν φράσιν· «Νὰ εὔχεσθε νὰ κάμνουν σφάλματα οἱ Τοῦρκοι καὶ ἡμεῖς νὰ ἐνισχυώμεθα ἐσωτερικῶς». Καὶ ἡ εὐχὴ αὕτη τοῦ διακεκριμένου πολιτικοῦ, ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἐσωτερικὰ τοῦ τόπου μας, ἕκαστος δύναται νὰ κρίνῃ ἂν ἐπραγματοποιήθη ἢ τείνῃ ἢ ὄχι νὰ πραγματοποιηθῇ, ὅσον ἀφορᾷ ὅμως τοὺς γείτονάς μας δύναταί τις νὰ εἴπῃ, χάρις εἰς τὴν ἀφροσύνην τῶν Νεοτούρκων, ὅτι ἦτο μία ἀσφαλὴς πρόβλεψις τοῦ μέλλοντος. Καὶ παρακολουθοῦμεν ἔκτοτε αὐτοὺς ἀπὸ ὀλισθήματος εἰς ὀλίσθημα περιπίπτοντας καὶ δημιουργοῦντας κινδύνους ἀποσυνθέσεως τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας.

Καὶ εἰς τοῦτο συνετέλεσεν ὑπὲρ πᾶν ἄλλο ἡ ἄφρων ἰδέα τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν νὰ θελήσωσι νὰ ἐπιζητήσωσι τὴν ἐκτούρκευσιν τῶν διαφόρων φυλῶν καὶ ἐθνικοτήτων τῆς Αὐτοκρατορίας των ὧν καὶ αὐτὴν τὴν θρησκείαν ἐφαντάσθησαν ἀφομοιώσιμον πρὸς τὴν ἰδικήν των! Ἡ τοιαύτη αὐτῶν παράφρων ἰδέα ἔφερεν εἰς συνεννοήσεις Ἕλληνας καὶ Βουλγάρους, ὤθησε τοὺς Ἀρμενίους πρὸς τοὺς Ἕλληνας, συνήνωσεν εἰς κοινοὺς ἀγῶνας τοὺς ἀντιπροσώπους ὅλων τῶν ἐν Τουρκίᾳ ἐθνικοτήτων, καὶ ἤναψε πυρκαϊὰν εἰς Ἀλβανίαν καὶ εἰς Ἀραβίαν ἥτις κινδυνεύει, διαδεδομένη, νὰ φέρῃ βλάβας ἀνεπανορθώτους εἰς τὸ Ὀθωμανικὸν Κράτος.

Οἱ Ἕλληνες, οἱ ὁποῖοι ἐζητήσαμεν νὰ γίνωμεν οἱ ἀληθεῖς φίλοι τοῦ Νεοτουρκικοῦ καθεστῶτος, ὑπέστημεν τὰς βαρυτέρας καὶ ἀδικωτέρας καταδιώξεις, εἶνε, νομίζομεν, καιρὸς πλέον νὰ ἐπωφεληθῶμεν, διὰ μίαν φορὰν εἰς τὸν πολιτικόν μας βίον, μιᾶς καταστάσεως ἐπωφελοῦς διὰ τὰ συμφέροντά μας. Νὰ τὸ ἐλπίσωμεν;

ΑΠΟ ΤΑΣ ΕΚΛΙΠΟΥΣΑΣ ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΑΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΗΣ

Σιγὰ-σιγὰ χάνονται οἱ ἐκλεκτοὶ τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων καὶ ἀφίνουν ὀπίσω των μίαν ἀνάμνησιν καὶ σκόρπια τεχνουργήματά των. Τὸν λήξαντα μῆνα ἀπέθανε καὶ ὁ Ἀλέξανδρος Παπαδιαμάντης, ὁ ταπεινὸς αὐτὸς ἄνθρωπος καὶ μεγάλος Συγγραφεύς. Ὅταν ἔσβυσεν, ὅλος ὁ Ἑλληνικὸς κόσμος τὸν ἐγνώρισεν, ὅλοι ἄκουαν παντοῦ τὸ ὄνομά του καὶ ἕνα τέτοιο ἐνδιαφέρον ἐγεννήθη διὰ τὸ ἔργον του, ποῦ καὶ ὁ ἴδιος θ' ἀπορεῖτο ἂν ἔζῃ. Ἔζησε πτωχὸς, πενόμενος, στερούμενος σχεδὸν καὶ αὐτῶν ἀκόμη τῶν ἀπαραιτήτων ἀναγκαίων, μολονότι εἰργάζετο.

Ὅλοι οἱ Ἕλληνες ἐδήλωσαν, ὅτι θὰ ἐκδόσουν τὰ ἔργα του μόνον καὶ μόνον γιὰ νὰ ἐκμεταλλευθοῦν τὸ ὄνομά του καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ κοινοῦ. Κανεὶς ἐξ αὐτῶν δὲν προσεφέρθη, ὅταν ζοῦσε ὁ Παπαδιαμάντης, νὰ τὰ ἐκδώσῃ, διότι δὲν ἤθελε νὰ τὸν πληρώσῃ.

Ἕνας μόνος μεγάλος καλλιτέχνης, ὁ Θωμόπουλος, ζῶντος τοῦ Παπαδιαμάντη, ἔφτιασε τὸ σκίτσο του στὸν γύψο ἐκτιμῶντας τὸ δυνατὸν τάλαντον τοῦ συγγραφέως καὶ δὲν ἠθέλησε νὰ πληρωθῇ γι' αὐτό. Τὸ ἔκαμε, διότι ἠσθάνετο ὅτι ἡ νεωτέρα ἱστορία τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων θὰ τὸν εὐγνωμονοῦσε διὰ τὸ ὑπέροχον ἔργον του, ποῦ ἀποθανατίζει τὴν ἤρεμον ἀλλὰ καὶ ἐνδιαφέρουσαν, μὲ τὰς αὐστηρὰς ρυτίδας, μορφήν του.

Ὁ συγγραφεὺς τῆς «Φόνισσας» μυστικιστὴς ὅσον κανεὶς ἐκ τῶν νεωτέρων Ἑλλήνων διηγηματογράφων, ἠσθάνετο βαθύτατα τὴν δημιουργικήν του ἰδιοφυΐαν καὶ γι' αὐτὸ μᾶς ἔδωσε πλεῖστα ὅσα ἔργα του σκορπισμένα εἰς ἐφημερίδας καὶ περιοδικά, γεμᾶτα δύναμιν περιγραφικὴν καὶ ζωγραφικὴν ψυχῶν. Ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ τὸν παρομοιάσῃ μὲ κανέναν ἀρχαῖον ἀναχωρητὴν χαμένον μέσα στὸ πλῆθος τῶν συγχρόνων μὲ τὸ ταπεινόν του ἦθος, τὴν ἱερὰν προσήλωσίν του πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν, τῆς ὁποίας ἦτο καὶ φανατικὸς ψάλτης. Ἡ Ἐκκλησία ἦτο ἡ ἀγάπη του, οἱ ὡραῖοι ψαλμοί της ἦσαν τὸ τραγοῦδί του, καὶ ἡ μουσική της ἦταν ἡ καλλιτεχνική του ἀπόλαυσις.

Ἡ κ. Μπενάκη προσέφερε τὸ ἀναγκαιοῦν ποσὸν διὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν ἔργων του, πρὸς ὄφελος τῆς δυστυχοῦς οἰκογενείας του, δὲν θὰ ἀναλάβῃ ἄρά γε νὰ ἀποθανατίσῃ καὶ τὸν συγγραφέα, ἀναλαμβάνουσα καὶ τὰ ἔξοδα τῆς φιλοτεχνήσεως καὶ προτομῆς του; Τὸ σκίτσο μεγαλοπρεπὲς εἶνε ἕτοιμο καὶ μένει μόνον νὰ φιλοτεχνηθῇ στὸ μάρμαρο.

Ζ. Μακρῆς

ΑΙ ΕΛΛΗΝΙΔΕΣ ΜΑΣ

Ἐν Ἀγγλίᾳ ἡ δρᾶσις τῆς γυναικὸς πάσης Ἐθνικότητος εἶνε εὐρυτάτη. Ἰδίᾳ εἰς τὸν κύκλον τῆς κοινωνικῆς της ἐπιδράσεως καὶ τοῦ φιλανθρωπικοῦ της ἔργου παρουσιάζει φαινόμενον ἐξαιρετικῆς δραστηριότητος καὶ καταπληκτικῆς ἀφοσιώσεως εἰς τὰς εὐγενεῖς ἰδέας τῆς φιλαλληλίας καὶ τῆς ἐξυπηρετήσεως τῶν ὁμοίων της. Γενναίως εἰς τὴν κίνησιν αὐτὴν συμμετέχει καὶ ἡ Ἑλληνὶς τοῦ Λονδίνου, ἥτις, μορφωμένη καὶ προοδευτική, δὲν ἐννοεῖ νὰ ὑστερήσῃ εἰς τὸν ἀγῶνα τῶν ἀλλοεθνῶν ὁμοφύλων της. Ὡς ἐκ τούτου, μὲ ἰδιαιτέραν προσοχὴν ἠκούσθησαν ὅσα εἶπεν ἡ ἡμετέρα Διευθύντρια εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Πρεσβείαν τοῦ Λονδίνου περὶ τῆς φιλανθρωπικῆς καὶ κοινωνικῆς δράσεως τῆς Ἑλληνίδος μας. Εἰς μίαν ὅμως ὁμιλίαν δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ περιληφθῶσιν οὔτε ὅλα τὰ ἔργα τῶν ἐν Ἑλλάδι Ἑλληνίδων μας, οὔτε αἱ λεπτομέρειαι τῆς δράσεώς των, διὰ τοῦτο ἐνόμισεν ἐπιβεβλημένον νὰ πράξῃ τοῦτο διὰ τῶν στηλῶν τῆς «Ἑλληνικῆς Ἐπιθεωρήσεως» ἥτις ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς μηνὸς κάμνει ἔναρξιν διὰ τῆς κ. Σχλῆμαν ὡς ἱδρυτρίας τοῦ Φθισιατρείου καὶ ἐκ τῶν κυριῶν ἐκείνων αἵτινες ἐργάζονται μετ' ἀδιαπτώτου ἐνθουσιασμοῦ ὑπὲρ μιᾶς εὐγενοῦς ἰδέας.

ΣΤΗΛΗ ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΗ

Ἱστορία τῆς παροιμίας: **«Ἀπὸ τέτοιες σκούφιες ἔχω φορεμένες τοῦ πατέρα σου ἄλλο τίποτε».**

Μία χήρα πάντρευε τὴ κόρη της, κόρη π' ἀγάπαγε τὰ ξυνά. Ἔφευγ' ἀπὸ τὸ σπίτι ὁ ἄντρας τῆς κόρης, μέσα ὁ καῦκος (ὁ ἐραστής). Ἡ μάννα ἔκλειγε τὰ μάτια, ἔκανε πῶς δὲ βλέπει, καὶ ἔκλειγε τὴν πόρτα γιὰ νὰ μὴν ἔρθῃ ἔξαφνα ὁ γαμπρὸς καὶ βρῇ τὸν καῦκο μέσα. Ἀπ' τὰ πολλὰ μία ἡμέρα ποῦ ἦταν ὁ καῦκος, ἦρθεν ἄξαφνα ὁ ἄντρας τῆς κόρης. Βροντάει τὴ πόρτα· τ' ἀκοΐει ἡ γυναῖκά του καὶ λέει τῆς μάννας της: Ἤρθεν ὁ ἄντρας μου, χαθήκαμε. Ἡ μάννα τότε τῆς εἶπε: Σύρ' ἄνοιξε τὴ πόρτα καὶ μὴ σὲ μέλλει. Πάει ἡ κόρη ν' ἀνοίξῃ τὴ πόρτα, ἡ μάννα κρύβει τὸν καῦκο πίσω ἀπ' τὴ πόρτα τῆς κάμαρας παίρνει καὶ μιὰ σκοίφια πλεκτὴ στὰ χέρια καὶ περίμενε στὴ σκάλα τὸ γαμπρό. Μπαίν' ὁ γαμπρός, ἡ πεθερὰ τὸν ἀγκαλιάζει, τὸν φιλεῖ καὶ τοῦ φορεῖ τὴν σκούφια ὥς τὸ λαιμό. Βρίσκει καιρὸ ὁ καῦκος, τὴ στιγμὴ ποῦ μάννα καὶ κόρη ἐτυφλοπάνιασαν τὸ γαμπρό, καὶ πάει-πάει. Ὁ γαμπρὸς δὲν κατάλαβε τίποτε, καὶ τὴν ἄλλ' ἡμέρα ποῦ ἔλειψεν, ἡ κόρη λέει τῆς μάννας: Μαννούλα μου! πῶς σ' ἐσούφισ' ὁ Θεὸς κι' ἐγλύτωσα! Τότε ἡ χήρα μάννα λέει τῆς κόρης της: **«ἀπὸ τέτοιαις σκούφιαις ἔχω φορεμένα τοῦ πατέρα σου ἄλλο τίποτα».**

Τοιαύτη ἡ λαϊκὴ μυθοπλαστία τῆς παροιμίας ταύτης λεγομένης καὶ σήμερον ἐπὶ τῶν ἀκρίτων ἀποκαλυπτόντων συνέχειαν ἀνηθίκων παραπτωμάτων.

Ι. Π. Σταματούλης

ΕΛΠΙΣ ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΥ

Διερχομένη ἐξ Ἀθηνῶν ἡ διακεκριμένη ἀοιδὸς δεσποινὶς Ἐλπὶς Καλογεροπούλου, ἡ γνωστοτάτη ἐν Παρισίοις ὡς Speranza Calo, ἔδωσε συναυλίαν ἐν τῷ Δημοτικῷ θεάτρῳ, ἥτις ἐνεποίησε βαθυτάτην ἐντύπωσιν. Ἐθαυμάσθη ἡ τέχνη τῆς ὑπεροχου φωνῆς της, ἀλλὰ συγχρόνως καὶ τὸ αἴσθημα, μὲ τὸ ὁποῖον ἐτραγούδησεν. Ἡ φωνή τις εὔστροφος βαθεία, ποικίλλουσα εἰς μεταπτώσεις, ἀλλὰ πρὸ παντὸς ἀβίαστος, φυσική, ἐκφράζει τελείως τὴν ἔννοιαν τῆς συνθέσεως, ἀποδίδει μέχρι τῆς ἐλαχίστης λεπτομερείας ὅλην τὴν ἔκτασιν τῆς ἐμπνεύσεως τοῦ μουσουργοῦ. Τὸ πρόγραμμα τῆς συναυλίας της ἦτο λίαν ἐκλεκτικόν. Ἤρχιζεν ἀπὸ συνθέσεις τοῦ 1660 καὶ ἔφθανε μέχρι τοῦ Μπετόβεν. Συνθέσεις δυσκολώταται εἰς ἐκτέλεσιν, ἀλλὰ μεσταὶ πάθους καὶ ἡδύτητος. Ἡ aria τοῦ Caldara ἡ Socie τοῦ Schubert, τὸ Air d'Ottone τοῦ Händel διηρμηνεύθησαν ἀμέμπτως. Ἡ ὡραία σύνθεσις τοῦ Schumann «ὁ ἔρως καὶ ἡ ζωὴ τῆς γυναικὸς» ἓν θαυμάσιον ποίημα παραστατικώτατον, εἰς τὸ ὁποῖον συγκρούονται ὅλαι αἱ χαραὶ καὶ ὅλαι αἱ θλίψεις τῆς ζωῆς ἀπεδόθη μὲ μοναδικὴν τελειότητα, ἐτελείωσε δὲ ἡ συναυλία μὲ τὸ «ἐπικίνδυνον ἄσμα τῆς Πολωνίας» τοῦ Σοπὲν —ἕνας ὑπέροχος λυγμὸς θίγων εἰς τὰ μυχιαίτατα τὴν ψυχὴν —ὅπερ ἔδειξεν ὅλην τὴν τέχνην τῆς ἐξόχου καλλιτέχνιδος.

Ἡ δεσποινὶς Καλογεροπούλου ἀπῆλθεν εἰς Γενεύην ὅπως παίξῃ «Βέρθερον» καὶ κατόπιν θὰ λάβῃ μέρος εἰς τὰ Παρισινὰ «Concerts Colonne».

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΣΤΡΕΪΤ - ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΛΑΩΡΙΤΗΣ

Λυπούμεθα ὅτι ἐλλείψει χώρου ἀδυνατοῦμεν νὰ δώσωμεν πλήρη περιγραφὴν τῶν λαβόντων χώραν κατὰ τὴν ἔκτακτον γενικὴν Συνέλευσιν τῶν Μετόχων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης συγκληθέντων ἐκτάκτως κατὰ τὴν 20 λήξαντος μηνός, πρὸς ἀποδοχὴν τῆς παραιτήσεως τοῦ σεβαστοῦ καὶ πολυτίμου αὐτῆς Διοικητοῦ κ. Στεφ. Στρέϊτ καὶ ἐκλογὴν τοῦ διαδόχου του.

Μετὰ τὴν νόμιμον συγκρότησιν τῆς Συνελεύσεως, ὁ κ. Ι. Ἀθανασάκης, Πρόεδρος αὐτῆς καὶ Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου τῆς Τραπέζης Ἀνατολῆς, διὰ λόγων θερμῶν ἐξῆρε τὴν δρᾶσιν τοῦ παραιτουμένου Διοικητοῦ καὶ ἐξέφρασε τὴν βαθεῖαν λύπην του διὰ τὴν στέρησιν τῆς φωτεινῆς αὐτοῦ μερίμνης ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τοῦ Ἐθνικοῦ αὐτοῦ ἱδρύματος. Μετὰ τοῦτο ἀνεγνώσθησαν τὰ ἑξῆς δύο ἔγγραφα:

Πρὸς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

Λόγοι ὑγείας μὲ ἀναγκάζουσι μετὰ πολλῆς μου λύπης νὰ στερηθῶ τῆς προσφιλοῦς καὶ πολυτίμου μεθ' ὑμῶν συνεργασίας, ὑποβάλλων τὴν παραίτησίν μου ἀπὸ τοῦ ἀξιώματος τοῦ Διοικητοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, διὰ τοῦ ὁποίου οἱ κ. κ. μέτοχοι ἐπὶ τόσα ἔτη μὲ ἐτίμησαν. Ἀποχωριζόμενος δὲ ὑμῶν θεωρῶ καθῆκόν μου νὰ ἐκφράσω ὑμῖν τὴν εὐγνωμοσύνην μου διὰ τὴν ἀμέριστον ἐμπιστοσύνην, μεθ' ἧς μὲ περιεβάλετε πάντοτε, καὶ τὴν πολύτιμον συνδρομήν, ἣν μοὶ παρέσχετε ὅπως φέρωμεν τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν εἰς τὴν ἐπίζηλον θέσιν, ἣν αὕτη κατέχει σήμερον.

Ηὐτύχησα κατὰ τὸ διάστημα, καθ' ὃ διῴκησα τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, ὅπως ἔχω πολυτίμους συνεργάτας μου τοὺς Ὑποδιοικητὰς κ. κ. Ἰωάννην Βαλαωρίτην καὶ Ἰωάννην Εὐταξίαν, εἰς τὴν ἀρωγὴν τῶν ὁποίων ὀφείλω πλεῖστα καὶ οἵτινες μεγίστας παρέσχον εἰς τὸ ἵδρυμα ὑπηρεσίας. Ἀρχαιότερος τούτων εἶνε ὁ κ. Ἰωάννης Βαλαωρίτης, ἐν τῇ προσωπικότητι τοῦ ὁποίου λόγῳ τῶν γνωστῶν ὑμῖν διακεκριμένων προσόντων του, βλέπω μετὰ μεγίστης πεποιθήσεως τὸν Διάδοχόν μου, ὃν ἐπὶ τούτῳ συνιστῶ καὶ ἐγὼ σήμερον. Εἶμαι δὲ βέβαιος ὅτι καὶ οἱ κ.κ. Μέτοχοι, ἐκτιμῶντες αὐτὸν καὶ τὰς ὑπερόχους αὐτοῦ ὑπηρεσίας, θέλουσιν ἐμπιστευθῇ αὐτῷ τὴν διοίκησιν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ὡς Διαδόχῳ μου. Θέλει δ' οὗτος ἔχει τὴν πολύτιμον συνεργασίαν προσωπικότητος οἵα ἡ τοῦ κ. Ἰω. Εὐταξία.

Παρακαλῶ νὰ δεχθῆτε τὴν διαβεβαίωσιν τῆς πρὸς ὑμᾶς ἐξαιρέτου τιμῆς καὶ ὑκολήψεώς μου.

Ὁ Διοικητὴς
Στ. Στρέϊτ

Πρὸς τὸν κ. Στέφ. Στρέϊτ Διοικητὴν τῆς Ἐθν. Τραπέζης

Μετὰ λύπης εἰλικρινοῦς καὶ ἀμερίστου τὸ Δ. Συμβούλιον τῆς Ἐθν. Τραπέζης ἔλαβε γνῶσιν τῆς ἀνακοινωθείσης αὐτῷ παραιτήσεως ὑμῶν ἀπὸ τῆς Διοικήσεως τῆς Ἐθν. Τραπέζης. Ἡ τόσον μακρά, ὅσον καὶ τὰ μάλιστα ἔξοχος, ὑπηρεσία ὑμῶν παρὰ τῇ Τραπέζῃ, ἡ εὔρυνσις καὶ ἀνάπτυξις τῶν ἐργασιῶν τῆς Τραπέζης, καὶ αἱ μεγάλαι συντελεσθεῖσαι μεταβολαὶ ἐπὶ τὸ βέλτιον καὶ κατὰ τὸν χρόνον τῆς Διοικήσεως ὑμῶν, συνέδεσαν τοσοῦτον στενῶς

τὸ ὄνομα ὑμῶν πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, ὥστε μετὰ πολλοῦ πόνου θὰ εἶνε δυνατὸν καὶ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ὡς καὶ ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τῶν μετόχων νὰ ἐξοικειωθῶσι πρὸς τὴν ἰδέαν τοῦ ὁριστικοῦ ὑμῶν ἀποχωρισμοῦ ἀπὸ τῆς Διοικήσεως τῆς Τραπέζης.

Πληροφορηθέντες ἐν τούτοις ὅτι ἡ ἀπόφασις ὑμῶν περὶ ἀποχωρήσεως εἶνε δυστυχῶς ἀμετάτρεπτος, καὶ ἐν τῇ πεποιθήσει ὅτι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι δὲν θὰ ἀποστερήσητε τὴν Τράπεζαν τῆς ὑπερόχου πνευματικῆς ὑμῶν ἀρωγῆς καὶ τοῦ κύρους τῆς ὑμετέρας προσωπικότητος, προέβημεν εἰς σύγκλησιν ἐκτάκτου Γεν. Συνελεύσεως τῶν μετόχων διὰ τὴν 20 Ἰανουαρίου 1911, ἥτις ν' ἀποφανθῇ περὶ τῆς ἀποδοχῆς τῆς παραιτήσεως ὑμῶν καὶ περὶ ἐκλογῆς τοῦ Διαδόχου ὑμῶν ἐν περιπτώσει ἀποδοχῆς.

Ἐκδηλοῦντες καὶ αὖθις τὴν λύπην ἡμῶν καὶ ἐκφράζοντες ἐξ ὀνόματος τῆς Ἐθν. Τραπέζης βαθεῖαν εὐγνωμοσύνην διὰ τὴν διοίκησιν ὑμῶν, ἥτις θὰ σημειώσῃ ἀληθῆ ἐποχὴν διὰ τὴν ἱστορίαν τῆς Ἐθν. Τραπέζης, διατελοῦμεν μετὰ τοῦ προσήκοντος σεβασμοῦ.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον

Μετὰ τοῦτο ἡ Συνέλευσις ἀπεδέχθη τὴν παραίτησιν τοῦ κ. Στρέϊτ καὶ προέβη εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ νέου Διοικητοῦ ἐκλεγέντος παμψηφεὶ τοῦ κ. Ἰωάννου Βαλαωρίτου. Ὁ κ. Βαλαωρίτης εἰδοποιηθεὶς περὶ τοῦ ἀπολέσματος προσῆλθεν εἰς τὴν Συνέλευσιν καὶ ὡμίλησε διὰ μακρῶν πρὸς τοὺς Μετόχους. Ἡ ὁμιλία τοῦ κ. Βαλαωρίτου σαφὴς καὶ γλαφυρά, κατ' ἀρχὰς μὲν ἦτο μία ἀνασκόπησις τῆς ἱστορίας τῆς Τραπέζης ἀπὸ τῶν πρώτων ἐτῶν τῆς συστάσεώς της καθ' ἣν ἐξελάμψαν Διοικηταὶ τῆς ἐπιβολῆς τοῦ Γ. Σταύρου, Μάρκου Ρενιέρη, Π. Καλλιγᾶ, καὶ ἦτο τοῦτο ὀφειλομένη τιμὴ πρὸς αὐτούς, εἶτα δὲ δίκαιον ἐγκώμιον πρὸς τὸν ἀπερχόμενον γεραρὸν ἄνδρα ὅστις κατηγάλωσε τὰς γνώσεις του, τὴν εὐφυΐαν του, τὴν μόρφωσίν του, τὴν δραστηριότητά του, διὰ τὴν πρόοδον τῶν ἐργασιῶν τῆς Τραπέζης, ἥτις ραγδαία ἐπῆλθε κατὰ τὸ ὑπερδεκατετραετὲς διάστημα τῆς σώφρονος Διοικήσεώς του. Τελευτῶν ὁ κ. Βαλαωρίτης κατεδήλωσε τὸν εὐγενῆ πόθον ὅπως διατηρήσῃ οὐχὶ μόνον ἀκεραίας, ἀλλὰ καὶ προοδευούσας, τὰς ὡραίας παραδόσεις τόσον ζηλευτοῦ παρελθόντος, ηὐχαρίστησε τοὺς ἐκλέξαντας αὐτὸν καὶ προέτεινε πρὸς ψήφισιν — γενομένας δεκτὰς ὁμοθύμως — τὰς ἑξῆς προτάσεις τοῦ Συμβουλίου τῆς Τραπέζης.

α') Νὰ ἐκλεχθῇ ὁ παραιτούμενος Διοικητής, Ἐπίτιμος Διοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

β') Νὰ ἀναρτηθῇ ἡ εἰκὼν αὐτοῦ ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Συμβουλίου καὶ ἡ προτομὴ αὐτοῦ νὰ στηθῇ ἐν τῇ Στοᾷ τῆς Τραπέζης.

γ') Νὰ ἀφεθῇ αὐτῷ ἰσοβίως καὶ προσωπικῶς ἡ χρῆσις τῆς οἰκίας, ἐν ᾗ κατοικεῖ.

δ') Νὰ χορηγηθῇ αὐτῷ σύνταξις ἴση πρὸς τὸν μισθὸν αὐτοῦ εἰς βάρος τοῦ ταμείου τῶν συντάξεων καὶ πρόσθετον ἐπίδομα προσωπικὸν ἴσον τοῖς καταβληθεῖσι αὐτῷ ποσοστοῖς κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος εἰς βάρος τῆς Τραπέζης.

Οὕτως ἔληξεν ἡ ὡραία αὕτη ἑορτὴ καθ' ἣν ἐτιμήθη προσηκόντως μία ὑπέροχος φυσιογνωμία καὶ ἀνυψώθη ἐπαξίως εἰς τὴν ὑψηλὴν αὐτὴν θέσιν προσωπικότης ὑπὸ σπανίων ἀρετῶν κοσμουμένη.

Μετὰ τὴν ἐκλογὴν ἐγνώσθησαν μεταρρυθμίσεις τινὲς ἐν τῇ τραπέζῃ. Ὁ κ. Εὐταξίας χάριν τιμῆς θὰ παραμείνῃ ὁ μόνος Ὑποδιοικητὴς τῆς Τραπέζης, τὴν δὲ θέσιν τοῦ τέως Ὑποδιοικητοῦ θὰ καταλάβουν δύο Διευθυνταί, καὶ τοιοῦτοι ἐκρίθησαν οἱ κ. κ. Δροσόπουλος καὶ Μάξιμος ἐκ τῶν ἀνωτέρων καὶ πλέον διακεκριμένων ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης.

ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΙ ΛΕΣΧΑΙ ΕΙΣ ΛΟΝΔΙΝΟΝ

Εἰς Λονδῖνον ὑπάρχουσι πρὸ πολλοῦ λέσχαι γυναικῶν. Ἡ Sommer ville Club ἀριθμεῖ ὑπὲρ τὰ 800 μέλη. Εἶνε ἡ λέσχη τῶν ἀνεπτυγμένων γυναικῶν τῆς μεσαίας τάξεως καὶ τῶν λογίων δεσποινίδων, αἱ ὁποῖαι εἶνε ὑποχρεωμέναι νὰ κερδίζουν τὸν ἄρτον των παραδίδουσαι διάφορα μαθήματα.

Ἡ Alexandra Club εἶνε ἡ λέσχη τῶν κυριῶν τῆς ἀριστοκρατίας. Ἡ ἐτησία συνδρομὴ πέντε γκινέαι· ἤτοι 137 $^1/_2$ φράγκα.

Ἡ λέσχη αὕτη εἶνε πολυτελῶς ἐπιπλωμένη, ἀπαγορεύεται δ' ἡ εἴσοδος εἰς αὐτὴν τῶν ἀνδρῶν. Οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ ἀσχήμου φύλου δὲν εἶνε δεκτοὶ ἐκεῖ ὑφ' οἱονδήποτε πρόσχημα, οὐδ' ὡς πρόσκαιροι ξένοι. Ἡ λέσχη αὕτη ὅπου αἱ ἀριστοκράτιδες κυρίαι τῶν ἐπαρχιῶν ἔρχονται πολλάκις νὰ διέλθουν ἑβδομάδας ὁλοκλήρους, εἶνε κλειστή, ὡς μονή. Ὁ ἰατρὸς τῆς λέσχης εἶνε γυνή.

Ἡ Ponier Club εἶνε ὡσαύτως πολὺ ὡραία λέσχη καὶ γίνονται δεκταὶ εἰς αὐτὴν ὡς μέλη κυρίαι τῆς ἀριστοκρατίας καὶ τῆς μεσαίας τάξεως.

Ἡ πρώτη λέσχη τῶν ἐργατίδων, ἡ Soho Club, ἱδρύθη ὑπὸ τῆς μὶς Henly, καὶ ἀμέσως, εἴκοσιν ὅμοιαι λέσχαι ἱδρύθησαν εἰς τὴν αὐτὴν συνοικίαν. Ἡ Soho Club εἶνε ἀνοικτὴ ἀπὸ τῆς ἑβδόμης πρωϊνῆς μέχρι τῆς ἑνδεκάτης ἑσπερινῆς. Ἡ ἐτησία συνδρομὴ εἶνε δύο σελλίνια, ἔχει ἑστιατόριον, ὅπου αἱ ἐργάτιδες δύνανται νὰ τρώγωσι μὲ ὀλίγα ἔξοδα. Ἔχει πρὸς τούτοις διὰ τὴν ψυχαγωγίαν τῶν μελῶν της ἀναγνωστήριον καὶ αἴθουσαν χοροῦ. Δύνανται ἀκόμη νὰ διδάσκωνται κατὰ τὰς ὥρας τῆς σχολῆς των καὶ νὰ μανθάνωσιν ᾄσμα καὶ μουσικήν· ἡ λέσχη των ἔχει πέντε κλειδοκύμβαλα.

«Ἐκ τῆς Πρωΐας»

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Ἰανουάριος

Ὁ πρῶτος μὴν τῆς ἀνορθώσεως, διότι ἀπὸ τοῦ μηνὸς αὐτοῦ ἀρχίζει πραγματικῶς ἡ δρᾶσις τῆς Κυβερνήσεως, ἡ ὁποία διὰ τῆς νομοθετικῆς ὁδοῦ θὰ ἐπιδιώξῃ νὰ ἐφαρμόσῃ τὰ μέτρα ἐκεῖνα δι' ὧν νομίζει ὅτι θὰ βελτιωθῇ ἡ κατάστασις τοῦ τόπου μας. Ἐὰν κρίνωμεν αὐστηρῶς τὴν Κυβέρνησιν δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν, ὅτι δὲν ἐκέρδισεν ἐκ τῆς δράσεώς της κατὰ τὸ στάδιον τῶν ἐξελέγξεων τῆς Βουλῆς, ἐὰν τὴν κρίνωμεν ἐπιεικῶς, ὀφείλομεν νὰ μὴ ἐκφέρωμεν οὐδεμίαν κρίσιν καὶ νὰ ἀναμένωμεν τὴν περαιτέρω ἐργασίαν της. Τὸ τελευταῖον μᾶς φαίνεται καὶ ὀρθὸν καὶ δίκαιον καὶ ἐπιβεβλημένον διὰ τοὺς Λαούς, οἱ ὁποῖοι πρέπει μετὰ ψυχραιμίας νὰ ἀναμετρῶσι πᾶν μέτρον καὶ διάβημα τῶν ἐν τῇ ἐξουσίᾳ πολιτικῶν ἀνδρῶν των, πολὺ δὲ μᾶλλον τῶν ἤδη ἐν τῇ διακυβερνήσει τῆς χώρας κληθέντων, οἵτινες ζητοῦσι νὰ ἱδρύσωσιν ἐπὶ ἐρειπίων δημιουργηθέντων ἀπὸ κακοδιοίκησιν καὶ ἀπὸ ἐπαναστάσιν ἐξυγειάνασαν ἐν μέρει ἀλλὰ καὶ πολλὴν τὴν ἀνωμαλίαν προξενήσασαν.

✻

Τὸ σημαντικότερον γεγονὸς, καθ' ἡμᾶς, τοῦ ἤδη

λήξαντος μηνὸς εἶνε, ἐκτὸς τῆς λειτουργίας τοῦ ὑπουργείου τῆς Γεωργίας, καὶ ἡ ἄφιξις τῶν Διοργανωτῶν τοῦ στρατοῦ μας. Ἀσχέτως πρὸς τὴν ἱκανότητα τοῦ Γάλλου στρατηγοῦ κ. Ἐϊντοῦ, δι' ὃν ἡ φήμη πολλὰ τὰ καλὰ διέσπειρεν ἤδη, ἡ ἀνάθεσις τῆς διοικήσεως τοῦ στρατοῦ εἰς ξένους ὑπευθύνους Ἀξιωματικοὺς, εἶνε ἡ μεγαλειτέρα ἐγγύησις δυνατῆς βελτιώσεως τοῦ ποιοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατεύματος. Εἶνε ἀνάγκη νὰ μὴ αὐταπατᾶται τὸ Ἔθνος. Εἶνε ἀνάγκη ἡ ἀλήθεια νὰ μὴ ἀποκρύπτεται. Καὶ ἡ ἀλήθεια εἶνε, ὅτι, ἐὰν ἐλήφθησαν μέτρα ἐνισχύσεως τοῦ στρατοῦ μας διὰ πολεμοφοδίων, ὁπλισμοῦ κτλ. ὑπὸ ἔποψιν ὅμως βελτιώσεως ποιοῦ οὐδὲν μέτρον ἐλήφθη, οὐδ' ἦτο εὔκολον καὶ ἂν ἐπεχειρῆτο, νὰ ἐπετύγχανεν. Ἐὰν θελήσωμεν νὰ μεταδώσωμεν τὴν περιγραφὴν, τὴν ὁποίαν ἠκούσαμεν ἀπὸ τὸ στόμα πολλῶν ἐκλεκτῶν ἀξιωματικῶν μας περὶ τῆς σημερινῆς καταστάσεως τῶν ἀνδρῶν τοῦ στρατεύματος—στρατιωτῶν, ἀξιωματικῶν ἀνωτέρων καὶ κατωτέρων—θὰ εὑρισκόμεθα εἰς τὴν θλιβερὰν ἀνάγκην νὰ ἀναπαραστήσωμεν εἰκόνα ἀποθαρρυντικὴν καὶ ἀπογοητευτικήν. Ἔχομεν ἀξιωματικοὺς μορφωμένους, ἔχομεν ἀξιωματικοὺς ἀληθῶς φιλοδόξους, ἔχομεν ἀξιωματικοὺς χαρακτῆρος καὶ τοῦ καθήκοντος, ἔχομεν ὅμως περιβάλλον ἱκανὸν νὰ διαφθείρῃ καὶ τὸν πλέον ἰσχυρὸν ἄνδρα καὶ τοὺς πλέον ἠθικοὺς ἀξιωματικούς. Καὶ ἡ τελευταία ἐλπὶς μᾶς ἀπομένει, μαζὶ μὲ τὴν αὐστηρότητα καὶ δικαιοσύνην τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, ἡ Διοργανωτικὴ Ἀποστολὴ τοῦ Στρατοῦ, ἥτις θὰ λάβῃ ὑπευθύνως τὴν διοίκησιν μονάδων, προσοικειουμένη δὲ τοὺς ἀρίστους τῶν ἀξιωματικῶν μας, θὰ δυνηθῇ νὰ ἐπαναφέρῃ τὴν γαλήνην, τὴν ἁρμονίαν καὶ τὴν πειθαρχίαν εἰς τὸν ἐν κινδύνῳ ἀποσυνθέσεως εὑρισκόμενον στρατόν μας. Διὰ τοῦτο φρονοῦμεν ὅτι τὸ σπουδαιότερον γεγονὸς τοῦ μηνὸς αὐτοῦ εἶνε ἡ ἄφιξις τοῦ Γάλλου Στρατηγοῦ ἀρκεῖ οὗτος νὰ φανῇ ἀνώτερος προσωπικῶν συμπαθειῶν καὶ φιλοδοξήσῃ νὰ καταστῇ ὁ ἀληθὴς ἀναδημιουργὸς τοῦ τόσον ἀδικηθέντος Ἑλληνικοῦ στρατοῦ. Γεγονὸς ἐπίσης ἄξιον ἰδιαιτέρος μνείας εἶνε καὶ ὁ θάνατος τοῦ Ἄγγλου πολιτευτοῦ Δίλκε. Ἀξιοθρήνητος ἀντιπροσωπεία τῆς πατρίδος μας ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, κατώρθωσε νὰ περιορίσῃ τοὺς ἐν τῇ ξένῃ φιλέλληνας εἰς τὸ ἔσχατον ὅριον, αὐτὸ τὸ ἐλάχιστον ὅριον ἦλθεν ὁ θάνατος νὰ τὸ ἐλαττώσῃ ἐπὶ πλέον. Οὕτως ὁ Ἑλληνισμὸς, καὶ ἰδιαίτατα ἡ Κρήτη, ἀπεστερήθησαν πολυτίμου καὶ εἰλικρινοῦς προασπιστοῦ τῶν δικαίων των. Ἡ Ἑλλὰς ἐπισήμως, καὶ ἡ Κρήτη διὰ τοῦ κ. Μιχελιδάκη, καὶ ὁ Ἑλληνισμὸς διὰ τοῦ πανελληνίου Τύπου, ἐξεδήλωσαν τὴν πραγματικὴν καὶ ἀνυπόκριτον θλῖψίν των διὰ τὴν ἀπώλειαν τοῦ τιμημένου τέκνου τῆς Ἀγγλίας. Αὐτὸς ὁ θάνατος μᾶς ἐπενθυμίζει τὴν παγκοσμιοθρίαν, ἣν ἐπροξένησεν ἡ δριμύτης τοῦ καιροῦ κατὰ τὸν μῆνα τοῦτον εἰς σωρείαν συμπολιτῶν μας. Πρωτοφανῆς ἐσημειώθη ἀριθμὸς θανάτων ἰδίᾳ μεταξὺ τῶν γεροντοτέρων καὶ τῶν πλέον ἐξησθενισμένων ὀργανισμῶν, οὓς κατ' ἐξοχὴν ἔπληττεν ἡ ἀνιλεὴς γρίππη.

✣

Κάτι τι ποῦ μᾶς συνεκίνησε τὸν λήξαντα μῆνα ἦτο καὶ ἡ σύλληψις τοῦ Συνταγματάρχου Λαπαθιώτου διακεκριμένου ὄντως ἀξιωματικοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ. Ἤστραψαν λόγχαι, Ἀξιωματικοὶ προέβησαν εἰς ἐφόδους καὶ τὸ Φρουραρχεῖον καὶ τὰ Νοσοκομεῖα μετεβλήθησαν εἰς τιμητικὴν φυλακὴν τοῦ συνταγματάρχου καὶ ὁ κόσμος ἐπίστευσεν, ὅτι ἐξελίσσεται στρατιωτικὸν δρᾶμα, ἄξιον τοῦ ἐνδιαφέροντός του καὶ τῆς προσοχῆς του. Εὐτυχῶς κατέληξεν εἰς σοβαρὰν μέριμναν διὰ τὴν πειθαρχίαν τοῦ στρατοῦ, ἥτις ἐκλονίζετο ἐκ τῆς προστριβῆς τοῦ Συνταγματάρχου μετὰ ἁπλῶν ὑπαξιωματικῶν. Ἡ Κυβέρνησις καὶ τοῦτο ἠθέλησε νὰ τιμωρήσῃ, καὶ παρέπεμψε τὸν κ. Συνταγματάρχην εἰς ἀνακριτικὸν Συμβούλιον, ὅπερ φρονοῦμεν δὲν θὰ θελήσῃ νὰ ἀπομακρύνῃ ἀπὸ τὸν στρατὸν τόσον χρήσιμον καὶ ἐπίλεκτον Ἀξιωματικόν.

ΕΥΓΕΝΙΑ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗΝ ΚΙΝΗΣΙΝ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Ἐνώπιον τοῦ αὐτοῦ πυκνοῦ ἀκροατηρίου, τὸ ὁποῖον παρηκολούθησεν ἐφέτος τὰς ἀπογευματινὰς τοῦ Ὠδείου, ἐδόθη ἡ πρώτη συναυλία τῆς ὀρχήστρας τοῦ Ὠδείου κατὰ τὴν ὁποίαν ἐξετελέσθη ἡ ἀτελὴς συμφωνία τοῦ Schubert, τὸ γνωστὸν κονσέρτο τοῦ Mendelsson διὰ βιολὶ μὲ συνοδείαν ὀρχήστρας, χαρακτηρισμένο τέλεια ἀπὸ τὸ ἁρμονισμένο παίξιμο τοῦ κ. Bustindui, τὸ κονσέρτο τοῦ Liszt συνοδευόμενο μὲ τὴν ὀρχήστρα, καὶ τραγούδια ἀπὸ τοὺς Hugenots τοῦ Meyerbeer. Ἡ ἐκτέλεσις, ὅπως πάντοτε, ὑπῆρξεν ἄμεμπτος μὲ τὴν ἀρτιότητα τοῦ συνόλου καὶ τὴν ἀκρίβειαν τῆς tonalité τὴν ὁποίαν παρουσιάζει ἡ ὀρχήστρα ἀφ' ὅτου ἀνέλαβε τὴν διεύθυνσίν της ὁ κ. Marseek. Εἶνε ὅμως παράδοξον γιατὶ τὸ Ὠδεῖον Ἀθηνῶν ἐπιμένει μὲ τόσον φυλάργυρον συντηρητικότητα, μὲ τόσην ἀποκλειστικότητα, νὰ ἐπαναλαμβάνῃ ἐφέτος συναυλίας αἱ ὁποῖαι ἐξετελέσθησαν καὶ ἄλλοτε καὶ νὰ φαίνεται κάπως διστακτικὸν εἰς συνθέσεις αἱ ὁποῖαι δὲν ἠκούσθησαν ἀκόμη εἰς τὰς Ἀθήνας, ἀντιθέτως πρὸς τὴν περυσινὴν περίοδον ἡ ὁποία ὑπῆρξεν ἐξαιρετικῶς πλουσία καὶ προοδευτική. Καὶ θὰ ἠδύχετο κανεὶς νὰ ἐπανελαμβάνοντο αἱ συναυλίαι αὐταὶ εἰς ἕνα τέτοιον τόνον καὶ εἰς εὐρυτέραν κλίμακα μὲ ὅσον τὸ δυνατὸν ὀλιγώτερον φόρτωμα ἀπὸ κονσέρτα (consertos) ὥστε ἡ ἀπόλαυσις τῆς ὀρχήστρας νὰ ἦνε πλέον ἄδολος καὶ ὁλοκληρωτική.

Ἀπὸ τὰς σπανιωτέρας αἰσθητικὰς ἀπολαύσεις ἦτο ἡ συναυλία τῆς Δίδος Καλογεροπούλου, consertiste τῶν conserts Lamoureux, μὲ τὴν τελείως ἀκριβῆ καὶ διαυγῆ φωνήν της καὶ τὸ κοντσέρτο τοῦ κ. Longobardi ὁ ὁποῖος ἄλλην μίαν φορὰν ἐδείχθη ἀληθινὸς ἀριστοτέχνης τοῦ πιάνου.

Ἡ συναυλία τοῦ κ. Καλομοίρη μᾶς ἔδωσε μίαν πλήρη εἰκόνα τῆς μουσικῆς του σκέψεως τῆς τόσον συνθέτου καὶ πολυρρύθμου.

Ἡ σονάτα γιὰ πιάνο, μὲ θέματα ἐκτάκτως ἐκλεκτὰ καὶ πρωτότυπα, ἀρωματισμένα μὲ τὸ βουνήσιο μῦρο τῆς Ἑλληνικῆς ψυχῆς, ὅπως καὶ ἡ διπλῆ φοῦγκα (fugue) γιὰ δύο πιάνα, τόσον ἀναδεικτικὴ τῆς τέχνης καὶ τῆς ῥωμαλέας ἐμπνεύσεως τοῦ συνθέτου, συνήρπασαν τὸ ἀκροατήριον. Καὶ ἐκεῖ ποῦ ἐφάνη ἀληθινὰ ὑπέροχος ἦτο τὰ τραγούδια του. Ὁ κ. Καλολοίρης ἠμπορεῖ δίκαια νὰ καυχηθῇ ὅτι κανεὶς δὲν κατώρθωσε νὰ συλλάβῃ ὅπως αὐτὸς τὸ πνεῦμα τοῦ δημοτικοῦ μέλους καὶ νὰ τὸ ἀποδώσῃ σὲ μία ἐξαισία ἄνθησι τόσο πλουσία ὅσο καὶ ποιητική. Γ. Σ.

ΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΑΙ ΦΥΛΑΚΑΙ

Τὰ ἀποκαλυφθέντα, διὰ τῆς α' Ἀκροπόλεως, εἰς τὰς φυλακὰς Ἀβέρωφ, ὅπου κρατοῦνται οἱ διὰ χρέη προσωποκρατούμενοι, δίδουσι τὴν πλέον θλιβερὰν εἰκόνα διὰ τὸν ἀνελεύθερον καὶ βάρβαρον αὐτὸν τόπον. Καὶ ἡ εἰκὼν αὕτη τῆς βαρβαρότητος καθίσταται ἀκόμη ἐντονοτέρα ὅταν σκεφθῶμεν ὅτι εἰς πλείστας ὅσας πόλεις τοῦ Κράτους, ὅπου ὑπάρχουσι φυλακαί, ἐπαναλαμβάνεται ἡ αὐτὴ φρικιαστικὴ καὶ ὀδυνηρὰ κατάστασις. Δὲν θίγομεν τὸ τυπικὸν μέρος τοῦ πράγματος, διότι ἐννοοῦμεν νὰ μὴ κλονίζωμεν τὸ νόμιμον καθεστώς, ὅσον καὶ ἂν τοῦτο εἶνε ἐλαττωματικόν, θὰ ἠθέλαμεν ὅμως ἀπό ἕνα ἀναμορφωτὴν Ὑπουργόν, ὅπως κοινῶς θεωρεῖται ὁ νῦν Ὑπουργός, μίαν ἰδιαιτέραν προσπάθειαν, ὅπως ἀρθῇ τὸ ταχύτερον ἡ κηλὶς αὕτη τῆς δυστυχίας καὶ τῆς ὀδύνης τὴν ὁποίαν τὸ ἐπίσημον Κράτος ἐγκολάπτει εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος καὶ τὴν Ἑλληνικὴν φυλήν.

Δὲν ζητοῦμεν λοιπόν, νὰ διατάξῃ ὁ Ὑπουργὸς παρὰ τὸν νόμον, τὴν ἀπελευθέρωσιν ἀνθρώπων ὀφειλόντων ὃ δραχμός, ἢ 10 δραχμάς, ἢ 50 δραχμὰς, ἢ καὶ 100 δρ. εἰς τὸ Δημόσιον· δὲν ζητοῦμεν νὰ δωρῇ, τὸ περίφημον αὐτὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον τὰ χρέη τῶν πολιτῶν χάριν φιλανθρωπίας ἢ πολιτισμοῦ, μ ο λ ο ν ό τ ι ε ἶ ν ε ὑ π ο χ ρ ε ω μ έ ν ο ν ν ὰ δ α π α ν ᾷ δι' ἕ κ α σ τ ο ν κ ρ α τ ο ύ μ ε ν ο ν Δ ρ . 1 0 9 . 5 0 εἰς δ ι α τ ρ ο φ ή ν τ ο υ, δὲν τὸ ζητοῦμεν, ἀφ' οὗ οἱ Ἑλληνικοὶ νόμοι ἐπιβάλλουν εἰς τοὺς ἐκτελεστὰς των τὸν τραγέλαφον αὐτόν, τῆς θετικῆς δαπάνης δρ.109 50/0 διὰ τὴν ἀμφίβολον εἴσπραξιν δρ. πέντε ἢ δέκα ἢ ἑκατόν· ζητοῦμεν ὅμως ἀπὸ τὸν πολιτισμένον καὶ ἀνορθωτὴν Ὑπουργὸν μίαν λύσιν ἡ ὁποία καὶ τὴν πολιτείαν ν' ἀνακουφίζῃ ὑλικῶς καὶ τὸν πολίτην ν' ἀφίνῃ ἐλεύθερον εἰς τὰ ἔργα του καὶ μακρὰν τῆς μολυσμένης ἀτμοσφαίρας τῶν Ἑλληνικῶν δεσμωτηρίων—ὅπου ἀργία μήτηρ πάσης κακίας— καὶ τὴν φιλανθρωπίαν, δεῖγμα ἀληθοῦς πολιτισμοῦ, νὰ ἐξυπηρετῇ. Καὶ θὰ ἠθέλαμεν παρὰ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τὴν ἐφαρμογὴν ἁπλουστάτου μέτρου. Θὰ ἠθέλαμεν νὰ ζητήσῃ τὴν καταβολὴν τῶν ὀφειλομένων ὑπὸ τῶν δυστυχῶν χρεωφειλετῶν διὰ τῆς προσωπικῆς των ἐργασίας. Ἐὰν εἴρχετο εἰς συνεννόησιν ἡ ὑπηρεσία τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης μετὰ τοῦ Δήμου Ἀττικῆς ἢ ἄλλης Δημοσίου Ὑπηρεσίας ἐχούσης ἀνάγκην ἐργατικῶν χειρῶν, θὰ ἠδύνατο νὰ χρησιμοποιήσῃ τοὺς προσωποκρατουμένους ὡς ἐμμίσθους ἐργάτας ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν ἀσθενεστάτης στρατιωτικῆς δυνάμεως — περιττῆς ἄλλως ἀφ' οὗ οἱ φυλακισμένοι δι' ἐργασίας ὡρισμένων ἡμερῶν θὰ ἀπέκτων τὴν ἐλευθερίαν των—καὶ οὕτως, εἰσπράττουσα τὸ τίμημα τῆς ἐργασίας ὡς καταβολὴν τοῦ χρέους τῶν φυλακισμένων θὰ εὑρίσκετο εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ ἀποδώσῃ εἰς τὴν κοινωνίαν ἀ ν θ ρ ώ π ο υ ς τὰς ἀθλίας ἐκείνας ὑπάρξεις τὰς ὁποίας ὑπὸ τόσον ἀγρίους καὶ βαρβάρους ὅρους κρατεῖ εἰς τοὺς τέσσαρας τοίχους μιᾶς σκοτεινῆς φυλακῆς. Δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι ἡ ἁρμοδία ὑπηρεσία τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης, τῆς ὁποίας προΐσταται νέος ἀνήρ, εὐρωπαϊκῆς μορφώσεως, ὑπέβαλεν ἤδη τὰ ἀναγκαῖα μέτρα καὶ ἀναμένομεν παρὰ τοῦ προοδευτικωτάτου Ὑπουργοῦ τὴν ταχίστην ἐφαρμογήν των.

Ζ.

Ο ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ ΔΑΜΙΑΝΟΣ

Τηλεγράφημα δημοσιευθὲν εἰς τὸν ἡμερήσιον τύπον διεκήρυξεν ὡς πλαστὰς τὰς ἐπιστολὰς ἐκείνας αἵτινες ἐδημοσιεύθησαν ὡς γραφεῖσαι ὑπὸ τῆς Μακαριότητός του καὶ κατὰ τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Πατριάρχου Ἰωακείμ. Αὐτὸς ὁ Πατριάρχης Δαμιανὸς καὶ ἡ Υ. Πύλη διέψευσαν τὸ περιεχόμενον τῶν ἀνιέρων ἐκείνων ἐπιστολῶν καὶ ἀνεκούφισαν τὸν Ἑλληνικὸν Λαὸν ταραχθέντα πρὸς στιγμὴν ἀπὸ τὴν λύσσαν λέξεων, φράσεων καὶ διανοημάτων, ἅτινα ἐλέχθησαν ὅτι μία ἐκκλησιαστικὴ κορυφὴ ἀπηύθυνεν πρὸς ἄλλην.

Εἶνε ἀληθὲς ὅτι οὐδεὶς ἐχεφρονῶν ἐπίστευσεν εἰς τὰς τερατώδεις καὶ ἀντιχριστιανικὰς ἐκείνας ἐκφράσεις καὶ εἶνε λυπηρὸν ὅτι εὑρέθησαν ἑλληνικαὶ ἐφημερίδες αἵτινες, καλῇ τῇ πίστει, ἐδημοσίευσαν καὶ ἀναδημοσίευσαν αὐτάς. Καὶ χάριν τοῦ γοήτρου τῶν δρώντων προσώπων καὶ ἐκ τοῦ φυσικοῦ δισταγμοῦ μήπως τὰ ἔγγραφα ταῦτα εἶνε πλαστά, ἔπρεπε νὰ μὴ ἴδωσι ταῦτα τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος.

Ἡ ἐκκλησία μας ὑφίσταται κλονισμούς, παλαίει καὶ ἀγωνίζεται διαρκῶς καὶ ἐπιβάλλεται εἰς πάντα Ἕλληνα ἡ προσπάθεια πρὸς ἀνακούφισιν αὐτῆς. Δυστυχῶς μὲ ὅλον τὸν πατριωτισμόν μας δὲν ἀντιλαμβανόμεθα ἐνίοτε ὁποίων δεινῶν γινόμεθα πρόξενοι διὰ τῆς ἐπιπολαιότητός μας. Λυπούμεθα δὲ ἰδιαιτέρως, διότι ἐποτίσθη καὶ πάλιν πικρίας Ἱεράρχης τοῦ ὁποίου ἡ ἀγαθότης καὶ ἡ καλοσύνη καὶ ἡ πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπη εἶνε ἀρεταὶ τὰς ὁποίας καὶ οἱ μεγαλείτεροι ἐχθροί του ἐσεβάσθησαν καὶ ἐξετίμησαν. Ὡς δὲ εὐχαρίστως ἐμάθομεν καὶ αὐτὸς ὁ Ἰωακεὶμ μετ' ἀγανακτήσεως ἀπέκρουσε τὰ ἀνίερα αὐτὰ δημοσιεύματα.

Ο ΧΟΡΟΣ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΑΣΥΛΟΥ ΤΩΝ ΑΝΙΑΤΩΝ ΚΑΙ Η ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΤΗΣ ΠΟΛΥΚΑΙΝΙΚΗΣ

Μετὰ τὴν θαυμασίαν ἑορτὴν τοῦ Φθισιατρείου τὸ Βασιλικὸν Θέατρον συνεκέντρωσεν ἐκ νέου ἄφθονον κόσμον ἐπίλεκτον καὶ ὡραῖον. Ἐδίδετο ὁ ἐτήσιος χορὸς ὑπὲρ τοῦ Ἀσύλου τῶν Ἀνιάτων καὶ ὁ κόσμος ἅθρόος ἔσπευδε νὰ συμμετάσχῃ εἰς αὐτόν. Εἶνε γνωστὸν μετὰ πόσης ἐπιμελείας καὶ τάξεως διοργανοῦται κατ' ἔτος ἡ φιλανθρωπικὴ αὕτη ἑορτὴ ὑπὸ τῆς ἀκατοπονήτου Προέδρου τοῦ Σωματείου ἀξιοτίμου κ. Ἑλένης Νεγρεπόντη καὶ τῶν ἄλλων κυριῶν τῶν ἀποτελουσῶν τὸ Διοικητικὸν αὐτοῦ Συμβούλιον.

Ἡ πόλις κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην ἐδέχετο πυκνὰς νιφάδας χιόνος, ἡ ἀτμόσφαιρα διαρκῶς καθίστατο ψυχροτέρα, οἱ δρόμοι περιεβάλλοντο μὲ τὸ ἀτελείωτον λευκὸν χαλί των καὶ αἱ ὡραῖαι μας καὶ αἱ κομψαί μας καὶ αἱ χαριτωμέναι μας ἐλάμβανον τὴν ἄγουσαν πρὸς τὸ Β Θέατρον. Συνεκεντρώθη δὲ ἐκεῖ, ἐκτὸς τῶν Βασιλοπαίδων, καὶ τὸ Διπλωματικὸν Σῶμα καὶ ἀρκετοὶ ἐκ τῶν ἐπισήμων καὶ μακρὰ σειρὰ ἐκ τῆς ἀνωτέρας τάξεως τῆς κοινωνίας μας. Διὰ τὴν ὅλην ἐπιτυχίαν συγχαιρόμεθα εἰλικρινῶς τὴν διακεκριμένην δέσποιναν τῶν Ἀθηνῶν κ. Ε. Νεγρεπόντη.

Μετὰ τινας ἡμέρας ἡ αὐτὴ συγκίνησις τῶν ἀνωτέρων τάξεών μας, ἡ αὐτὴ συγκέντρωσις, εἰς τὸ Β. Θέατρον ὅπου διωργανοῦτο συναυλία ὑπὲρ τῆς ἐν Ἀθήναις Πολυκλινικῆς κατ' ἐξοχὴν Σωματείου χρησίμου καὶ πρακτικοῦ. Τὴν συναυλίαν διωργάνωσεν ἡ ὑπὸ τὴν Προέδρον κ. Πάλλη Ἐπιτροπὴ ἐκ Κυριῶν ἔλαβε δὲ μέρος εἰς αὐτὴν ἡ διακεκριμένη Ἑλληνὶς καλλιτέχνις Δις Καλογεροπούλου ἡ ὁποία διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν ἐγοήτευσε τὸ Ἀθηναϊκὸν κοινὸν καὶ ἔδρεψε δάφνας ἀνταξίας τῆς φήμης της καὶ τῆς ἐξόχου καλλιτεχνικῆς της ἰδιοφυΐας.

ΟΛΙΓΟΣΤΙΧΑ

— Ὁ θερμὸς φίλος τῆς Ἑλλάδος κ. Ἑρρ. Ροσεφὼρ ἐδημοσίευσεν εἰς τὴν «Πατρίδα» τῶν Παρισίων ἄρθρον τοῦ ἰσχυροῦ καὶ τολμηροῦ καλάμου του ὑπὲρ τῆς Κρήτης.

— Εὐτυχῶς ὅτι εἰς τινας Εὐρωπαϊκὰς πόλεις ὑπάρχουν Ἕλληνες, ἄξιοι τοῦ ὀνόματός των, οἱ ὁποῖοι, ὑπὲρ τοὺς περιφήμους ἐπισήμους ἀντιπροσώπους μας κοιμωμένους συνήθως καὶ φιλοδοξοῦντας ἕνα δίστιχον εἰς τὰ κοινωνικὰ τῶν ἐφημερίδων, ἐργάζονται διὰ νὰ συγκρατῶσι καὶ ἐνθουσιῶσι τοὺς ὀλίγους ἐναπομείναντας φίλους τῆς Ἑλλάδος.

— Ἱδρύθη μεγάλη Μακεδονικὴ Καπνεμπορικὴ Ἑταιρία, μὲ ἕδραν τὸ Λονδῖνον, καὶ μὲ Ὑ)ματα τὸ Βερολῖνον, Λειψίαν, Ἀμβοῦργον, Θεσσαλονίκην, Καβάλλαν, Κάϊρον κτλ.

— Μετέχουσι ταύτης ὁ κ. Τσανακλῆς, ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν, καὶ ὁ ἐν Καβάλλα γνωστὸς μεγαλέμπορος πατριωτικώτατος κ. Γρηγοριάδης, ὅστις καὶ διωρίσθη Γενικὸς Διευθυντὴς τῆς Ἑταιρίας συγχωνεύσας τὸν οἶκόν του μετὰ τῆς Ἑταιρίας ταύτης, καὶ ἄλλοι κεφαλαιοῦχοι καὶ καπνέμποροι.

— Τὸ Κεφάλαιον ὡρίσθη εἰς 6,000,000, ἑκάστη δὲ μετοχὴ εἰς 1 ἀγγλ. λίραν.

— Εὐχόμεθα πλήρη ἐπιτυχίαν.

— Ἡ Θεσσαλία ἀπειλεῖται ἀπὸ τοὺς ἀρουραίους. Εἶνε ἀληθὲς ὅτι δὲν δύναται νὰ καταλογισθῇ ἡ πληγὴ αὕτη εἰς βάρος τοῦ νέου Ὑπουργείου, θὰ χρησιμεύσῃ ὅμως ὡς γνώμων τῆς δραστηριότητος καὶ τῆς ἀποφασιστικότητος τοῦ νέου Ὑπουργοῦ καὶ τοῦ νέου Τμηματάρχου τῆς Γεωργίας.

— Ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῶν ἐφετῶν βούλευμα ἀπαλάσσον τὸν κ. Μερκούρην τῶν κατ' αὐτοῦ κατηγοριῶν τοῦ κ. Πυρῆ ἐπὶ παραβάσει τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου.

— Τὸ δὲ νόστιμον, ὅτι βραδύτερον συνελήφθη ὁ κ. Πυρῆς διὰ κατηγορίας σχετιζομένας μὲ τὰς πρὸς τὸ δημόσιον συναλλαγάς του, μετὰ κράτησιν δὲ 24ωρον ἀπελύθη κατόπιν ἐγγυήσεως.

— Ἀρχηγὸς τῆς χωροφυλακῆς διωρίσθη ὁ Συνταγματάρχης τοῦ Πυροβολικοῦ κ. Δαγκλῆς.

— Θεωρεῖται ἐκ τῶν ἀρίστων Ἀξιωματικῶν τοῦ Στρατοῦ, ἐλπίζομεν δὲ ὅτι καὶ ἐν τῇ ὑψηλῇ ταύτῃ θέσει θὰ θελήσῃ νὰ μὴ διαψεύσῃ τὴν περὶ αὐτοῦ κρατοῦσαν ἐξαίρετον ἰδέαν.

— Ἐδημοσιεύθη τὸ προσχέδιον τοῦ Συντάγματος τὸ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως συνταχθέν. Ἐπ' αὐτοῦ ἀναμένεται ἐν τῇ Βουλῇ δεινὴ συζήτησις.

— Ἐξελέγη Πρόεδρος τῆς Βουλῆς ὁ κ. Ν. Στράτος Βουλευτὴς Αἰτωλοακαρνανίας.

— Κατὰ τὸ στάδιον τῆς προεξελέγξεως τῶν ἐκλογῶν ἀπέθανον οἱ Βουλευταὶ Κολοσσούκας, Λάζος, Παπαγιαννόπουλος, Κόρπας, Μακρῆς, Καπετανάκης.

— Καθ' ὅλον τὸν μῆνα ἐκλήθησαν διαδοχικῶς εἰς τὰ Ἀνάκτορα, εἰς ἐπίσημα γεύματα, ἅπασαι αἱ ἐν Ἀθήναις Πρεσβεῖαι.

— Ἡ ἀρχὴ ἐγένετο ἀπὸ τὴν Ἀγγλικὴν Πρεσβείαν.

— Λέγουν ὅτι ἡ θλῖψις τοῦ κ. Βενιζέλου ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Παπαδιαμάντη ἦτο ζωηρά.

— Ζωηρὰ συγκίνησις εἰς τὰ Ἀνακτοβούλια καὶ τοὺς παγκοσμίους πολιτικοὺς κύκλους ἐκ τῆς διαδόσεως ὅτι ἡ Γαλλορωσσικὴ συμμαχία ἐκπνέει.

— Ἡ Γερμανία προσοικειώθη τελείως τὴν Ρωσσίαν, ἡ δὲ τελευταία εἰς ἔνδειξιν τῆς πρὸς αὐτὴν ἐνθέρμου φιλίας ἀπέσυρε τὰ ἄφθονα στρατεύματά της ἀπὸ τὰ Ρωσσογερμανικὰ σύνορα.

— Οἱ Τοῦρκοι πολιτικοὶ τὰ ἔχουν χάσει.

— Οἱ ἰδικοί μας;

— Θαυμασίαν περιγραφὴν δίδει ἐν τῇ «Ἀκροπόλει» ὁ ἐν Βιέννῃ ἀνταποκριτής της κ. Νικολαΐδης διὰ τοὺς φωστῆρας τοῦ Ὑπουρ. τῶν Ἐξωτερικῶν πρὸς οὓς ἀπερίσκεπτοι Κυβερνήσεις ἀναθέτουν ὑπευθύνους ὑπηρεσίας.

— Κατὰ τὸ τελευταῖον ταξείδιόν μας ἠρωτήσαμεν διαπρεπῆ Ἕλληνα ἐν τῷ ἐξωτερικῷ περὶ τῶν ἐντυπώσεών του ἐκ τοῦ τέως ἐπιτετραμμένου τῆς πρεσβείας μας.

— «Θοῦ Κύριε φυλακὴν τῷ στόματί μου»..... ἡ ἀπάντησίς του.

— Προκομμένη Ἑλλάς.

— Περιγραφὴ ζωηρά, ἐν τῇ «Ἀκροπόλει», ἀποδεικνύει ὅτι καὶ μὲ πενιχρὰν καπνοπαραγωγὴν καὶ μὲ πλουσίαν καπνοπαραγωγὴν οἱ Ἀκαρνᾶνες... λιμώττουν.

— Καὶ ὅμως αὐτὸ τὸ τμῆμα τῆς Ἑλλάδος ἔχει ἀντιπροσώπους κοπτομένους ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τῆς πατρίδος.

— Ἀλλ' ἔστω, πταίουν καὶ οἱ ἴδιοι παραγωγεῖς οἱ ὁποῖοι δὲν συνεταιρίζονται...

— Ἀλλὰ γεννᾶται τὸ ζήτημα. Ποῖος τοὺς ἐδίδαξε περὶ συνεταιρισμῶν;

— Μήπως ἡ Γεωργικὴ Ἑταιρία ἠνωχλήθη διὰ τὰ ζητήματα αὐτά;

— Οἱ Νομάρχαι, οἱ ἱερεῖς, οἱ Διδάσκαλοι οἱ πρωτοστατοῦντες ἀλλοῦ ἐδῶ κοιμοῦνται.

— Τὸ δὲ ἀποτέλεσμα; Δίδει ἡ γῆ, δὲν δίδει, οἱ παραγωγῆς πάσχουν.

— Καὶ πάσχουν διότι ἀσυνείδητοι τινὲς ἔμποροι ἐκμεταλλεύονται τὴν στενοχωρίαν τῶν δυστυχῶν χωρικῶν· τοῦτ' αὐτὸ συμβαίνει καὶ εἰς τὴν καπνοπαραγωγὸν Ἀργολίδα.

— Εὐτυχία ἀπὸ τὴν γῆν, δυστυχία ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους.

— Ἡ «Ἀκρόπολις» δίδει τὴν γνώμην νὰ ἀνελάμβανεν ἡ φοιτητικὴ νεολαία τῆς Ἑλλάδος νὰ ἐξέφραζεν εἰς τὸν πολὺν καὶ ἀκούραστον Ροσεφὼρ τὰς εὐχαριστίας τοῦ Ἔθνους διὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ τελευταίου φιλελληνικοῦ ἄρθρου του.

— Ἡ «Ἀκρόπολις» εἶπεν, ἡ φοιτητικὴ νεολαία ἐσίγησεν.

— Ἔκαμαν καὶ οἱ δύο τὸ καθῆκόν τους καθ' ὃν τρόπον νομίζει ἕκαστος.

— Τοῦτο μᾶς ὑπενθυμίζει ἓν γεγονός, ὅπερ ἐπληροφορήθημεν εἰς Παρισίους, δεικνῦον πῶς μορφοῦται ὁ πολίτης, ὁ ἐπιστήμων εἰς τὰ ἄλλα Βαλκανικὰ Ἔθνη.

— Εἰς τὸ Παρίσι, δὶς τῆς ἑβδομάδος, ὁ ἐπιτετραμμένος τῆς Βουλγαρίας μεταβαίνει εἰς τὴν Λατινικὴν Συνοικίαν, ὅπου τὰ κέντρα τῶν συμπατριωτῶν του Φοιτητῶν, καὶ τοὺς συναντᾷ καὶ τοὺς φρονηματίζει, καὶ τοὺς ἐνθαρρύνει καὶ τοὺς ἀναπτύσσει τὸ πατριωτικόν των αἴσθημα.

— Οἱ τῆς Ἑλληνικῆς Πρεσβείας ἐν Παρισίοις θεωροῦν τοὺς Ἕλληνας τοὺς μεγαλειτέρους ἐχθρούς των.

— Ἐξαίρεσιν μόνον ἐπιδεικτικὴν ἐπιδεικνύουν εἰς τοὺς πλουτοκράτας.

— Πᾶς μὴ πλουτοκράτης εἶνε ἀδύνατον νὰ γίνῃ δεκτὸς καὶ νὰ ἀτενίσῃ τὸ ἱερὸν πρόσωπον τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Ἔθνους του.

— Εἰς τὴν Πρεσβείαν τοῦ Λονδίνου πᾶν τὸ ἀντίστροφον συμβαίνει.

— Εἰς πᾶσαν ὥραν καὶ πᾶσαν στιγμὴν ἡ Πρεσβεία εἶνε προσιτὴ διὰ πάντα Ἕλληνα.

— Καλὸν εἶνε ὁ κ. Βενιζέλος νὰ τὰ ἐξετάσῃ αὐτὰ τὰ ζητήματα.

— Τὰ ἠκούσαμεν ἀπὸ ὄχι ὀλίγους Ἕλληνας καὶ μάλιστα ἀπὸ Ἀξιωματικοὺς ἐκεῖ σπουδάζοντας.

— Παρετηρήσαμεν μίαν καταπληκτικὴν πρόοδον εἰς τὴν «Εἰκονογραφημένην» ὑπὸ ἔποψιν ἐκτυπώσεως εἰκόνων.

— Εἶχε δημοσιεύσει μίαν θαυμασίαν τρίχρωμον εἰκόνα ἱκανὴν νὰ τιμήσῃ κάθε ἐκδοτικὴν ἐπιχείρησιν.

— Χιόνι ἄφθονον ἔπεσεν εἰς τὰς Ἀθήνας.

— Οἱ Ἀθηναῖοι διεσκέδασαν καθ' ὅλους τοὺς τρόπους εἰς ὅλα τὰ σημεῖα τῆς πόλεως.

— Ὡραιότατον ἐπεισόδιον ἐσημειώθη μὲ τοὺς φοιτητὰς οἵτινες ἐπολιόρκησαν τὸ Ἀρσάκειον ἀναμένοντες τὴν ἔξοδον τῶν μαθητριῶν πρὸς ἐπίθεσιν.

— Καὶ οἱ φοιτηταὶ ἦσαν ἐπιθετικώτατοι. Εἶχον ἤδη τὴν κεκτημένην ταχύτητα ἐκ τοῦ μακροῦ παρὰ τὴν Βιβλιοθήκην χιονοπολέμου καὶ ὁρμητικοὶ διηυθύνθησαν πρὸς ἅλωσιν... τοῦ Ἀρσακείου.

— Αἱ μαθήτριαι καὶ αἱ διδασκάλισσαι ἔντρομοι ἀπεκλείσθησαν ἐντὸς τοῦ Ἀρσακείου ἕως οὗ..... στρατιωτικὴ δύναμις ἰσχυρὰ ἀνέλαβε νὰ τὰς προστατεύσῃ.

— Εἴχομεν καὶ μίαν ἀπεργίαν κατὰ τὸν μῆνα τοῦτον· τῶν ὑπαλλήλων τῶν ἠλεκτρικῶν τράμ.

— Ἦτο μία ἀπὸ τὰς σοβαρωτέρας λόγῳ τῆς ἐξελίξεως ἣν ἔλαβε καὶ τῶν συνεπειῶν αἵτινες μικροῦ δεῖν ἐπηκολούθουν.

— Ἡ συγκοινωνία διεκόπη ἐπὶ τριήμερον καὶ ὁ κόσμος ὁ συμπαθῶν πρὸς τοὺς ὑπαλλήλους ἤρχισε δυσφορῶν διὰ τὴν ἔλλειψιν τῶν μέσων τῆς συγκοινωνίας.

— Τὸ ἀποτέλεσμα ἦτο νὰ μετακινηθοῦν στρατιωτικαὶ δυνάμεις, νὰ ἀκουσθοῦν ἄπειροι πυροβολισμοί, νὰ ὑποφέρουν οἱ στρατιῶται μὲ τὰ ὑπερβολικὰ αὐτὰ ψύχη, νὰ δείξουν πρωτοφανῆ ἀνεκτικότητα καὶ εὐγένειαν οἱ ἄνδρες καὶ Ἀξιωματικοὶ τῆς χωροφυλακῆς, νὰ συλληφθοῦν ἀρκετοὶ ἀπεργοί, νὰ ἐλαττωθοῦν κάτι τι αἱ εἰσπράξεις τῆς Ἑταιρίας καὶ αἱ οἰκονομίαι τῶν ἀπεργῶν, νὰ λάμψουν πάλιν οἱ ὑπερασπισταὶ τῶν ἀδικουμένων καὶ νὰ...... ἐπαναρχίσῃ ἡ λειτουργία τῶν τράμ.

— Ἡ Βουλὴ ἐπεκύρωσε τὰς ἐκλογὰς τῶν ἀνηλίκων στηριχθεῖσα εἰς τὴν γνώμην τοῦ κ. Βενιζέλου, ὁρίσαντος ὅριον ἡλικίας μικρότερον τοῦ ὑπὸ τοῦ Συντάγματος ἐπιτρεπομένου.

— Ἠκύρωσε τὰς ἐκλογὰς τῶν κ. κ. Σκούφου, Κανάρη, Κεφαληνοῦ καὶ Δάλα ὡς δημοσίων ὑπαλλήλων, ὥρισεν ἀνακριτικὴν Ἐπιτροπὴν διὰ τὴν ἐκλογὴν Ἄρτης καὶ ἠκύρωσε τμήματα τινὰ τοῦ Νομοῦ Μεσσηνίας διὰ τοὺς 2 τελευταίους ἐπιτυχόντας τοῦ νομοῦ τούτου·

— Τὸ Θεοτοκικὸν κόμμα ἐξέδωκε φυλλάδιον ὑπεραπολογούμενον τῆς στρατιωτικῆς πολιτικῆς τοῦ κ. Θεοτόκη.

— Δὲν εἴδομεν ἀτυχῶς τὸ τεῦχος αὐτό.

— Αἱ καθ' ἑκάστην Πέμπτην λαμβάνουσαι χώραν συγκεντρώσεις τῶν διαφόρων Καλλιτεχνῶν καὶ Λογίων εἰς τὰς αἰθούσας τῆς «Πινακοθήκης» τοῦ κ. Καλογεροπούλου ἀναπληροῦσι μίαν αἰσθητὴν ἔλλειψιν τῆς καλλιτεχνικῆς καὶ φιλολογικῆς παρ' ἡμῖν κινήσεως.

ΒΙΒΛΙΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

Cassia et la Pomme d'Or. Par M. J. Psichari

Ἔχομεν ὑπ' ὄψιν μας μελέτην τοῦ κ. Ψυχάρη, Γαλλιστὶ ἐκδοθεῖσαν, περὶ τοῦ μύθου τῆς Κασσιανῆς καὶ τοῦ «Χρυσοῦ Μήλου». Βεβαίως ἡ διήγησις τοῦ πασιγνώστου τούτου μύθου παρέλκει τόσον περισσότερον ὅσον πᾶς Ἕλλην Χριστιανὸς ὀρθόδοξος γνωρίζει τὴν ὡραίαν ἱστορίαν τῆς ποιητρίας καὶ τοῦ ποιητοῦ τοῦ τροπαρίου «Κύριε ἡ ἐν πολλαῖς ἁμαρτίαις περιπεσοῦσα γυνή»! Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον διὰ τῶν γραμμῶν τούτων θέλομεν νὰ ἐξάρωμεν, εἶνε ἡ ἀκαταπόνητος ἐργασία καὶ μελέτη τοῦ κ. Ψυχάρη πρὸς πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν Βυζαντινὴν μυθολογίαν, τῆς ὁποίας δεῖγμα περισπούδαστον εἶνε ἡ μελέτη του περὶ τοῦ ἀνωτέρω μύθου. Ἐξετάζει, μετὰ γλωσσικῶν καὶ κριτικῶν παρατηρήσεων καὶ μετὰ μεγάλης ἐμβριθείας καὶ πρὸ παντὸς μεθοδικότητος, ὅλας τὰς πηγὰς τοῦ μύθου αὐτοῦ ἵνα ἀποκαλύψῃ τὴν φαντασίαν τῶν Βυζαντινῶν ἡ ὁποία τόσον σπανίως εἶχε τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐκδηλωθῇ μέσῳ τῆς ποιητικῆς ἐργασίας τῆς ἐποχῆς. Καταλήγει τέλος εἰς τὴν σκέψιν, ὅτι διὰ τῆς κριτικῆς βασάνου τῶν χρονογράφων καὶ τῶν ἁγιογράφων δύναταί τις νὰ συγγράψῃ τὴν τόσον ἀναγκαίαν μυθολογίαν τῶν Βυζαντινῶν.

Ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὁποῖον ἰδιαζόντως ἑλκύει τὴν προσοχὴν καὶ τὸν σεβασμὸν τοῦ ἀναγνώστου, εἶνε κυρίως, οὐχὶ τόσον ἡ τοῦ χειρογράφου τοῦ Μιχαὴλ Γλύκα ἐξέτασις καὶ μελέτη, ὅσον ἡ πληθὺς τῶν ἔργων καὶ κριτικῶν διαφόρων ἱστοριογράφων, χρονογράφων κτλ., οὓς ἐμελέτησε συγκρίνων αὐτοὺς πρὸς ἀλλήλους καὶ ἐξάγων ἐξ ἰδίας αὐτοῦ ἀντιλήψεως τὸ πόρισμα τῆς μελέτης του ἀναφορικῶς πρὸς τὸν χαρακτῆρα τῆς λαϊκῆς χρονογραφίας ἐν τῷ Βυζαντίῳ.

Ἡ μελέτη αὕτη περιλαμβάνεται εἰς 54 σελίδας, περιέχει δὲ ἑλληνιστὶ τὸ χρονικὸν τοῦ Βασιλέως Θεοφίλου καὶ πιστὴν αὐτοῦ μετάφρασιν γαλλιστί, ἐπίσης εἰς τὸ τέλος περιέχει ἑλληνιστὶ καὶ γαλλιστὶ τὸ χρονικὸν τοῦ «Μαγικοῦ καθρέπτου».

Σημ. Τὸ σοφὸν ἔργον τοῦ κ. Ψυχάρη ἔχει τὴν ἑξῆς ἱστορικὴν λεπτομέρειαν: Ὁ κ. Ψυχάρης ἐν τῇ ἐρεύνῃ τῶν ἱστορικῶν πηγῶν πρὸς πληρεστέραν μελέτην τοῦ θέματός του ἐζήτησε καὶ τὴν πνευματικὴν συνδρομὴν τοῦ Ἀρχιμανδρίτου τῆς ἐν Παρισίοις Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας κ. Γερμανοῦ Βασιλάκη, ἑνὸς τῶν ἀρίστων καὶ πλέον μορφωμένων ἐκ τῶν κληρικῶν μας. Ὁ κ. Βασιλάκης ἐπροθυμοποιήθη νὰ ὑποδείξῃ ὅλας τὰς πηγὰς εἰς τὸν κ. Ψυχάρην, οὗτος δὲ ἔκθαμβος διὰ τὸν πλοῦτον ὃν ὁ κ. Γερμανὸς ἔθεσεν εἰς τὴν ἀκαταπόνητον πολυμάθειάν του ἀπηύθυνεν εἰς αὐτὸν ἐπιστολὴν **ψυχαρικὴν** μὲν ἀλλὰ πλήρη ἀπὸ ἀληθινὸν θαυμασμὸν πρὸς τὴν ἀγαστὴν προθυμίαν καὶ τὴν ἄφθονον παροχὴν βοηθημάτων, ἅτινα διαρκῶς ὑπεδείκνυεν ὁ σοφὸς κληρικός. Τοῦτο ἐγίνεν ἀφορμὴ νὰ διεξαχθῇ ἀρκετὴ ἀλληλογραφία, ἥτις ἐγράφετο εἰς ἀρχαΐζουσαν γλῶσσαν ἐκ μέρους τοῦ κ. Βασιλάκη, εἰς ψυχάρειον δὲ ἐκ μέρους τοῦ κ. Ψυχάρη, ὅστις μετὰ πολλῆς εὐλαβείας ὁμιλεῖ διὰ τὴν γλαφυρότητα καὶ ἁρμονίαν τῆς γλώσσης τοῦ κ. Βασιλάκη!

Ὑγίεια : Μηνιαῖον περιοδικὸν ὑγιεινῆς καὶ πρακτικῆς ἰατρικῆς ἐκδιδόμενον ὑπὸ τοῦ ἰατροῦ κ. Α. Ι. Ἁρμοδίου. Συνιστῶμεν αὐτὸ ἐνθέρμως εἰς τὰς οἰκογενείας.

Ἡ Δρᾶσις : Ἑβδομαδιαία λαϊκὴ ἐφημερὶς ἐκδιδομένη εἰς Ρέθυμνον.

Ἔρευνα : Τὸ περιοδικὸν **Ἔρευνα** τοῦ κ. Δρακούλη τὸ εὐδοκίμως ἐπὶ ἔτη μακρὰ ἐκδιδόμενον μετετράπη ἐσχάτως εἰς **Ἑβδομαδιαίαν Σοσιαλιστικὴν Ἐφημερίδα** ὄργανον τῆς ἐργατικῆς ἰδέας. Ἐκ τοῦ τελευταίου τεύχους τῆς **Ἐρεύνης** ἐπιφυλασσόμεθα νὰ ἀναδημοσιεύσωμεν εἰς προσεχὲς τεῦχός μας θαυμάσιον λόγον τοῦ κ. Δρακούλη περὶ τῆς **Σημασίας τῆς Δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως.** Ὁ κ. Δρακούλης ἀπευθύνεται εἰς τοὺς δημοδιδασκάλους καὶ ἀναπτύσσει πρὸς αὐτοὺς θέμα ἐξόχως ἐνδιαφέρον, ἔχων ὡς βάσιν τὴν **πενίαν** καὶ τὴν **ἀμάθειαν.**

Ἐρανιστής : Μηνιαῖον περιοδικὸν τοῦ ἐν Σμύρνῃ Ἑλληνογερμανικοῦ Λυκείου τοῦ κ. Γιαννίκη. Ἐξεδόθη τὸ τεῦχος Ἰανουαρίου 1911 μὲ ὕλην πολλοῦ ἐνδιαφέροντος.

Ἑλικών : Σύγγραμμα περιοδικὸν ἐκδιδόμενον τρὶς τοῦ μηνὸς μετὰ παραρτήματος Δημοσιολογικοῦ καὶ Συζητικοῦ ἡ **Πνύξ.** Ἐκδίδεται ἐν Λεμεσῷ τῆς Κύπρου ὑπὸ τοῦ σοφοῦ κ. Ὀν. Ἰασονίδου.

Μέτοχος : Μία ἐκ τῶν σοβαρωτέρων Οἰκονομολογικῶν Ἐμπορικῶν καὶ Χρηματιστικῶν Ἐπιθεωρήσεων τῆς πρωτευούσης. Ἐκδίδεται ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος καὶ περιέχει ὕλην μεγίστου ἐνδιαφέροντος. Ὑπεύθυνος συντάκτης ὁ κ. Φούντης. Ἀπό τινος τὰ σπουδαιότερα αὐτῆς ἄρθρα τὰ δημοσιεύει καὶ εἰς γαλλικὴν γλῶσσαν. Καινοτομία οὐχὶ μικροῦ λόγου ἀξία. Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 121 τεῦχος ἀναγινώσκομεν μελέτην περὶ **τῆς ἀνυψώσεως τοῦ τόκου τῶν εἰς χρυσῶν παλαιῶν δανείων,** ἑλληνιστὶ καὶ Γαλλιστὶ δημοσιευομένην, ἄρθρον σχολιάζον τὸ καταστατικὸν τῆς Ἑταιρίας τοῦ Σιδηρ. Ἀθηνῶν-Πειραιῶς διὰ τοῦ ὁποίου ἀποδεικνύεται ὅτι πρὸς ζημίαν τῶν μετόχων παρέχονται ἄφθονοι ἀποζημιώσεις εἰς τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἀπόσπασμα ἐκθέσεως Ἐπιτροπῆς ὁρισθείσης πρὸς ἔλεγχον τῆς καταστάσεως τῆς Ἠλεκτρικῆς Ἑταιρίας, διὰ πρώτην φορὰν ἴσως ὑποβαλλομένης εἰς σοβαρὸν ἔλεγχον Ἑταιρίας παρ' ἡμῖν, καὶ ἄλλας μελέτας καὶ πληροφορίας χρηματιστικὰς καὶ οἰκονομολογικὰς ἀξίας πολλοῦ λόγου.

Νέον πνεῦμα : Μηνιαῖον περιοδικὸν εἰκονογραφημένον ἐκδιδόμενον ἐν Κων)πόλει. Διευθυντὴς ὁ κ. Ν. Τ. Παπαδημητρίου. Ἐξεδόθη τὸ τεῦχος τοῦ Ἰανουαρίου μὲ πολυποίκιλον ὕλην καὶ ὡραίας εἰκόνας.

Πινακοθήκη : Ἐξεδόθη μὲ ποικιλωτάτην ὕλην καὶ χρωματισὸν ἐξώφυλλον τὸ πρωτοχρονιάτικον τεῦχος τῆς «Πινακοθήκης». Περιεχόμενα : Νὲξ Χριστουγέννων, ὑπὸ Δ. Ι. Καλογεροπούλου.—Αἱ ἰοστέφανοι.—Ἐπιστολαὶ ἐκ Βενετίας. —Ὁ Βάγνερ καὶ ἡ Ἑλληνικὴ τέχνη. — Πέραν τῆς θλίψεως.— Βυζαντιναὶ διαλέξεις.—15 εἰκόνες κοσμοῦν τὸ τεῦχος κτλ.

Εἰς τὴν «Φιλοσοφικὴν καὶ Κοινωνιολογικὴν Βιβλιοθήκην» τοῦ κ. Γ. Φέξη ἐξεδόθησαν :

1ον) Ἡ **«Φιλοσοφία τῆς Τέχνης ἐν Ἑλλάδι»** τοῦ Η. Taine κατ' ἐπιμελημένην μετάφρασιν ὑπὸ Ἀχ. Ἀγαθονίκου. Ἡ ἐπιστημονικὴ καὶ κοινωνιολογικὴ κριτικὴ τοῦ διασήμου Ταὶν περὶ τῶν λόγων τῆς ἀναπτύξεως τῆς Καλλιτεχνίας, Ποιήσεως, Τραγῳδίας, Γλυπτικῆς, Ζωγραφικῆς, ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Ἑλλάδι περιέχονται εἰς τὸ βιβλίον αὐτό. Ἡ ποικιλία τῶν γνώσεων, ἡ κομψότης τῶν ἀντιλήψεων, ἡ γοητεία τοῦ ὕφους τὸ κάμνουν ἐξαιρετικὰ ἑλκυστικὸν καὶ προσιτὸν εἰς κάθε ἀναγνώστην.

2ον) Τὰ **«Φιλοσοφικὰ»** τοῦ Ἕλληνος φιλοσόφου Θ. Καῖρη. Τὰ «Φιλοσοφικὰ» εἶναι τὸ κεφαλαιῶδες ἔργον τοῦ ἐξόχου τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος ἠθικολόγου καὶ αἱρεσιάρχου Θ. Καῖρη, ὁ ὁποῖος ἔσχε μεγάλην ἐπίδρασιν παλαιότερα καὶ ἕως σήμερον. Αἱ ἰδέαι του περὶ Θεϊσμοῦ, περὶ Ἠθικῆς, περὶ Νόμων, περὶ Λογικῆς, περὶ Κόσμου κλπ. διατυποῦνται εἰς τὸ βιβλίον τοῦτο εὔληπτα καὶ σύντομα.

3ον) Ἡ **«Δύναμις καὶ Ὕλη»** τοῦ Luis Büchner, κατὰ μετάφρασιν τοῦ κ. Ἀν. Φαρμακοπούλου. Αἱ χημικαὶ καὶ βιολογικαὶ θεωρίαι τοῦ διασήμου Γερμανοῦ Φυσιολόγου Μπύχνερ, τείνουσαι εἰς ὑποστήριξιν τῶν ὑλιστικῶν γνωμῶν, διατυποῦνται εἰς τὸ πολύκροτον τοῦτο βιβλίον, ἄξιον μελέτης διὰ τὸν ἐπιστημονικὸν αὐτοῦ χαρακτῆρα, ἀνεξαρτήτως γνωμῶν καὶ πεποιθήσεων.

4ον) Ἡ **«Σονάτα τοῦ Κρούτζερ»** τοῦ Τολστόη, κατὰ μετάφρασιν τοῦ κ. Σπ. Φραγκοπούλου. Ὑπὸ τύπον διηγήματος, μὲ ἰδιαιτέραν φιλολογικὴν ἀξίαν, συνάμα δὲ καὶ μὲ δύναμιν συλλογισμοῦ, ἀναπτύσσει ὁ Τολστόη τὰς γνώμας του περὶ γάμου καὶ περὶ τῶν αἰτίων τῆς ἀνηθικότητος καθὼς καὶ τὰς βασιζομένας εἰς τὸν Χριστιανισμὸν ἀρχάς του περὶ ἀτομικῆς καὶ κοινωνικῆς ἠθικῆς.

Εἰς τὴν «Βιβλιοθήκην Ἀρχαίων Ἑλλήνων Συγγραφέων» τοῦ κ. Γ. Φέξη ἐξεδόθησαν :

1ον) Ἡ **«Ἠλέκτρα»** τοῦ Εὐριπίδου, κατὰ φιλολογικὴν μετάφρασιν τοῦ κ. Α. Τανάγρα. Ὁ Ὀρέστης καὶ ἡ ἀδελφή του Ἠλέκτρα θανατώνουν τὸν φονέα τοῦ πατρός των Αἴγισθον καὶ τὴν μητέρα των Κλυταιμνήστραν, συνεργὸν τοῦ πατρικοῦ φόνου. Ἡ κάθαρσις διὰ τοῦ ἀπὸ μηχανῆς θεοῦ παρέχει ἐξάγνισιν τῶν μητροκτόνων.

2ον) Ὁ **«Σοφιστὴς»** ἢ «περὶ τοῦ ὄντος» τοῦ Πλάτωνος κατ' ἀρτίαν φιλολογικὴν μετάφρασιν ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Ζάμπα. Ὁ «Σοφιστὴς» εἶναι τολμηροτάτη φιλολογικὴ ἔξαρσις πρὸς ἐξακρίβωσιν τῶν ὁρίων τῆς ἀνθρωπίνης νοήσεως, δι' ὃ καὶ θεωρεῖται ὡς ἡ μεταφυσικὴ τοῦ Πλάτωνος, εἶναι δὲ ὁ κατὰ τὴν λογικὴν πολυτροπότερος καὶ ὀξύτερος τῶν διαλόγων του.

3ον) Ὁ **«Φαίδων»** ἢ «περὶ ψυχῆς» τοῦ Πλάτωνος, κατὰ πιστὴν καὶ σαφῆ μετάφρασιν ὑπὸ τοῦ κ. Ἀρ. Χαροκόπου. Ὁ «Φαίδων» εἶναι ὑψηλὴ καὶ μεγάλη μελέτη περὶ ψυχῆς. Ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν του ὁ Σωκράτης εἰς τὰς τελευταίας ὥρας τῆς ζωῆς του διδάσκει μὲ ἡρεμίαν καὶ γαλήνην τὸν θεῖον προορισμὸν τοῦ ἀνθρώπου καὶ προσάγει ἰσχυρὰ ἐπιχειρήματα ὑπὲρ τῆς μετὰ θάνατον ζωῆς. Ἡ λιτὴ δραματικὴ ἀφήγησις τοῦ, διὰ κωνείου, θανάτου τοῦ Σωκράτους εἰς τὸ τέλος τοῦ διαλόγου εἶναι μία ἀπὸ τὰς θαυμασιωτέρας σελίδας τῆς παγκοσμίου φιλολογίας.

4ον) Αἱ **«Ἐκκλησιάζουσαι»** τοῦ Ἀριστοφάνους, κατ' ἀκριβῆ φιλολογικὴν καὶ ἔμμετρον μετάφρασιν ὑπὸ τοῦ κ. Πολυβίου Δημητρακοπούλου. Ὁ μέγας κωμικὸς τῆς Ἀρχαιότητος καὶ σατυριστὴς τῶν κακῶν, εἰς τὰς «Ἐκκλησιαζούσας» γελοιοποιεῖ τὴν περὶ γυναικείας ἐλευθερίας ἰδεολογίαν καὶ ἰδίως τὰς περὶ κοινογαμίας καὶ κοινοκτημοσύνης θεωρίας τοῦ Πλάτωνος καὶ ἐν γένει σατυρίζει τὴν Ἀθηναϊκὴν διοίκησιν.

5ον) Οἱ **«Τρεῖς Ὀλυνθιακοὶ»** τοῦ Δημοσθένους, κατὰ μετέφρασιν ἀκριβῆ καὶ διατηροῦσαν κατὰ τὸ δυνατὸν τὴν δύναμιν καὶ τὴν ἀνθηρότητα τοῦ πρωτοτύπου ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Γκινοπούλου. Οἱ «Τρεῖς Ὀλυνθιακοὶ» εἶναι φανέρωσις τῆς πολιτικῆς τοῦ Φιλίππου καὶ ἐπίκρισις τῆς ἀδρανείας τῶν Ἀθηναίων. Οἱ δόλοι τοῦ βασιλέως τῆς Μακεδονίας διευκρινίζονται καὶ ὑποδεικνύονται τὰ μέτρα τῆς Σωτηρίας. Δι' ὃ καὶ κρίνονται οἱ Ὀλυνθιακοὶ ὡς οἱ κατ' ἐξοχὴν πολιτικοὶ λόγοι τοῦ Δημοσθένους.

6ον Ἡ **«Λυσιστράτη»** τοῦ Ἀριστοφάνους, κατ' ἀκριβῆ φιλολογικὴν καὶ ἔμμετρον μετάφρασιν ὑπὸ τοῦ κ. Πολυβίου Δημητρακοπούλου. Ὁ Ἀριστοφάνης, μολονότι ἔχει γυμνότητα φράσεως προσιτὴν εἰς ὡρίμους μόνον ἀνθρώπους, εἶναι ἐν τούτοις κατ' ἐξοχὴν ἠθικολόγος, εἰς τὴν «Λυσιστράτην» δὲ, ἐπικρίνων τὴν πολεμομανίαν τῶν Ἀθηναίων, πλέκει κωμικώτατα καὶ σατυρικώτατα τὸν μῦθον, καθ' ὃν διὰ νὰ παύσῃ ὁ Πελοποννησιακὸς πόλεμος, αἱ γυναῖκες ἀπέχουν κάθε συναφείας μὲ τοὺς ἄνδρας των.

LA GRANDE FABRIQUE

S. STEIN

PREMIÈRE MAISON DE L' ORIENT VENDANT LE MEILLEUR MARCHE

VÊTEMENTS POUR HOMMES ET ENFANTS

ROBES, MANTEAUX ETC. POUR DAMES & FILLETS

BONNETERIE, CHEMISERIE, PARFUMERIE, GANTERIE, MERCERIE, LINGERIE FINE, ARTICLES DE BLANC, MARQUINERIE CHAUSSURES, ARTICLES DE VOYAGE ETC. ETC.

LE CAIRE, ALEXANDRIE, TANTAH, SALONIQUE, CONSTANTINOPLE (CALATA ET STAMPOUL).

ΜΕΓΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ

Σ. ΣΤΕΙΝ

ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΕΝ ΤΗ ΑΝΑΤΟΛΗ ΠΡΩΤΙΣΤΗΣ ΤΑΞΕΩΣ ΕΧΩΝ ΤΑΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΤΕΡΑΣ ΤΙΜΑΣ

ΕΝΔΥΜΑΤΑ ΔΙΑ ΚΥΡΙΟΥΣ ΚΑΙ ΠΑΙΔΙΑ

ΕΝΔΥΜΑΤΑ, ΕΠΑΝΩΦΟΡΙΑ ΚΤΛ. ΔΙΑ ΚΥΡΙΑΣ ΚΑΙ ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΑΣ

ΕΙΔΗ ΠΛΕΚΤΙΚΗΣ, ΥΠΟΚΑΜΙΣΑ, ΑΡΩΜΑΤΑ, ΧΕΙΡΟΚΤΙΑ, ΕΙΔΗ ΨΙΛΙΚΩΝ, ΟΛΑ ΤΑ ΕΙΔΗ ΕΣΩΡΡΟΥΧΩΝ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ Η ΜΗ, ΕΙΔΗ ΔΕΡΜΑΤΙΝΑ, ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ, ΕΙΔΗ ΤΑΞΕΙΔΙΟΥ. ΚΤΛ. ΚΤΛ.

ΚΑΙΡΟΝ, ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ, ΤΑΝΤΑ, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ (ΓΑΛΑΤΑ ΚΑΙ ΣΤΑΜΠΟΥΛ)

ΔΡΑΓΑΤΣΕΙΟΝ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΝ ΙΔΡΥΜΑ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΔΙΑΣΤΑΥΡΩΣΙΣ ΟΔΩΝ ΦΙΛΕΛΛΗΝΩΝ ΚΑΙ ΝΙΚΟΔΗΜΟΥ (ΜΕΓΑΡΟΝ Ι. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΥ)

Εἶνε γνωστὴ ἀπὸ ἑπταετίας τοῦ Δραγατσείου ἐν Πειραιεῖ ἡ ἐργασία ἐν τῇ ἐγκυκλίῳ παιδεύσει, ἐν ταῖς ξέναις γλώσσαις καὶ ἐν τῇ πρακτικωτέρᾳ διδασκαλίᾳ. Τὴν ἐργασίαν ταύτην νοῶν νὰ μεταδώσῃ ὁ πρώην γυμνασιάρχης Διευθυντὴς αὐτοῦ κ. Ἰάκ. Χ. Δραγάτσης εἰς εὐρύτερον κύκλον ἔρχεται εἰς τὰς Ἀθήνας ἀπὸ Σεπτεμβρίου μὲ τὴν πανοπλίαν τῆς ὑγιοῦς ἐν πᾶσι παιδεύσεως, ὑπὸ τὴν σημαίαν τῆς προπαρασκευῆς πρῶτον καὶ κυριώτατα χρηστῶν ἀνθρώπων, χρηστῶν πολιτῶν.

Προσωρινὸν γραφεῖον μέχρι τῆς 1ης Σεπτεμβρίου:
ΕΝ ΟΔΩι ΣΤΑΔΙΟΥ ΑΝΩΘΕΝ ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΥ "ΑΒΕΡΩΦ,,

ΕΦΘΑΣΑΝ

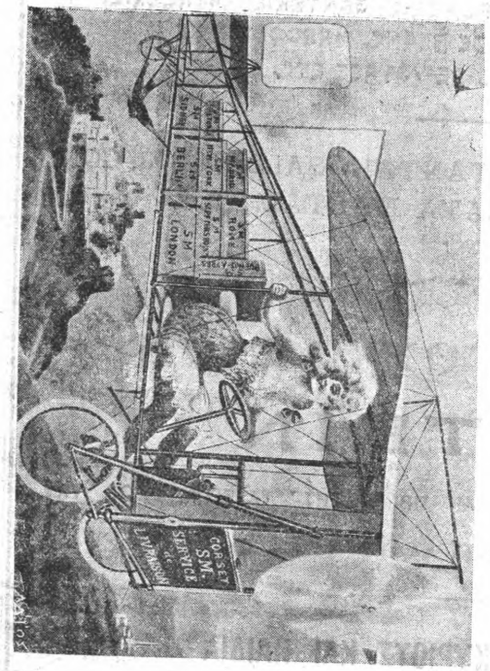

οἱ ἀναπαυτικώτατοι κορσέδες a la Parisienne, οἱ καθιστῶντες τὰ σώματα ἀγαλματώδη, συμφώνως μὲ τὰς σημερινὰς ἀπαιτήσης τῆς Μόδας, εἰς τοῦ κ.

ΘΕΟΔΩΡΟΥ Π. ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΥ - Ἑρμοῦ 60

Η ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ
ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Δηλοποιεῖ

ὅτι, ἐκτὸ τῶν ἤδη ἐν κυκλοφορίᾳ ἑκατονταδράχμων τραπεζιτικῶν γραμματίων, τίθησι κατ' αὐτὰς εἰς κυκλοφορίαν καὶ ἕτερα τραπεζητικὰ γραμμάτια τῶν 100 ἑκατὸν δραχμῶν, νέου τύπου, πλάτους 87 χιλιοστῶν καὶ μήκους 178 χιλιοστῶν τοῦ μέτρου, διακρινόμενα διὰ τῶν ἑξῆς κυριωτέρων γνωρισμάτων.

Πρόσοψις

Ἡ πρόσοψις φέρει πρὸς τὰ ἄνω τοξοειδῶς διὰ μελανῶν κεφαλαίων γραμμάτων τὰς λέξεις «Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος» κάτωθι δὲ αὐτῶν καὶ ἐν τῷ μέσῳ ἐν πλαισίῳ πεποικιλμένῳ διὰ δαντελλοειδοῦς ποικίλματος τὸν ἀριθμὸν 100 διὰ μεγάλων ἀραβικῶν στοιχείων. Ὑπὸ τοῦτον ἐν μελανῷ πλαισίῳ σχήματος ταινίας τὰς λέξεις «δραχμαὶ ἑκατὸν» διὰ κεφαλαίων λευκῶν γραμμάτων.

Κατωτέρω φέρονται ἀριστερᾷ ἡ ὑπογραφὴ τοῦ ταμίου τῆς Τραπέζης, ἐν τῷ μέσῳ ἡ τοῦ Διοικητοῦ καὶ δεξιᾷ ἡ τοῦ Βασιλικοῦ Ἐπιτρόπου, τεθειμέναι αἱ μὲν δύο πρῶται διὰ σφραγιστῆρος, ἡ δὲ τελευταία ἰδιοχείρως.

Ἀριστερᾷ τοῦ γραμματίου εὕρηται ἐν πλαισίῳ σχήματος κυκλοτεροῦς ἡ εἰκὼν τοῦ ἱδρυτοῦ τῆς Τραπέζης Γ. Σταύρου, δεξιᾷ δὲ τὸ Βασιλικὸν Στέμμα.

Ἡ πρόσοψις χρώματος ἰώδους πλαισιοῦται ὑπὸ δαντελλοειδῶν ἡμικυκλικῶν ποικιλμάτων χρώματος πρασίνου.

Ὀπισθία ὄψις

Ἡ ὀπισθία ὄψις, πλαισιουμένη διὰ πρασίνου δαντελλοειδοῦς ποικίλματος, φέρει ἐν τῷ μέσῳ εἰκόνα τοῦ σωζομένου ἀρχαίου ἀγάλματος τῆς Εἰρήνης φερούσης τὸν Πλοῦτον. ὡς ἀναγινώσκεται καὶ ἐπὶ τοῦ βάθρου αὐτοῦ διὰ κεφαλαίων μελανῶν γραμμάτων.

Ἑκατέρωθεν τοῦ ἀγάλματος τῆς Εἰρήνης φέρεται ἐν θυρεοῖς διὰ μεγάλων λευκῶν στοιχείων ὁ ἀριθμὸς 100, ὑπ' αὐτὸ δὲ σημειοῦται ἡ ἔκδοσις διὰ τῶν λέξεων «ἔκδοσις ἐννάτη».

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Δεκεμβρίου 1910.

Ὁ Διοικητὴς
Ι. ΒΑΛΑΩΡΙΤΗΣ

60

Οἱ καλλίτεροι Ἀθηναῖοι ἰατροὶ μεταξὺ τῶν ὁποίων οἱ κ. κ. **Μαγγίνας, Βάφας, Ζαΐμης, Λούρος, Καλλικούνης, Καλλιοντζῆς, Μαλανδρῖνος, Παπαβασιλείου, Βλαβιανός, Γκίζης, Τουφεξῆς, Κυταριόλος, Μπίστης, Πούμπουρας, Σωτηριάδης, Τσάκωνας, Φαραντάτος, Καπρουλᾶς, Ρόκκος, Κανέλλης, Σκάσης, Ἀραβαντινός, Ἀντωνίου, Κεφαλόπουλος, Νικολούδης, Ἀσιμῆς, Δεδούσης, Σακόρραφος, Λαμπίκης, Καΐρης, Πρωτόπουλος** *κλπ. Συνιστοῦν δι' ἐπιστολῶν τῶν*

ΤΑ ΥΔΑΤΑ ΣΑΡΙΖΗΣ, ΛΟΥΤΡΑΚΙΟΥ, ΚΥΛΛΗΝΗΣ ΚΑΙ ΤΣΑΓΕΖΙ
ΤΗΣ ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΕΤΑΙΡΙΑΣ (ΣΤΟΑ ΑΡΣΑΚΕΙΟΥ 17—21)

Σ.Π.Α.Π.

ΧΙΛΙΟΜΕΤΡΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑΡΙΑ
ΤΑΞΕΙΔΙΩΝ

Πρὸς ὁδηγίαν τῶν ἐνδιαφερομένων παραθέτομεν τὴν προκύπτουσαν διαφορὰν πρὸς ὄφελος τῶν ταξειδευόντων μὲ βιβλιάριον 2500 χιλιομέτρων, ἐν συγκρίσει μὲ τὰς τιμὸς τῶν ἁπλῶν εἰσιτηρίων.

Ἐξ Ἀθηνῶν				
Διὰ Κόρινθον	Εἰσιτήρ.	9.20	7.30	4.60
	Βιβλιάρ.	7.65	6.40	3.85
» *Ἄργος*	Εἰσιτήρ.	15.70	12.50	7.85
	Βιβλιάρ.	12.20	10.16	6.10
» *Τρίπολιν*	Εἰσιτήρ.	23.20	18.80	11.60
	Βιβλιάρ.	18.—	15.—	9 —
» *Μεγαλόπολιν*	Εἰοιτήρ.	29.20	22 —	14.60
	Βιβλιάρ.	21.95	18.30	11.—
» *Κυπαρισσίαν*	Εἰσιτήρ.	34,50	25.75	17.25
	Βιβλιάρ.	27.80	23.20	13.90
» *Ἀκράταν*	Εἰσιτήρ.	19.50	15.50	9.20
	Βιβλιάρ.	13.05	10.85	6.55
» *Πάτρας*	Εἰσιτήρ.	25.—	18.—	10.—
	Βιβλιάρ.	19.65	15.55	9.35
» *Πύργον*	Εἰσιτήρ.	37.70	18.10	16.35
	Βιβλιάρ.	27.05	22.55	13.55
Ἐκ Πατρῶν				
Διὰ Πύργον	Εἰσιτήρ.	12.70	10.10	6.35
	Βιβλιάρ.	8.38	6.95	4.15
» *Λεχαινὰ*	Εἰσιτήρ.	7.60	6.—	3.80
	Βιβλιάρ.	4.98	4.05	2.45
» *Αἴγιον*	Εἰσιτήρ.	5.10	4.—	2.55
	Βιβλιάρ.	3.35	2.80	1.70
» *Κόρινθον*	Εἰσιτήρ.	16.50	13.10	8.25
	Βιβλιάρ.	11.—	9.20	5.50
Ἐκ Τριπόλεως				
Διὰ Καλάμας	Εἰσιτήρ.	13.70	12.25	7.35
	Βιβλιάρ.	9.65	8.05	4.85
» *Ναύπλιον*	Εἰσιτήρ.	9.50	7.80	4.70
	Βιβλιάρ.	6.75	5.60	3.40

(Ἐκ τοῦ Γραφείου)

ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΙΓΓΛΕΣΗΣ

ΟΔΟΝΤΟΙΑΤΡΟΣ

3 - ΟΔΟΣ ΚΟΡΑΗ - 3

Διὰ τῆς ὑγιεινῆς τοῦ στόματος καὶ τῶν ὀδόντων σώζετε οὐ μόνον τοὺς ὀδόντας σας, ἀλλὰ προλαμβάνετε ἀπείρους νόσους τοῦ στόματος, τῶν ὀδόντων, τῶν ὤτων, τοῦ φάρυγγος, τοῦ λάρυγγος, τῶν βρόγχων, τῶν πνευμόνων, ὡς καὶ τοῦ πεπτικοῦ συστήματος, πολλάκις δὲ σώζετε τὴν ζωήν σας αὐτήν.

Συνιστῶμεν ἐνθέρμως τὸν διακεκριμένον ἐπιστήμονα ὀδοντοϊατρὸν κ. ΙΓΓΛΕΣΗΝ τοῦ ὁποίου αἱ τρεῖς σκευασίαι **Ἐλιξίρια, Ὀδοντόκονις** καὶ **Ἀδαμαντίνη,** εἶνε μοναδικαὶ εἰς τὸ εἶδος των.

Διὰ τοῦ **Ἐλιξηρίου** παύει ἡ **ὀδονταλγία** καὶ ἡ **νευραλγία.** Εἶναι σκευασία ἀλάνθαστος καὶ ἀποτελεσματική.

Πωλεῖται παρὰ τῷ ἰδίῳ ἀντὶ 2 δρ. τὸ φιαλίδιον.

3 — Κοραῆ — 3

Πελοπ. Ἡλιόπουλος

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ (Σοφοκλείον)

ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ

Η ΜΟΝΗ ΤΑΧΥΤΕΡΑ ΓΡΑΜΜΗ ΕΞ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΑΝΑΤΟΛΗΣ ΔΙΑ ΒΟΡΕΙΟΝ ΑΜΕΡΙΚΗΝ

Ἀτμόπλοια: **"ΑΘΗΝΑΙ,,** τόννων 16,000.
"ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ,, τόννων 12,000

Τὰ ὡραῖα καὶ μεγαλοπρεπῆ ταῦτα ἀτμόπλοια εἶνε νεότευκτα καὶ φημίζονται διὰ τὴν ἀντοχὴν καὶ εὐστάθειαν κατὰ τὰ ταξείδιά των. Ἔχουσι διπλᾶς μηχανὰς καὶ διπλοῦς ἕλικας. Εἶνε πολυτελέστατα, ἀναπαυτικώτατα μὲ 150 θέσεις Α', 200 θέσεις Β', καὶ 1500 θέσεις Γ'. Ἔχουσιν ἠλεκτρικὸν φωτισμόν, θερμαίνονται δὲ διὰ καλοριφέρ. Λειτουργεῖ ἐντὸς αὐτῶν ὁ ἀσύρματος τηλέγραφος Marconi, *παρέχεται δὲ πᾶσα ἄνεσις εἰς τοὺς ἐπιβάτας, μὲ τὰ ἑστιατόρια, αἰθούσας κυριῶν, καπνιστήρια, ζυθοπωλεῖον, καφφενεῖον κτλ. κτλ. Διὰ τὴν ὑγείαν τῶν ταξειδιωτῶν ἔχει ληφθῆ πᾶν μέτρον, δὲν λείπει δὲ οὔτε φαρμακεῖον πλῆρες, οὔτε νοσοκομεῖον.*

Τακτικὴ ἀναχώρησις ἐξ ΕΛΛΑΔΟΣ δι' ΑΜΕΡΙΚΗΝ κατὰ εἰκοσαήμερον

ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: ἐν Ἀθήναις ἄνωθεν Χρηματιστηρίου.

ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ

Ἐν Πειραιεῖ (5 Λεωφόρος Αἰγέως), Πάτραις, Καλάμαις, Γυθείῳ, Κωνσταντινουπόλει, Σμύρνῃ, Παλέρμῳ, καὶ Νέα Ὑόρκη.

Ἀντιπροσωπεῖαι εἰς ἅπαντα τὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος καὶ Ἀνατολῆς.

ΠΑΗΡΕΣ ΣΥΣΤΗΜΑ

ΕΜΠΟΡΙΚΩΝ & ΛΟΓΙΣΤΙΚΩΝ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ

Κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ

Διευθυντοῦ τῆς Ἀνωτέρας Πρακτικῆς Ἐμπορικῆς Σχολῆς Πειραιῶς καὶ τῆς εἰδικῆς Μονοταξίου Λογιστικῆς Σχολῆς.

1ον) Α' Βαθμὶς «Ἐγκυκλοπαιδείας Ἐμπορικῆς Μορφώσεως» Δρ. 10. Διὰ Ἐσωτ. Ἐξωτ. τοὺς συνδρομητὰς «Ἐμπορίου» .....Δρ. 8 Φρ. 8

2ον) Β' Βαθμὶς «Ἐγκυκλοπαιδείας Ἐμπορικῆς Μορφώσεως» καὶ τὸ «Ἐμπόριον» Γ'. Ἔτους (Συνδρομὴ ἐτησία 1910—1911)..... » 7 » 8

3ον) «Τὸ Ἐμπόριον» Β' Ἔτους..... » 7 » 8

4ον) «Τὸ Ἐμπόριον» Α' Ἔτους..... » 7 » 8

Δρ. 29 Φρ. 32

Εἰς τοὺς Ἀγαράζοντας ὅλην τὴν σειρὰν χορηγεῖται ἔκπτωσις 10 %.

Ἅμα τῇ λήψει τοῦ ἀντιτίμου πέμπονται ἐπὶ συστάσει ἐλεύθερα ταχυδρομικῶν ἐξόδων.

Δωρεὰν στέλλονται κανονισμοὶ καὶ προγράμματα ἀμφοτέρων τῶν Σχολῶν, ὡς καὶ Ἀγγελίαι, πίνακες περιεχομένων «Ἐγκυκλοπαιδείας» καὶ Ἐμπορίου» κλπ. Ὁδὸς Νοταρᾶ 68, ἐν Πειραιεῖ.

AVIATION

Un jenne homme Français, ayant longue pratique dans la coustructions et les essais d'aéroplanes de tous systèmes; comme mécanicien, metteur au point, et pilote.

Demande, soit emploi dans la mécanique en Grèce, ou commanditaires pour la construction de divers aéroplanes de son invention,— Pour renseignements Ecrire: Foulon Heury Aviateeu 24 Rue Ferdinand Fabre à Paris.

(France)

ΠΛΟΥΤΟΣ

ΔΕΝΔΡΩΝ ΚΑΙ ΦΥΤΩΝ

ΤΙΜΑΙ ΑΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΟΙ

Εἰδοποιοῦμεν τὸ Σον κοινὸν τῆς πρωτευούσης καὶ τῶν ἐπαρχιῶν, ὅτι εἰς τὰ ἐν Σεπολίοις Δενδροκομεῖα καὶ φυτοκομεῖα μας εὑρίσκονται πρὸς πώλησιν καὶ εἰς τιμὰς ἀσυναγωνίστους ἅπαντα τὰ ἐκλεκτὰ εἴδη τῶν Καρποφόρων δένδρων ἴλαν εὔρωστα καὶ ὑγειᾶ. Ὁμοίως ἅπαντα τὰ εἴδη τῶν Φοινικοειδῶν καὶ Ἐσπεριδοειδῶν. φυτῶν.

Ἀναλαμβάνομεν τὸν καταρτισμὸν Κήπων καὶ Δενδροστοιχιῶν.

ΑΔΕΛΦΟΙ ΚΑΝΤΟΥΡΟΙ

ΥΠΟ ΤΗΝ ΥΨΗΛΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΝ ΤΗΣ Α. Μ. ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Η ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΑΚΑΔΗΜΙΑ

Εἰδικαὶ σχολαὶ ἀνωτέρων τεχνικῶν σπουδῶν.
ΕΜΠΟΡΙΚΗ, ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ, ΓΕΩΡΓΙΚΗ, ΜΗΧΑΝΟΥΡΓΙΚΗ, ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ

Φοίτησις διετής. Γίνονται δεκταὶ καὶ μαθήτριαι Ἐγγραφαὶ ἀπὸ τῆς 20 Αὐγούστου. Μαθήματα ἀπὸ τῆς 15 Σεπτεμβρίου. Γραφεῖα Ἀκαδημίας καὶ Δελτίου ἐπὶ τῆς πλατείας Κάνιγγος ἐν Ἀθήναις, τὰ δίδακτρα ἠλαττώθησαν εἰς τὸ 1/3 σχεδόν, πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν τεχνικῶν σπουδῶν.

ΤΙΜΟΛΟΓΙΟΝ ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΩΝ

Ὁλόκληρος	σελὶς	εἰς ἓν τεῦχος	Δραχ.	60
Ἡμίσεια	»	»	»	35
Τέταρτον	σελίδος	»	»	20
Ὄγδοον	»	»	»	12

Διὰ χῶρον μικρότερον τιμαὶ ἀνάλογοι
Δι' εἰκονογραφημένας διαφημίσεις, δι' ἐξ τεύχη ἢ περισσότερα, ἰδιαίτεραι συμφωνίαι.

Η
ΑΝΑΤΟΛΗ
ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΠΛΑΤΕΙΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΜΕΤΟΧΙΚΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 20.000.000
ΑΣΦΑΛΕΙΑΙ ΖΩΗΣ
ΕΠΕΞΗΓΗΜΑΤΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑΡΙΑ ΠΑΝΤΙ ΤΟ. ΑΙΤΟΥΝΤΙ
ΕΤΑΙΡ. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 2.000.000 (κατὰ τὸ 1/3 καταβεβλ.)

ΗΝΩΜΕΝΑ ΒΟΥΣΤΑΣΙΑ
48 - ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ - 48

Ἐὰν αἱ Ἀθῆναι δύνανται νὰ ὑπερηφανεύωνται διὰ τὰς τελευταίως σημειωθείσας καταπληκτικὰς προόδους των μία ἀφορμὴ πρὸς τοῦτο εἶνε καὶ τὸ μέγα αὐτὸ Κατάστημα εἰς τὸ ὁποῖον συνεκεντρώθη πλουσία ἐπίπλωσις, ἀπαστράπτουσα καθαριότης, πρόθυμος ὑπηρεσία, μοναδικὴ ἀσφάλεια καὶ ποικιλία ὅλων τῶν εἰδῶν τῆς **Ζαχαροπλαστικῆς** *καὶ τῆς* **Γαλακτοκομίας**. *Πρῶτον αὐτὸ ἐκαινοτόμησεν εἰς τὸ ζήτημα τῆς εὐθηνῆς διανομῆς κατ' οἶκον ἀγνοῦ καὶ γνωποῦ* **Ἀγελαδινοῦ Γάλακτος!!** *Τὰ* **Γιαούρτια του** *κατέστησαν ὀνομαστά, ὅλα δὲ τὰ εἴδη τῆς* **Γαλακτοκομίας** *παρέχονται ἄφθονα, εὐθηνά, καὶ μὲ ὅλκα ἐκλεκτὰ καὶ ἐπιμελημένα. Τὰ δὲ εἴδη τῆς* **Ζαχαροπλαστικῆς** *γαργαλιστικώτατα, γευστικώτατα, ἀπολαυστικώτατα. Κατόπιν ὅλων αὐτῶν* **δικαίως** *θεωρεῖται τὸ κέντρον ὅλου τοῦ ἐκλεκτοῦ κόσμου.* **Δικαίως** *εὑρίσκουσι θέσιν μόνον οἱ προνοητικοὶ ποῦ φροντίζουσιν ἐγκαίρως νὰ τὰς καταλαμβάνωσι καὶ ἀκόμη* **δικαιότερον** *ὅλοι οἱ συχνάζοντες εἰς τὰ* **Θέατρα** *δὲν θεωροῦσι τὴν διασκέδασίν των πλήρη ἂν δὲν πάρωσι μετὰ τὸ τέλος τῆς παραστάσεως τὸ ἀναψυκτικόν των, ἢ τὸ παγωμένον γάλα των, ἢ τὴν ἁβρὰν κρέμαν των, εἰς τὰς πολυτελεῖς αἰθούσας τῶν*

ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΒΟΥΣΤΑΣΙΩΝ

48 - ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ - 48

ΗΝΩΜΕΝΑ ΒΟΥΣΤΑΣΙΑ

ΗΝΩΜΕΝΑ ΒΟΥΣΤΑΣΙΑ

ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΠΡΟΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΝ ΤΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΜΠΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΣΤΑΦΙΔΟΣ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΜΕ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΤΑΒΛΗΘΕΝ ΦΡ. ΧΡ. 20.000.000

Διηρημένον εἰς 80,000 μετοχὰς δράγκα χρυσᾶ 250 ἑκάστην

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: **Ζαφείριος Κ. Μάτσας** (Γενικὸς Διευθυντὴς Τραπέζης Ἀθηνῶν).
ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ: **Ἰωάννης Εὐταξίας** Ὑποδιοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος).
ΜΕΛΗ: **Στέφ. Φραγκιάδης, Διον. Στεφάνου, Δ. Γεωργιάδης, Δ. Ἠλιόπουλος, Ν. Μισυρλῆς,** E. Bawran, E. D'Erlanger, **Λ. Ζαρίφης,** Ch. Wehrung.

ΔΙΟΙΚΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ζαφείριος Κ. Μάτσας, Στέφανος Φραγκιάδης, Δημήτριος Ἠλιόπουλος, Γενικὸς Γραμματεὺς *Δημ. Γαλανόπουλος,* Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς *Γ. Κυριακός.*

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΙΝΘΝ

Ὑποκαταστήματα καὶ Πρακτορεῖα: Εἰς Πάτρας, Αἴγιον, Πύργον, Καλάμας, Κεφαλληνίαν, Ζάκυνθον, Λευκάδα, Μεσσήνην, Μελιγαλᾶ, Πύλον, Κορώνην Φιλιατρά, Μάραθον, Λεχαινά, Ἀγουλινίτσαν, Κριεκοῦκι, Ζαχάρων, Ξυλόκαστρον καὶ Γύθειον.

ΕΡΓΑΣΙΑΙ

Προτασία ἐν γένει τῆς παραγωγῆς καὶ τῆς Ἐμπορίας τῆς Σταφίδος.

Παροχὴ δανείων ἐπὶ ἐνεχύρῳ σταφιδοκάρπου ἀποταμιευμένου εἰς τὰς ἀποθήκας της μέχρι τῶν 4)5 τῆς ἀξίας αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τόκῳ οὐχὶ ἀνωτέρῳ τῶν 6 ο)ο ἐτησίως.

Ἀγορὰ προσφερομένου αὐτῇ σταφιδοκάρπου εἰς τὰς ὡρισμένας ἐν τῇ συμβάσει τιμάς, πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ κατωτάτου ὁρίου τιμῆς. Διαφήμισις τοῦ προϊόντος εἰς τὰς ξένας ἀγορὰς πρὸς ἐπαύξησιν τῆς σημερινῆς καταναλώσεώς του κ. τ. λ.

ΕΡΓΑ ΤΗΣ Δ^ΟΥ ΕΥΓΕΝΙΑΣ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΕΚΔΟΘΕΝΤΑ

ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ	Α'	τόμος	Φρ.	3.00
»	Β'	»	»	2.00
»	Γ'	»	»	1.50
ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ		»	»	2.00
Η ΓΚΟΥΡΑΙΝΑ Ἱστορικὸν μυθιστόρημα, ἐξ ὑπερεπτακοσίων σελίδων.				5.00

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Η ΜΟΝΑΧΗ	Δρᾶμα	Βυζαντινὸν τρίπρακτον
Ο ΕΞΙΛΑΣΜΟΣ	»	κοινωνικὸν »
Η ΚΛΕΦΤΟΠΟΥΛΑ	»	ἱστορικὸν »

Η ΤΖΕΝΗ ΜΕ ΤΟ ΓΕΛΟΙΟ ΤΗΣ κοινωνικὰν δραμάτιον μονόπρακτον, μεταφρασθὲν εἰς τὴν Ἀγγλικήν.

Σειραὶ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπιθεωρήσεως τοῦ Α' Β' καὶ Γ' ἔτους πωλοῦνται εἰς τὰ Γραφεῖά μας πρὸς 18 φρ. ἑκάστη.

2051.— ΤΥΠΟΙΣ "ΑΥΓΗΣ ΑΘΗΝΩΝ,, ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΥ